

અંગાણા નં.

૩૧૩

©snehnusarnamu

ગોકાણી ભાવીશાબેન
રૂપેશકુમાર

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

બંગલા નં.313

- લેખિકા -

ગોકાણી ભાવિષાબેન રૂપેશકુમાર

@snehnusarnamu

અનુક્રમણિકા

© COPYRIGHTS

પ્રકરણ - ૧ - દ્વિધા

પ્રકરણ - ૨ - અંતિમ નિર્ણય

પ્રકરણ - ૩ - વીસ વર્ષ પછી

પ્રકરણ - ૪ - પિતાની અંતિમ ઈચ્છા

પ્રકરણ - ૫ - બંગલો શુકનિયાળ કે અપશુકનિયાળ

પ્રકરણ - ૬ - સગાઈવિધિ

પ્રકરણ - ૭ - ઓચિંતિ મુશીબત

પ્રકરણ - ૮ - મુશ્કેલી ટળી

પ્રકરણ - ૯ - અંકલની ગિફ્ટ

પ્રકરણ - ૧૦ - લગ્ન

પ્રકરણ - ૧૧ - ડૉ. પારેખનું મનોમંથન

પ્રકરણ - ૧૨ - પેરિસમાં હનિમુન

પ્રકરણ - ૧૩ - પેરિસ અને હિમાલયની સફર

પ્રકરણ - ૧૪ - મુંબઈની સફર

પ્રકરણ - ૧૫ - ઋતુ અને ગીતાની ભારત યાત્રા

પ્રકરણ - ૧૬ - લંડનમાં પાર્થવીનું પ્રથમ લેકચર

પ્રકરણ - ૧૭ - ઋતુની બિમારી

પ્રકરણ - ૧૮ - બંગલાની તપાસ

પ્રકરણ - ૧૯ - બંગલાનું રહસ્ય

@snehnusarnamu

© COPYRIGHTS

This book is copyrighted content of the concerned author as well as Matrubharti.

Matrubharti has exclusive digital publishing rights of this book.

Any illegal copies in physical or digital format are strictly prohibited.

Matrubharti can challenge such illegal distribution / copies / usage in court.

READ MORE BOOKS ON
www.matrubharti.com

@snehnusarnamu

પ્રકરણ - ૧ - દ્વિધા

ડો. નિસર્ગ મહેતા આજે પોતાની કેબિનમાં ખુબ જ ઉદાસ થઈને બેઠા હતા. પોતાની રિવોલ્વીંગ ચેર પર બેસીને બારીની બહાર નજર કરતા. વળી ઘડીક ઉભા થઈને રૂમમાં ચક્કર મારતા ઉંડા વિચારમાં ડુબેલા હતા. વસંતઋતુની ખુશનુમાં સવાર હતી. પ્રકૃતિ એ પોતાની સુંદરતા ચારે તરફ ફેલાવેલી હતી. સવારનો સુરજ પૂર્વ દિશામાંથી ડોકિયુ કરી રહ્યો હતો.

પ્રકૃતિપ્રેમી અને નૈસર્ગિક સુંદરતાના ચાહક ડો. મહેતાએ પોતાનું ક્લિનિક પણ ખુબ સુંદર રીતે બનાવ્યું હતું. ક્લિનિકની ડાબી બાજુ સુંદર મજાનો બગીચો હતો. જેમાં જાત જાતના ફુલો, ફળોના છોડ તથા વૃક્ષો હતા. તો વળી જમણી બાજુ બાળકો માટેનું ક્લિંગણ હતું. જેમાં લપસણી, હિંચકો, નાના ચકડોળ જેવા બાળકોના આનંદ માટેના સાધનો રાખેલા હતા. ક્લિનિકમાં જવા માટેના રસ્તાની બંને બાજુ આકર્ષક વૃક્ષો. ક્લિનિકના મુખ્ય દરવાજાને સુંદર મજાની વેલથી આકર્ષક રીતે સજાવ્યો હતો. બહારથી જોતા કોઈને ખબર પણ ના પડે કે આ કોક ડોક્ટરનું ક્લિનિક હશે.

અનાયાસે તમે ક્લિનિકમાં ખેંચાય જાવ તેવું સુંદર અને રમણીય સ્થળ. આરંખને ઠંડક મળે તેવું સરસ સ્થળ. ડો. મહેતાનું માનવું હતું કે દવાખાનાનું સ્થળ એ ઘોંઘાટ અને પ્રદુષણ વચ્ચે ના હોવું જોઈએ. પ્રાકૃતિક સુંદરતા અને નૈસર્ગિક વાતાવરણ વચ્ચે દર્દીની અડધી બિમારી ઓછી થઈ જાય છે. વળી આવા વાતાવરણ વચ્ચે રહેલા દવાખાનામાં સતત હકારાત્મક ઊર્જા વહેતી રહે છે. દર્દી સાથે રહેતા બાળકો માટે ક્લિંગણ રાખવા પાછળ પણ ડો. મહેતાનો સુંદર ખ્યાલ હતો. બાળકો એ નાના ફુલ સમાન છે અને તે હમેંશા હસતા ખીલતા રહેવા જોઈએ. દવાખાને આવીને પણ બગીચાની મજા મળે તો બાળકો ખુશ થઈ જાય. તેઓને પોતાના ઘરના સભ્ય જે બિમાર છે. તેની ચિંતા ઓછી થઈ જાય. વળી બાળકોને ક્લિંગણમાં હસતા રમતા જાઈને દર્દીની બિમારી પણ ઓછી થઈ જાય.

બગીચામાં થતા ફળો ગરીબ દર્દીઓને તદ્દન મફત આપવામાં આવતા. જેથી બિચારા ગરીબ દર્દીઓ બજારમાં મળતા મોંઘાદાટ ફળો ન ખરીદી શકે તો તેમને મદદરૂપ બની શકાય. ક્લિનિકમાં આવતા તમામ દર્દીઓ વિશે વિચારીને ડો. મહેતાએ સુંદર મજાનું ક્લિનિક બનાવ્યું હતું.

વડોદરા જેવા આધુનિક શહેરમાં આવું સુંદર મજાનું ક્લિનિક બનાવનાર ડો. નિસર્ગ મહેતા ખુબ જ સંવેદનશીલ, પરગજુ તેમજ સેવાભાવી વ્યક્તિ હતા. વ્યવસાયે ડોક્ટર પરંતુ સ્વભાવે સમાજસેવી અને ઋજુ વ્યક્તિ નિસર્ગ મહેતા પોતાનો વ્યવસાય ખુબ જ ઈમાનદારીપૂર્વક નિભાવતા હતા.

આજે પ્રકૃતિની સુંદરતા પર ડો. મહેતાનુ ધ્યાન ન હતું. તેની નજર તો બારીની બહાર હતી. પરંતુ ચિત્ત ક્યાંક બીજે હતું. છેલ્લા બે દિવસથી બગીચા તરફ કે પ્રકૃતિ તરફ જાવાનો સમય જ ન હતો. મનમાં ઉઠેલું વિચારનું વમળ શાંત થવાનું નામ જ ન લેતું હતું.

આગલી આખી રાત તેમને ઉંઘ આવી ન હતી. ચિત્તની અશાંતિ તેમનો પીછો છોડતી ન હતી. વહેલી સવારે ૪-૦૦ વાગ્યે નર્સના આવેલા ફોનથી વહેલા તૈયાર થઈ ક્લિનિક પર આવી ગયા હતા. તેઓ કંઈ પણ નિર્ણય લઈ શકતા ન હતા. દ્વિધા તેમનો પીછો છોડતી જ ન હતી. અનિર્ણાયક સ્થિતિમાં મન વધારે ને વધારે ઉદાસ બનતું જતું હતું.

તેની પત્ની વિશ્વા ખુબ જ ભણેલી, સમજુ અને પ્રેમાળ હતી. પોતાના પરિવાર માટે વિશ્વાએ ચમકતી કારકિર્દી છોડી દીધી હતી. કોલેજના પ્રોફેસર તરીકેનો વ્યવસાય છોડીને એક સાધારણ ગ્રુહિણી બની ગઈ હતી. બંને બાળકો વૈદિક અને ઋતુ હજી નાનકડા છે. ત્યારે એક નવી જવાબદારી કેમ તેના પર મુકવી? નિસર્ગને કંઈ સમજાતું જ ન હતું. બીજા કોઈ ઉપાય પણ ક્યાં હતો?

હજી દ્વિધા તેમનો પીછો છોડતી ન હતી. ત્યાં વળી પાછી નર્સ આવીને બોલાવી ગઈ. ડો. મહેતાને ચિંતા વધવા લાગી. હવે શું કરવું? કંઈ સમજાતું ન હતું. ભગવાનનું નામ લીધું અને પોતાની કેબિનમાં રહેલા નાનકડા ભગવાનની મુર્તિને નમન કરીને તે ઝડપથી દર્દી પાસે ગયા. તેમને વિચારી લીધું હવે તો જે થવું હોઈ તે થાય. આના સિવાય કોઈ ઉપાય જ નથી. તેમ મનોમન વિચારતા વિચારતા આ. સી. યુ. પાસે પહોંચ્યા.

પ્રકરણ - ૨ - અંતિમ નિર્ણય

આઈ. સી. યુ. માં રહેલી આદિવાસી સ્ત્રી લક્ષ્મીની હાલત ખુબ જ ગંભીર બની ગઈ હતી. ધીમા ધીમા શ્વાસ માંડ ચાલુ હતા. છેલ્લા પાંચ દિવસથી ખોરાક વિના બાટલા ઉપર હતી. મજૂરી કાર્ય કરનાર આદિવાસી સ્ત્રીના શરીરમાં માત્ર હાડકા જ દેખાતા હતા. તેમાય પાંચ દિવસથી ખોરાક વગર બાટલામાં સાવ નિર્બળ દેખાતી હતી. ક્યારેક મોંમાં ફીણ પણ આવી જતા હતા. મોંતના મુખમાં પહોંચી જતી હતી. પરંતુ જીવ જતો ન હતો. છેલ્લા પાંચ દિવસ થયા ચમરાજ જાણે રાહ જોતા હતા. પરંતુ લક્ષ્મીનો જીવ જતો ન હતો. તરફરડીયા મારતી તે હોસ્પિટલના બિછાને પડેલી હતી. આજે પણ પરિસ્થિતિ એવી જ હતી.

પાંચ દિવસ પહેલા લક્ષ્મી મજૂરીકામ માટે સવારે ગઈ હતી. બપોરે મજૂરીકામમાંથી છુંટ્ટીને તેની બંને દીકરીઓને શાળાએથી લેવા જવાની હતી. બપોરે કામમાંથી નીકળવાનું મોડું થઈ ગયું હતું. દીકરીઓ શાળાએથી છુંટ્ટી ગઈ હશે એવી ચિંતા સાથે તે દોડીને શાળા તરફ ઝડપથી જવા લાગી.

તેની બંને દીકરીઓ સરકારી શાળામાં અભ્યાસ કરતી હતી અને પોતે મજૂરીકામ કરીને ઘરનું પુરુ કરતી હતી. પરિવારમાં બીજું કોઈ પણ હતું નહીં. તેનો પતિ તો બે વર્ષ પહેલા શ્વાસની બિમારીમાં ગુજરી ગયો હતો. સાસુ-સસરા તો પહેલેથી હતા જ નહીં. તેઓ તો તેના લગ્ન પહેલા જ ગુજરી ગયા હતા. સાસરિયામાં નજીક નું કોઈ સગું ન હતું. પોતે પણ અનાથ હતી. અનાથાશ્રમમાં ઉછરીને મોટી થયેલી. પોતાની બંને દીકરીનો આશરો માત્ર પોતે જ હતી. તેની આંખમાં હવે દિવસ રાત એક જ સપનું દેખાતું હતું. બંને દીકરીઓને ભણાવી ગણાવીને ઉચ્ચ કારકીદી બનાવવી. દીકરીઓનું ઉજ્જવળ ભવિષ્ય બનાવવું એ જ લક્ષ્મીના જીવનનો સાર હતો. આ મજૂરની જીદગીમાંથી બંને દીકરીઓને ત્યારે જ મુક્તિ મળી શકે જ્યારે તેમને સારું શિક્ષણ પ્રાપ્ત થાય.

બંને દીકરીઓ સારી રીતે ભણી શકે તે માટે તેના માટે શાળા ઉપરાંત ટ્યુશન પણ રખાવ્યા હતા. બંને દીકરીઓના શિક્ષણ ખર્ચ અને સારા ખોરાક માટે પોતે આખો દિવસ મજૂરીકાર્ય કરતી રહેતી. દિવસ દરમિયાન કાળી મજૂરી કરીને પૈસા કમાતી અને રાત્રે મોડે સુધી શિવણકામ, ભરતકામ કરીને પૈસા ભેગા કરતી જેથી બંને દીકરીઓએ પાસકા કામ ન કરવા પડે ભણવા ઉપર પુરુ ધ્યાન આપી શકે. બંને દીકરીઓ તેના આંખનું રતન હતી. વહાલસોયી દીકરીઓ માટે પોતાનું આખું જીવન કુરબાન કરી દીધું હતું.

તે દિવસે મોડું થવાથી લગભગ દોડતા દોડતા લક્ષ્મી શાળા તરફ જવા લાગી.

બપોરનો સમય હતો આથી રસ્તા પર ટ્રાફિક પણ ખુબ જ વધારે હતો. ચિંતામાંને ચિંતામાં લક્ષ્મીનુ ધ્યાન ટ્રાફિક તરફ જતુ જ ન હતુ. શાળાની સામે બાજુ પહોંચીને જાયુ તો બંને દીકરીઓ શાળા પાસે જ ઉભેલી હતી. બધા વિદ્યાર્થીઓ છુંટ્ટીને ઘરે જતા રહ્યા હતા. બંને દીકરીઓ એકલી દરવાજા પાસે ઉભેલી હતી. હવે માત્ર રોડ જ કોસ કરવાનો બાકી હતો.

ઝડપથી રસ્તો પસાર કરવા જતી જ હતી ત્યાં જ પૂરઝડપે દોડતા ટ્રકે લક્ષ્મીને હડફેટમાં લઈ લીધી. ટ્રક સાથે અથડાતા જ લક્ષ્મીનો એકબાજુ ઘા થયો. ફંગોળાઈને રોડની સાઈડમાં પડી લોહીની ધાર વહેવા લાગી. લક્ષ્મી તો બેભાન જ બની ગઈ. બંને દીકરીઓ આ દ્રશ્ય જાઈ બેબાકળી બનીને માતા તરફ દોડી ટ્રાફિક ઠપ્પ થઈ ગયોને લોકોની ભીડ એકઠી થવા લાગી. આસપાસથી બધા લોકો દોડીને ભેગા થઈ ગયા. ભીડમાંથી થોડાક લોકોએ રિક્ષાની વ્યવસ્થા કરીને લક્ષ્મીને તથા તેની બંને દીકરીઓને બેસાડીને નજીકમાં રહેલા ડો. મહેતાના કિલનિક પર લઈ ગયા.

બપોરનો સમય હતો લંચટાઈમ થઈ ચુક્યો હતો. ડો. મહેતા અને ડો. પારેખ લંચ માટે નીકળતા જ હતા. ત્યાં બધા લક્ષ્મીને લઈને કિલનિક પર આવી પહોંચ્યાં. લોહીથી લથબથ ગંભીર રીતે ઘવાયેલ લક્ષ્મીને તાત્કાલિક ઈમરજન્સી વોર્ડમાં દાખલ કરી લીધી અને સાંજ સુધી ડો. મહેતાની ટીમે પ્રયાસ કર્યો. લક્ષ્મીના જીવને બચાવી લેવા. સર્જનને પણ બોલાવી લીધા હોવા છતાંય પણ લોહીની બોટલો, બાટલાઓ, સિરિજા, મોંઘીદાટ દવાઓ જેવા અનેક ખર્ચાઓ હોસ્પિટલે ભોગવીને લક્ષ્મીને બચાવવા માટે જીવ લગાવી દીધો. રાત પડતા સુધી ડો. મહેતાને ખ્યાલ આવી ગયો કે લક્ષ્મીને બચાવવી શક્ય નથી.

સર્જન ડો. વિશ્વાસે મત આપ્યો કે લક્ષ્મી સવાર દેખશે નહીં. હાલત ખુબ જ નાજુક છે. ત્યારે ડો. મહેતાને ઉદાસી સાથે તેની માસુમ બાળકીની ચિંતા થઈ આવી. આમ તો દાકતર જીવનમાં અનેક કેસ આવા આવતા હોઈ છે. અનેક લોકોના મૃત્યુ વિશે તેના પરિવારને કહેવાનુ હોઈ છે. પરંતુ માસુમ ફુલ જેવી બાળકીઓને પોતાના જીવનનો એકમાત્ર આધાર એવી તેની માતાના મૃત્યુ વિશે કંઈ રીતે કહેવુ તે સુઝયુ નહીં.

સવાર સુધી કંઈ કહેવુ નહીં એમ મનોમન નક્કી કરીને દુઃખી તથા ભારે હૈયે નર્સને તથા રાત્રિના સ્ટાફને જરૂરી સૂચનાઓ આપીને તેમજ બંને દીકરીઓ માટે પણ હોસ્પિટલમાં યોગ્ય વ્યવસ્થા કરીને તે ઘર તરફ જવા નીકળ્યા.

આમ તો ડોક્ટર મહેતાનુ એક પ્રાઈવેટ કિલનિક હતું. વડોદરા જેવા શહેરમાં રહેલા અનેક કિલનિકો પૈકીનુ એક હતુ. પરંતુ પરગજુ અને ઋજુ સ્વભાવના ડો. મહેતાએ

રાત્રિ સ્ટાફની પણ વ્યવસ્થા રાખી હતી. દિવસે પોતે અને પોતાના અંગત મિત્ર એવા ડો. દિવ્યેશ પારેખ જ ક્લિનિક ચલાવતા હતા. પરંતુ રાત્રિ માટે યુવાન સ્ટાફ રાખ્યો હતો.

જેઓ જરૂરિયાત મુજબ દિવસે પણ સેવા આપતા હતા. બંને મિત્રો સવારે ૮-૦૦ થી રાત્રે ૮-૦૦ વાગ્યા સુધી રહેતા અને પછી રાત્રિનો સ્ટાફ આવતો. આમ આયોજનપૂર્વક બધું ચાલતું. આજે પોતે સવારમાં વહેલા આવી ગયા હોવાથી તેમણે રાત્રિના સ્ટાફને વહેલી રજા આપી દીધી.

લક્ષ્મીને ચેક કર્યા બાદ તેઓ કેબિનમાં ગયા. પોતાના મિત્રની રાહ જાવા લાગ્યા. હજુ ઓ. પી. ડી. ને ઘણીવાર હતી અને ખાસ કોઈ કાર્ય હતું નહીં. આથી તેઓએ કેબિનમાં જી ચા મંગાવીને વિચાર કરવા લાગ્યા. વિચારમાંને વિચારમાં ક્યારે પટ્ટાવાળો આવીને ચા આપીને જતો રહ્યો કંઈ ખબર જ ન પડી. ક્યારે આઠ વાગી ગયા તે પણ ભાન ન રહ્યું. ડો. પારેખે દરવાજા ખોલ્યો ત્યારે ખબર પડી કે પોતે સવારના ચાર વાગ્યાના આવી ગયા હતા અને અત્યારે આઠ વાગી ગયા હતા.

વર્ષોથી સાથે રહેતા ડો. પારેખ તરત જ પરિસ્થિતિ પામી ગયા. આવીને ડો. મહેતાના ખભે હાથ મૂકીને પુછ્યું, નિસર્ગ આજે કેમ ઉદાસ છો?

આ આદીવાસી સ્ત્રી લક્ષ્મીના કેસે મને ચિંતામાં મુકી દીધો છે. આજના ભુણહત્યાના યુગમાં એક બાજુ લોકો દીકરીઓને ઈચ્છતા નથી ત્યારે આ સ્ત્રી મજૂરીકામ કરીને પોતાની બંને દીકરીઓને ભણાવવા માંગે છે. દિવસ-રાત એક કરીને પોતાના બંને દીકરીઓના ઉજ્જવળ ભવિષ્ય માટે મહેનત કરે છે. આંખોમાં અનેક સપનાઓ લઈને જીવતી લક્ષ્મીના જીવનમાં કુદરતે કેવી મોટી થપાટ લગાવી. આર્થિક તંગી, કુટુંબીજનો નો અભાવ જેવી અનેકવિધ મુશ્કેલીઓ ઓછી હતી કે તેને આજે જીંદગીથી પણ હાથ ધોવા પડી રહ્યા છે. વાહ રે! કુદરત તારી અજબ લીલા એક નિ-સાસો નાખીને ડો. મહેતા બોલી ગયા.

તારી વાત સાચી છે નિસર્ગ પરંતુ આ દુનિયામાં જે કોઈ ઘટના ઘટે છે. તેની પાછળ ચોક્કસ કારણ રહેલું હોય છે. તમે કે હું કે કોઈપણ તે સમજી શકતા નથી ડો. પારેખે ખુરશીમાં બેસતા બેસતા બોલી ગયા.

હા, મિત્ર કારણ વગર કંઈ પણ બનતું નથી પરંતુ મને તો બિચારી પેલી દીકરીઓની ચિંતા થાય છે. આ કુર, ઘાતકી, સ્વાર્થી, લાલચુ દુનિયામાં બે ફુલ મુરઝાય જશે. લક્ષ્મી તો જીવ કોચવીને આજ નહીં તો કાલે મૃત્યુ પામશે પરંતુ બે ફુલ જેવી દીકરીઓની જીંદગી દુષ્કર બની જશે ડો. મહેતા આવેશમાં આવીને લાગણીભર્યા સ્વરે બોલી ગયા.

દીકરીની જાતને આ યુગમાં એકલુ જીવવું ખુબ જ મુશ્કેલ જ છે. વળી આપણે ત્યાં અનાથાઆશ્રમની પરિસ્થિત પણ ક્યાં સારી છે. ઈશ્વરે તેના નસીબમાં આવું જ લખ્યું હશે. ડો. પારેખ વાત કરતા જ હતા ત્યાં ફોનની રીંગ વાગી. નર્સે ફોનમાં કહ્યું કે ઓ. પી. ડી. નો સમય થઈ ચુક્યો છે અને પેશન્ટ રાહ જાઈ રહ્યા છે. આથી ડો. પારેખ ઉભા થઈને બોલ્યા

નિસર્ગ જીવન અને મૃત્યુ એ કુદરતનો ક્રમ છે. વળી સૌ કોઈ પોતાના નસીબ લખાવીને જ આવે છે. હું ગંભીરતા સમજું છું. પરંતુ તેની અસર આપણા કાર્ય પર ન પડવી જોઈએ. ચાલ હવે ઓ. પી. ડી. નો સમય થઈ ગયો છે. લે પાણી પી લે અને સ્વસ્થ થા પાણીનો ગ્લાસ આપતા ડો. પારેખે કહ્યું.

ઓ. કે. દિવ્યેશ તુ જા હું હવે સ્વસ્થ છું. ડો. મહેતાએ કહ્યું

ડો. પારેખ પોતાની કેબિનમાં જતા રહ્યા. ડો. મહેતા પણ પાણી પી ને નર્સને બોલાવી ઓ. પી. ડી. માટે પેશન્ટ મોકલવા જરૂરી સુચનાઓ આપી.

સવારના ૮-૦૦ થી બપોરના ૩-૦૦ ક્યારે વાગી ગયા. કંઈ જ ખબર ન પડી. વચ્ચે ડો. મહેતા લક્ષ્મીને ચેક કરવા જતા હતા. પરંતુ હાલતમાં કોઈ ફેર પડતો જ ન હતો. એ જ બબડાટ ચાલુ જ હતો. વારંવાર મોંમાં ફીણ અને બેહોસી. હાલત બદતર બનતી જતી હતી.

બપોરે ૩-૦૦ વાગ્યે થોડીક કુરસદ મળતા ડો. મહેતા હજુ ઘરે જમવા જવાની તૈયારી કરતા જ હતા. ત્યાં નર્સ દોડતી આવીને ડો. મહેતાને બોલાવીને આઈ. સી. યુ. માં લઈ ગઈ. લક્ષ્મી હાલત અત્યંત નાજુક બનતી જતી હતી. ડો. પારેખ પણ ત્યાં હાજર હતા. ડો. મહેતાએ જાયુ કે હાલત ખુબ જ કફોડી હતી. લક્ષ્મીનો જીવ દેહ છોડીને જવા માટે તૈયાર જ હતો. પરંતુ એક તાંતણો તેને રોકી રહ્યો હતો. ખાટલા પર ખુબ જ તરફડિયા માર્યા. ઘણીવાર સુધી શ્વાસે બંધ થવા પ્રયત્ન કર્યો. પરંતુ કંઈ જ થયું નહીં. આખરે ડો. મહેતાએ ઘેનનું ઈન્જેક્શન આપ્યું જેથી કરીને થોડો આરામ મળી શકે. બંને દીકરીઓ બહાર કાચમાંથી બધું જાતી હતી. તેની આંખમાંથી પણ આંસુ વહ્યા જતા હતા. ડો. મહેતાએ બહાર નીકળી બંને દીકરીઓને ખુબ વહાલ કરીને પોતાના ઘરે આવવા સમજાવ્યું. દીકરીઓને તેમની વહાલસોયી માતાને છોડીને જવાનો જીવ ચાલ્યો નહીં. આથી ડો. મહેતાએ નર્સને સુચના આપીને બંને દીકરીઓ માટે જમવાનું મંગાવ્યું અને પોતે દીકરીઓને પાસે બેસાડીને દીકરીઓને જમાડવા પ્રયાસ કર્યો. પરંતુ દીકરીઓને ગળેથી કોળિયો ઉતારતો જ ન હતો. ઘણા પ્રયત્નો કર્યા બાદ ખુબ જ સમજાવટ બાદ દીકરીઓએ માંડ થોડુંક ખાધું. ત્યારબાદ ભારે હૈયે ડો. મહેતા અને ડો. પારેખ ઘરે ગયા.

ઘરે પહોચ્યાં બાદ પણ ડો. મહેતા ખુબ જ ઉદાસ હતા. જમવામાં તો જરાય રૂચિ ન હતી. મને કમને થોડુક જમીને ઉભા થઈ ગયા. અને ઓશરીમાં હિંડોળા પર બેસી ગયા અને વિચાર કરવા લાગ્યા. દરરોજ તો જમીને થોડીવાર બાળકો સાથે વાતો કરે. થોડુ ટી. વી. જાવે ત્યારબાદ બેડરૂમમાં થોડો આરામ કરે. પરંતુ આજે તો હિંડોળા પર બેસીને વિચારમગ્ન બની ગયા હતા. ડોક્ટરના ઘરના આવી ઘટનાઓથી પરિચિત જ હોય જ છે. તેમની પત્ની વિશ્વા પતિનો મુડ સમજી ગયા. આથી તેમને એંકાતબક્ષી પોતાના કાર્ય કરવા લાગ્યા. અત્યારે તેમને વિશ્લેષ પાડવો યોગ્ય લાગ્યો નહીં.

ફરી પાછા ૪-૦૦ વાગ્યે ઓ. પી. ડી. માટે ક્લિનિક પર ગયા. સાંજના ઓ. પી. ડી. માં પણ ડો. મહેતાનો જીવ ચોંટતો ન હતો. થોડી થોડી વખતે લક્ષ્મી પાસે જવું પડતું હતું. હાલત ખરાબથી અતિ ખરાબ બનતી જતી હતી. આમને આમ સતત આજે પાંચમો દિવસ થયો હતો. આજે ડો. મહેતા સવારના ૪-૦૦ વાગ્યાના વિચાર કરતા હતા. હવે અંતિમ નિર્ણય લઈને હિંમત સાથે આઈ. સી. યુ. તરફ ગયા.

લક્ષ્મીની થોડી થોડી આંખ ખુલતી હતી તેના સામે તેની બંને દીકરીઓ ઉભી હતી. હવે તેમની આંખમાં આંસુ પણ ખુટી ગયા હતા. ડો. મહેતાએ દીકરીઓના માથે હાથ મુકીને લક્ષ્મી પાસે ગયા. લક્ષ્મીના કપાળ પર હાથ ફેરવીને બધા સમક્ષ ડો. મહેતાએ પોતાનો નિર્ણય જણાવ્યો, લક્ષ્મીબહેન, હું તમારી પીડા સમજી શકું છું. મૃત્યુના દ્વારે ઉભેલા તમારા જીવને દીકરીના પ્રેમ તથા ચિંતાનું બંધન રોકી રહ્યું છે. હું તમારા પ્રેમ અને ચિંતાને સારી રીતે સમજી શકું છું. આ કુર, ઘાતકી અને સ્વાર્થી દુનિયામાં આ બે કુલને એકલા છોડવાનો મારો જીવ પણ ચાલતો નથી, તમે તો છેવટે તેના માં છો. આથી હું આજ તમને વચન આપું છું કે તમારી બંને દીકરીઓ આજથી મારી દીકરીઓ છે. મારા ઘરમાં તેને સ્થાન આપીશ અને તેના ઉછેર તથા રક્ષણની તમામ જવાબદારીઓ સ્વીકારું છું. મારા બંને દીકરાઓ માટે ઈશ્વરે બહેનો મોકલી છે. તેને સ્નેહથી ઉછેરશું. લક્ષ્મીબહેન વિના ચિંતાએ સદગતિ પામો. તમને બચાવી શકવા માટે ઘણા પ્રયત્નો કર્યા પરંતુ ઈશ્વરે તમારું આયુષ્ય આટલું જ નિર્ધારિત કર્યું હશે. મનમાંથી ભાર છોડીને કષ્ટમાંથી મુક્તિ પામો. તમારી દીકરીઓ આજથી ડો. મહેતાની દીકરીઓ ગણાશે.

આટલું સાંભળીને જાણે લક્ષ્મીના દેહમાં નવું ચેતન આવી ગયું. તેને પોતાના બે હાથ જાડી દીધા અને આંખમાં આંસુની ધાર સાથે જીવ ઉડી ગયો. બંને દીકરીઓ પોક મુકીને રડવા લાગી ત્યારે ડો. મહેતા અને ડો. પારેખ તથા નર્સો પણ પોતાના આંસુ રોકી શક્યા નહિ. ઈશ્વરના નિર્ણયને કોઈ ટાળી શકતું નથી. જીવનની સાચી સત્યતા તેને અપનાવવામાં જ રહેલી છે.

કિલનિક દ્વારા જ લક્ષ્મીના મૃતદેહની અંતિમ વિધિઓ પૂરી કરવામાં આવી. ઘરનાં કોઈ સગા તો હતા નહિ. લક્ષ્મીની અંતિમ વિધિમાં હોસ્પિટલનો સ્ટાફ ઉપસ્થિત રહ્યો. અંતિમવિધિ બાદ ડો. મહેતા બપોરે બંને દીકરીઓને ઘરે લાવ્યા. દીકરીઓ માતાના મૃત્યુ બાદ હતપ્રભ બની ગઈ હતી. તેમને સોફા પર બેસાડીને ડો. મહેતા તેમની સાથે બેઠા અને તેની પત્ની વિશ્વા, તેના બંને દીકરા વૈદિક અને ઋતુ તથા વર્ષોથી ઘરમાં કામ કરતા હર્ષલકાકાને બોલાવ્યા. બધાને બોલાવીને ડો. મહેતાએ સઘળી હકીકત વિગતવાર જણાવીને પોતાની પત્ની વિશ્વાને પૂછ્યું કે તને મારા આ નિર્ણય પર કોઈ વાંધો તો નથી ને?

ત્યારે પ્રેમાળ અને સમજુ એવી વિશ્વાની આંખમાં આંસુ આવી ગયાને બંને દીકરીઓને પોતાની પાસે બોલાવીને ભેટી પડ્યા અને બોલ્યા, મને તમારા નિર્ણય પર ગર્વ છે. આજથી આ મારી જ દીકરીઓ છે. વિશ્વાએ બંને દીકરીઓને તેના નામ પુછ્યા? તેઓ એ બંને પોતાના નામ કહ્યા, પાર્થવી અને હેતલ...

@snehnusarnamu

પ્રકરણ - ૩ - વીસ વર્ષ પછી

વિશ્વા, આજે આટલા વર્ષો બાદ મારી ઈચ્છા પૂર્ણ થઈ રહી છે. ડોક્ટર બન્યા ત્યારની મારી ઈચ્છા આ બંગલો ખરીદવાની હતી. આજે પૂર્ણ થઈ રહી છે. વર્ષોથી જોયેલું મારું સપનું આજે પૂરું થયું. ડો. મહેતાએ કહ્યું

હા, નિસર્ગ હું પણ આ વાતની સાક્ષી છું. ઘણા વર્ષોથી તમારી અંદર આ ઈચ્છા રહી છે. કોઈને કોઈ વિઘ્નને અંતે આજે આ સુખદ ક્ષણ આવી પહોંચી છે. આજે હું પણ ખુબ જ ખુશ છું. હું તો બસ એ પળની રાહ જોઈ રહી છું કે ક્યારે આપણે બધા બંગલા નં. ૩૧૩માં શિફ્ટ થઈ જઈએ

હા, હું પણ એ જ પળની રાહ જોઈ રહ્યો છું. બંગલા નં. ૩૧૩ની ડીલ ફાઈનલ થઈ ગઈ છે. થોડી કાયદાકીય વિધિઓ બાદ આપણે બધા તેમાં શિફ્ટ થઈ જાશું. આપણા સંતાનોના લગ્ન સમારંભ બંગલા નં. ૩૧૩માં ધામધુમ પૂર્વક ઉજવીશું. બસ એક ઈચ્છા બાકી રહી છે જીંદગીમાં" ડો. મહેતાએ કહ્યું

માણસની ઈચ્છા અને કુદરતની ઈચ્છા હમેંશા ક્યાં સરખી હોય છે. વિધિના લેખમાં શું લખ્યું હોય તે કોઈ ક્યાં જાણી શક્યું છે. ડો. મહેતા અને તેની પત્ની વિશ્વા બંગલા નં. ૩૧૩ જોઈને રાત્રે ઘર તરફ પાછા વળતા હતા. ત્યાં પૂરે ઝડપે માંતેલા સાંઢની જેમ દોડતી ટ્રાવેલ્સ બસે કારને ફંગોળી દીધી. ડો. મહેતાની કાર ફંગોળાયને રસ્તાની નીચે જતી રહીને ઘટના સ્થળે જ ડ્રાઈવર સાથે ડો. મહેતા તથા તેમની પત્નીનું ક્રમક્રમાટીભર્યું મૃત્યુ થઈ ગયું.

રાતના બાર વાગી ચૂક્યા હતા. વૈદિક, ઋતુ, પાર્થવી તથા હેતલ મમ્મી-પપ્પાની રાહ જોતા હોલમાં બેઠા હતા. મોબાઈલ ફોન પણ સ્વીચ ઓફ આવતો હતો. મમ્મી તો ફોન લઈ ગયા ન હતા. હર્ષલકાકાએ કહ્યું કે તમે બધા તમારા રૂમમાં જઈ આરામ કરો. કંઈ સમાચાર મળશે તો હું તમને બોલાવીશ. હજી તેઓ જવા જતા હતા. ત્યાં ટેલિફોનની ઘંટડી વાગી. વૈદિકે ફોન ઉપાડ્યો. ફોનમાં વાત કરીને વૈદિકના તો હોશ ઉડી ગયા. તેને બધાને ભેગા કરીને મમ્મી-પપ્પાના અકસ્માતના સમાચાર આપ્યા તો બધા સ્તબ્ધ બની ગયા. હેતલ તો બેભાન જ બની ગઈ.

હેતલને પલંગ પર સુવડાવીને પાણી છાંટ્યું તે ઉઠીને ધૂસકે-ધૂસકે રડવા લાગી. વૈદિકે ડો. પારેખને ફોન કરીને ઘટના સ્થળે આવવા જણાવ્યું. હેતલ હર્ષલકાકા સાથે ઘરે રહીને બાકીના બધા ઝડપથી ઘટના સ્થળે પહોંચ્યા. ડો. પારેખ અને તેના પત્ની પણ ત્યાં પહોંચી ગયા હતા.

ત્યાંનું દ્રશ્ય જોઈને વૈદિક, ઋતુ, પાર્થવી, ડો. પારેખ અને તેના પત્ની બધા ભાંગી

પડ્યા. બધા ખુબ જોરથી રડવા લાગ્યા. પોલીસ સ્ટાફ ત્યાં પહેલેથી હાજર હતો. તેઓએ બધાને શાંત રહેવા કહ્યું. પરંતુ આ ઘડીએ કોઈ શાંત રહી શકે તેમ ન હતું.

એમ્બ્યુલન્સ આવી ત્યારે બધા દવાખાને ગયા. પોસ્ટમોર્ટમ અને બધી વિધિ પતાવીને સવારે મૃતદેહોને કિલનિક પર લાવવામાં આવ્યા. તે આવ્યા તે પહેલા જ કિલનિક પર માનવમેદની ઉમટી પડી હતી.

નાના-મોટા, ગરીબ-તવંગર સૌ કોઈ ડો. મહેતાના અંતિમ દર્શન માટે કિલનિક પર પહોંચી ગયા હતા. માનવમેદની ક્યાંય સમાતી ન હતી. કિલનિકમાં વર્ષોથી પટ્ટાવાળા તરીકે કામ કરતા રાજવીબહેન ડો. મહેતાના પગ પાસે ફસડાય પડ્યા, હે ભગવાન તમે કેવા કુર છો. મહેતા સાહેબને બોલાવવા કરતા મને બોલાવી લીધી હોત તો સારૂ થાત. આવા પવિત્ર આત્મા, ગરીબોના બેલી મહેતા સાહેબની ત્યાં કરતા અહીંયા વધારે જરૂર હતી. આટલું બોલીને રાજવીબહેન ધૂસકે ધૂસકે રડી પડ્યા.

ત્યારે શું? બે વર્ષના મારા દીપકને ઑંચિતિ આંચકી ઉપડીને તેને લઈ હું દોડતી ડો. મહેતાના કિલનિક પર લઈ આવી ઘડીભરનો પણ વિચાર કર્યા વિના તેને સારવાર આપી. દિવસ રાત ખડેપગે ઉભા રહીને યમરાજાના દ્વારેથી દિપકને પાછો લઈ આવ્યા. મુજ ગરીબ પાસેથી એક પણ પૈસો લેવાની ના પાડીને આજ સુધી દિપકની બધી માંદગી વખતે કોઈ પૈસા લેતા ન હતા અને મારા દિપકનો કોલેજ સુધીના અભ્યાસનો બધો ખર્ચો તેમને આપ્યો હતો. એનું ઋણ હું ક્યાં ચુકવવા જઈશ માંડ આટલું બોલીને બાજુની ઝુપડપટ્ટીમાં રહેતા જમનાબહેન રડવા લાગ્યા.

હે વિધાતા આવા તે લેખ કંઈ લખાતા હશે? અમારા ગરીબોના બેલી મહાત્મા સમાન ડો. મહેતાનું આવું કરૂણ મૃત્યુ! તને કંઈ દયા, મમતા છે કે નહિ. પાસેની ચાલીમાં રહેતા મહેશકાકાને બોલતા બોલતા ડુમો ભરાય આવ્યો.

એ કોઈ ડો. મહેતાને ઉઠાડો. હજુ એના મૃત્યુનો સમય થયો નથી. હોસ્પિટલ કોણ સંભાળશે? અમારા જેવા નવોદિત ડોક્ટરોને અનુભવ અને જ્ઞાન કોણ આપશે? સાહેબ ઉભા થાવ પ્લીઝ. રાતની પાળીમાં રહેલ ડો. સુહાગી બોલતા બોલતા મોટેથી રડવા લાગ્યા.

ચારેબાજુ રોકકળ અને ગમગીનીનું વાતાવરણ સર્જાયું ગયું. લોકોની ભીડ પણ વધવા લાગી. લોકોને માત્ર ડો. મહેતાના અંતિમ દર્શનની એકમાત્ર આશ હતી.

સાંજ સુધી મૃતદેહોને દર્શન માટે કિલનિક પર રાખવામાં આવ્યા. પછી અંતિમવિધિ કરવામાં આવી. ચારેય સંતાનો ઑંચિતા અનાથ બની ગયા.

અંતિમવિધિ બાદ ચારેય સંતાનો, હર્ષલકાકા, ડો. પારેખ અને તેના પત્ની બધા ઘરે આવ્યા. ચારેય બાજુ સુનકાર હતો. ડો. મહેતાના કોઈ ભાઈ બહેન હતા નહિ. પરંતુ વિશ્વાબહેનનો એક ભાઈ હતો. તે ગામમાં જ રહેતા હતા. આથી સાંજનું તેઓ સાંજનું જમવાનું બનાવીને બધાને જમાડવા માટે લઈ આવ્યા. કોઈનું મન જરાય ખાવા માટે ન હતું. છતાંય મામા-મામી આગ્રહ કરીને બધાને થોડું થોડું ખવડાવ્યું.

આખી રાત કોઈને પણ ઉંઘ આવી નહી. બધાય સુમસાન બનીને બેસી રહ્યા. વચ-વચમાં કોઈને કોઈ રડી પડતું હતું. ડો. પારેખ અને તેના પત્ની પણ બાધા જેવા બનીને બેસી રહ્યા. સવાર પડી ગઈ પરંતુ કોઈનેય ખબર પડી નહિ. સવારનો સુરજ ઘરમાં આવી ગયો. પરંતુ બધા હજી ગમગીનીમાં જ હતા.

બીજે દિવસે સવારે પણ બધા ઉદાસ રહ્યા. હર્ષલકાકાએ ઉભા થઈને બધાને સમજાવ્યા. હર્ષલકાકાએ કહ્યું, જે થયું તે થવાનું જ હતું. જે જીવ આ દુનિયામાં આવે છે તે પોતાનું કાર્ય પૂર્ણ કરીને આ દુનિયા છોડીને જતો રહે છે. જેનો જન્મ છે તેનું મૃત્યુ પણ નિશ્ચિત છે. તો આપણે શા માટે શોક કરવો જોઈએ? નિર્સર્ગસાહેબ એ ખુબ ઉદાર, પરગજુ તથા સેવાભાવી વ્યક્તિ હતા. વિશ્વાભાભી પણ સમાજસેવી વ્યક્તિ હતા. તેઓનું વ્યક્તિત્વ જ એવું હતું કે તેમને જવાનું આપણે દુઃખ થાય. જેમ આપણા સમાજને આવા વ્યક્તિઓની જરૂર છે એમ ઈશ્વરને પણ આવા વ્યક્તિઓની જરૂર છે. ઈશ્વરએ ખુબ દયાળુ તથા ન્યાયકર્તા છે. તે ક્યારેય આપણા નિર્સર્ગસાહેબ અને વિશ્વાભાભીને અન્યાય નહીં કરે. ઈશ્વર તેમને આથી પણ સારી જગ્યાએ પહોંચાડશે અને તેઓએ કરેલા તમામ સારા કાર્યોનો અધિકથી અધિક બદલો આપશે. આપણી સાથેના તેમના ઋણાનુબંધ પૂરા થઈ ગયા હશે, માટે હવે શોક છોડો. હું સમજું છું કે તે ખુબ જ કઠિન કાર્ય છે. મહેતાસાહેબ અને ભાભી જેવા વ્યક્તિઓને ભુલવા એ ખુબ અઘરી વસ્તુ છે. પરંતુ, જ્યાં સુધી આપણે બધા શોક નહિ છોડીએ ત્યાં સુધી તેઓનો જીવ શાંતિ નહીં પામી શકે. તે પણ આપણી આસપાસ રહીને મુંઝાયા કરશે, માટે તેઓની આત્માની શાંતિ માટે પણ આપણે શોક છોડવો જોઈએ.

તેમના અધુરા રહેલા કાર્યો, સપનાઓ, ઈચ્છાઓ વગેરેને આપણે બધાએ ભેગા મળીને પૂરા કરવાના છે. બધા ફેશ થઈને ચા-નાસ્તો કરવા ચાલો. હું સારી રીતે સમજું છું કે બધું બહુ અઘરું છે. મારાથી પણ શોક છોડાતો નથી. પરંતુ નિર્સર્ગસાહેબ અને વિશ્વાભાભી માટે તમે ચાલો.

હર્ષલકાકા સાચું કહે છે. મૃત્યુ પછી અધિક શોક કરવાથી જનારાના જીવને શાંતિ મળતી નથી. તેઓ કંઈ કરી પણ નથી શક્તા અને આપણને જોઈ મુંઝાયા કરશે.

દીકરા-દીકરીઓ ચાલો ફેશ થઈ જાવ. પારેખ અંકલે કહ્યું

પરાણો બધા ઉભા થઈ ફેશ થઈને ચા-નાસ્તો લીધો. વૈદિકને આવતીકાલે મેડીકલમાં ફાઈનલ એકઝામ હતી. આથી ડો. પારેખે તેને સમજાવ્યું કે તુ હવે બધું ભુલી અભ્યાસ પર ધ્યાન પોરવી દે. તારે જ હવે ક્લિનિક સંભાળવાનું છે. નહિતર તારા મમ્મી-પપ્પાના આત્માને ક્યારેય શાંતિ નહીં મળે. આથી તે કમને અભ્યાસ કરવા પોતાના રૂમમાં ગયો.

ઋતુને પણ અઠવાડિયામાં પોર્ટફોલિયો તૈયાર કરવાનો હતો. ઋતુને મેડીકલમાં રસ હતો નહીં. તેને ફોટોગ્રાફીનો શોખ હતો. આથી ડો. મહેતાએ તેના પર કોઈ પણ જાતની બળજબરી કર્યા વગર ફોટોગ્રાફીનો કોર્સ કરવા દીધો હતો. આથી ઋતુને પણ ડો. પારેખે સમજાવીને કામ પર ધ્યાન દેવા કહ્યું

પાર્થવી પણ હવે મેડીકલ કોલેજની ડીન બની ચૂકી હતી. આથી તેણીને પણ પોતાના કોલેજની જવાબદારી હતી. આદીવાસી ગરીબ સ્ત્રી લક્ષ્મીની દીકરી પાર્થવીને ડો. મહેતાએ ભણાવી ગણાવીને મેડીકલ કોલેજની ડીન બનાવી હતી. બીજી દીકરી હેતલને પણ મેડીકલમાં રસ હતો નહિ. આથી ડો. મહેતાએ તેના પર પણ કોઈ જાતની બળજબરી કર્યા વિના તેના મનગમતા કેરિયર સંગીતનો કોર્સ કરવા દીધો હતો. આજે વડોદરા શહેરમાં હેતલનો પોતાનો મોટો સંગીત તથા ડાન્સનો ક્લાસ હતો.

ડો. પારેખે બધાને સમજાવ્યા અને પોતે પણ અનિચ્છાએ ક્લિનિક સંભાળવા માટે ગયા.

પ્રકરણ - ૪ - પિતાની અંતિમ ઈચ્છા

સમય ક્યારેય રોક્યો રોકાતો નથી અને પકડ્યો પકડાતો નથી. તે તો પોતાની ગતિ મુજબ સરતો જ રહે છે. દિવસથી મહિના ક્યાં વિતતા જાય છે તે કંઈ ખબર પડતી નથી.

આજે ડો. મહેતા તથા તેમના પત્નીના અવસાનને છ માસનો સમય વિતી ગયો અને હવે તો વૈદિક પણ ઓર્થોપેડીક્સ બની ડો. પારેખની દેખરેખ હેઠળ ક્લિનિક સંભાળવા લાગ્યો હતો.

ડિસેમ્બર મહિનામાં એક રવિવારે એક ઈમરજન્સી કેસ માટે ડો. પારેખ સાથે વૈદિક પણ ક્લિનિક પર આવ્યો હતો. ઈમરજન્સી કેસની જરૂરી સારવાર બાદ બંને કેબિનમાં બેઠા હતા. ત્યારે વૈદિકે કહ્યું કે, પપ્પા તથા મમ્મી મૃત્યુ પહેલા બંગલા નં. ૩૧૩ જોવા ગયા હતા અને તેઓની વર્ષોથી ઈચ્છા આ બંગલો ખરીદવાની હતી. પપ્પાએ વર્ષોથી આ બંગલો ખરીદવાનું સપનું જોયું હતું. એકદમ કુદરતી અને નૈસર્ગિક વાતાવરણમાં રહેલો આ બંગલો વડોદરા શહેરની શાન સમાન છે. જ્યારે બંગલો ખરીદવાની વિધિ શરૂ કરી ત્યાં જ આ ઘટના ઘટી. આટલું બોલતા જ વૈદિકના ગળે ડુમ્મો ભરાય આવ્યો અને આંખમાંથી આંસુ ટપકી પડ્યા.

ડો. પારેખે તેને પાણી આપ્યું. પાણી પીને ફરીથી વૈદિકે કહ્યું, અંકલ, હવે હું પપ્પાની અધુરી રહી ગયેલી ઈચ્છા પૂરી કરવા માંગુ છું. હું બંગલો નં. ૩૧૩ ખરીદવા માંગુ છું.

વૈદિક તારી વાત તો સાચી જ છે. નિસર્ગને વર્ષોથી આ બંગલો ખરીદવાની ઈચ્છા હતી. પરંતુ તને ખબર જ છે ને કે એ બંગલો અપશુકનિયાળ છે. આજ સુધી જેને પણ ખરીદ્યો છે તે તેનો ઉપયોગ લાંબો સમય સુધી કરી શક્યા નથી. નિસર્ગે પણ જ્યારે આ બંગલો ખરીદવાની તૈયારી કરી ત્યાં જ તેઓની સાથે આ ઘટના ઘટી. હવે તમારી સાથે કંઈ નકારાત્મક બને તેવું હું ઈચ્છતો નથી. બેટા તારે હવે આ બંગલો ખરીદવો ના જોઈએ ડો. પારેખે ચિંતા વ્યક્ત કરતા કહ્યું

પારેખ અંકલ પ્લીઝ તમે એક ડોક્ટર થઈને આવી વાતોમાં માનો છો. આપણે શિક્ષિત વર્ગ જ આવું માનીએ તો સમાજમાં અંધશ્રદ્ધા ફેલાવાની જ છે. આપણે આવું ન કરવું જોઈએ. હું આવી બધી બાબતોમાં નથી માનતો. વૈદિકે કહ્યું

વૈદિક બેટા, તારી વાત હું સમજું છું. આપણે સમાજના શિક્ષિત વર્ગ છીએ એ વાત સાચી પરંતુ અમુક વસ્તુઓ આપણી સમજથી આગળ હોય છે. એનામાં ઉંડા ઉતર્યા વિના તેને સ્વીકારવી જ જોઈએ. તેમાં જ આપણું શાણપણ રહેલું છે. હું પણ આજ સુધી એ વાત માનતો જ હતો. પરંતુ તારા મમ્મી-પપ્પાના મૃત્યુ પછી હું પણ

થોડુ ઘણુ માનવા લાગ્યો છું. દીકરા આવી બધી વસ્તુઓમાં પડવુ ન જોઈએ. હવે એ બંગલો ખરીદવાની જીદ તારે છોડી દેવી જોઈએડો. પારેખે વૈદિકને સમજાવતા કહ્યું

અંકલ મારા પિતાજીની અંતિમ ઈચ્છા હુ પુર્ણ ન કરૂ તો તો તેમની આત્માને શાંતિ ન મળે. વર્ષોથી તેમણે જોયેલા એ સપનાને હુ કોઈ પણ ભોગે પૂર્ણ કરીશ. મારે એવી અંધશ્રદ્ધાની વાતમાં દોરવાયને સમાજમાં અંધશ્રદ્ધાને પ્રોત્સાહન આપવુ નથી. વૈદિકે કહ્યું

ઓ. કે. વૈદિક બેટા જેવી તારી ઈચ્છા પણ પહેલા તુ પૂરતી તપાસ કરી લે ત્યારબાદ બંગલો ખરીદવા અંગે વિચારજે પારેખ અંકલે કહ્યું

અંકલ, પપ્પાએ પૂરતી તપાસ કરી લીધી હતી. બંગલા નં. ૩૧૩એ મુંબઈના પ્રખ્યાત બિઝમેન એવા જયરાજ મહેતાએ બનાવ્યો હતો. મૂળ ગુજરાતી એવા જયરાજ મહેતાએ વડોદરામાં આ સુંદર બંગલો બંધાવ્યો. ઉત્કૃષ્ટ કારીગરો દ્વારા બંગલાનુ સુંદર ચણતર કાર્ય કરાવ્યુ. આસપાસ ચારે તરફ સુંદર મજાનો બગીચો બનાવ્યો. બગીચામાં પણ જાતજાતના ફુવારા તેમજ ઘોઘ બનાવ્યા છે. સંપૂર્ણ નૈસર્ગિક વાતાવરણમાં રહેલો આ બંગલો જોતા જ ગમી જાય એવો છે. તેનુ બાંધકામ પણ ખુબ જ મજબુત તેમજ અત્યાધુનિક સુવિધાઓથી ભરપુર છે.

જેમા થિયેટર, પાર્કિંગ, કેમેરા, સેન્સરવાળા દરવાજા, આધુનિક લિફ્ટ, લાયબ્રેરી જેવી અનેકાએક સુવિધાઓ આવેલી છે. અંદરગ્રાઉન્ડ રૂમ પણ આવેલા છે. એવો સુંદર મજાનો બંગલો છે કે કોઈ પણ વ્યક્તિને જોઈને ખરીદવાનુ મન થઈ જાય. આવો સરસ બંગલો બનાવ્યા પછી નાણાકીય કટોકટી સર્જોતા જયરાજ મહેતાએ લંડન રહેતા તેમના મિત્રને તે બંગલો વેચી નાખ્યો. તેમને તો આ બંગલો માત્ર નાણાકીય રોકાણ માટે જ ખરીદ્યો હતો. આથી બજારમાં તેજી સર્જોતા સુરતના હીરાના વેપારી એવા મનન શાહને વેચ્યો. તે વડોદરા આવી વસવા માંગતા હતા. પરંતુ ક્યારેય ધંધાના કારણે વડોદરા શિફ્ટના થઈ શક્યા. આથી થોડો સમય થતા તેઓએ વેચી નાખ્યો. આમ આ બંગલો ઘણાએ આ રીતે લે-વેંચ કર્યો. અત્યારે આ બંગલો મુંબઈ રહેતા દલાલ સુરેશ વર્મા પાસે છે. તેમની પાસે પપ્પાએ બંગલાનો સોદો કર્યો હતો. પપ્પા આ બંગલો રહેવા માટે જ ખરીદવા માંગતા હતા.

આમા મને કંઈ પણ અયોગ્ય લાગતુ નથી અને પપ્પા સાથે બનેલી ઘટના એ માત્ર અકસ્માત જ છે. અને આવા અકસ્માતો દુનિયામાં અનેકવિધ ઘટતા જ હોય છે. આપણે શિક્ષિત વ્યક્તિઓ જ આ વાત ન સમજી શકીએ તો સમાજમાં એક અંધશ્રદ્ધા ફેલાવનારનુ ઉદાહરણરૂપ બનીએ. આપણે ડોક્ટર થઈને એવુ ના કરવુ

જોઈએ. અંકલ હુ પપ્પાની આટલા વર્ષોની ઈચ્છા પૂર્ણ કરવા માંગુ છું.

ઓ. કે. માય સન જે તને યોગ્ય લાગે તે કરજે પરંતુ ઉડો વિચાર કરીને નિર્ણય લેજે. ચાલો હવે હું નીકળુ છું. રાતે ઘરે આવીશ ત્યારે વાત કરીશુ. તુ પણ હવે ઘરે જતો રહેજે. આજે અહી કોઈ ખાસ કામ નથી. ડો. પારેખે જતા જતા કહ્યું

હા, અંકલ હું પણ નીકળુ છું એમ કહી વૈદિક પોતાની કારમાં બેસીને જવા નીકળ્યો બીજી તરફ ઘરે પણ આજે એ વાત પર જ ચર્ચા થઈ રહી હતી.

ઋતુ પપ્પાની અંતિમ ઈચ્છા હુ પણ સમજુ છું. પરંતુ હવે તે અનલકી બંગલાને આપણે જાણી જોઈ શા માટે ખરીદવો જોઈયે? તુ પણ જાણે છે કે તે બંગલો કોઈને પણ ફળ્યો નથી. હેતલે ડાઈનીંગ ટેબલ પર બેસતા બેસતા કહ્યું.

હા, દીકરા, સાહેબ સાથે ઘટેલી ઘટના જોઈને હુ પણ કંપી ઉઠ્યો છું. હવે એ બંગલાને ખરીદવાની વાત આપણે ભૂલી જવી જોઈએ. હર્ષલકાકાએ પીરસતા પીરસતા ચર્ચામાં ભાગ લીધો.

તમારા લોકોની લાગણી સમજી શકાય તેમ છે પરંતુ આપણા જેવા શિક્ષિત અને સમજુ વર્ગને આવા વિચાર ન શોભે. પાર્થવી એ કહ્યું.

@snehnusarnamu

હા, દીદી હું પણ એમ જ કહુ છું. આપણે આવા વિચારો કર્યા વિના મમ્મી પપ્પાની અંતિમ ઈચ્છાને માન આપી તે બંગલો ખરીદવો જોઈએ. બંગલો ખરીદવાની અધુરી વિધિઓ આપણે પૂર્ણ કરવી જોઈએ ઋતુ હજી વાતો જ કરતો હતો ત્યાં ગાડીનો અવાજ સંભળાયો.

પ્લીઝ ઋતુ પપ્પા-મમ્મીના અકસ્માત બાદ હવે આપણે બીજી કોઈ મુસીબત વહોરવી ન જોઈએ હેતલ હજુ બોલી જ રહી છે ત્યાં વૈદિકે આવીને પુછ્યુ

બધા મળીને કઈ મુસીબતની વાતો કરી રહ્યા છો?

કંઈ નહી ભાઈ આપણે હવે પપ્પા-મમ્મીની અંતિમ ઈચ્છા એવો બંગલો ખરીદવો કે નહી તેની વાતો ચાલી રહી છે ઋતુએ જવાબ આપ્યો

ઓ. કે. હવે બધા શંકા-કુશંકાઓ છોડોને એ બંગલો ખરીદવો કે નહી તે પછી વિચારશુ તે પહેલા આપણે બધા સોમવારે બંગલો જોવા જઈશું. ત્યારબાદ રાત્રે પાછા આવીને પારેખ અંકલ તથા આન્ટી સાથે ચર્ચા કરીને નિર્ણય લઈશું. ચાલો હવે ખુબ જ ભૂખ લાગી છે. કાકા જમવાનુ લાવો. ચાલો બધા હવે જમવા માંડો વૈદિકે પોતાની વાત કરી

હા, ભાઈ આપણે સોમવારે જઈશુ પાર્થવીએ પણ કહ્યું.

@snehnusarnamu

પ્રકરણ - ૫ - બંગલો શુકનિયાળ કે અપશુકનિયાળ

ખુબ સુંદર!! કેટલુ સુંદર ઘર છે. આંખો ઠરી જાય છે આ ઘરને જોઈને. બંગલો જોવા આવેલ હેતલે પ્રવેશ કરતા કહ્યું.

હા હેતલ અદભૂત સૌંદર્ય છે. જોતા જ મન ભરાય જાય છે. પાર્થવી એ પણ સાથ પુરાવ્યો.

ઋતુએ પોતાનો કેમેરો કાઢીને ચારે તરફથી ફોટો પાડવા લાગ્યો.

પારેખ અંકલ હવે તો સમજી શકો છો ને કે પપ્પા શા માટે આ બંગલો ખરીદવા માંગતા હતા? વૈદિકે કહ્યું.

હા, વૈદિક આવો સુંદર બંગલો કોઈ પણનુ સ્વપ્ન બની શકે છે. એમા પણ નિસર્ગ તો પાછો પ્રકૃતિનો જીવ. તેનુ મન આ ખરીદવા ન લલચાય એવુ બને જ નહીં. પારેખ અંકલે કહ્યું.

આજે સોમવારે વૈદિક, ઋતુ, પાર્થવી, હેતલ પારેખ અંકલ તથા તેમના પત્ની દિવ્યાબેન બંગલો જોવા આવ્યા હતા. બધા બંગલાનુ સૌંદર્ય જોઈને મંત્રમુગ્ધ બની ગયા હતા. ચોકીદાર આવ્યો અને ચાવી આપી ગયો. વૈદિકે સવારે જ ચોકીદારને ફોન કરી ચાવી મંગાવી લીધી હતી. બંગલાના માલિક તો મુંબઈ રહેતા હતા પરંતુ બંગલાની ડુપ્લીકેટ ચાવી તેના બરોડા રહેતા મિત્ર અજય ભટ્ટના ઘરે રાખી હતી જેથી કોઈ ખરીદનાર ને બંગલો જોવો હોય તો જોઈ શકે આથી ચોકીદાર અજય ભટ્ટ પાસેથી ચાવી લઈ આપી ગયો.

બંગલામાં પ્રવેશતા એક મોટો હોલ હતો. જેને જોતા જ આખા બંગલાની સુંદરતાનો અંદાજો કાઢી શકાય એમ હતુ. એક મોટો વિશાળ હોલ જેમા આરામથી એક મોટી પાર્ટી યોજી શકાય તેમ હતુ. વળી હોલને પણ સુંદર રીતે સજાવેલો હતો. જોનારા નજર જ ન હટાવી શકે એવુ સુંદર મજાનુ રાચરચીલુ, બેનમુન પેન્ટિંગ્સ, અદભૂત ઝુમરો જેવી અનેક કલામત્ક વસ્તુઓ દ્વારા એવી રીતે બંગલાની શોભા વધારવામાં આવી હતી કે સુંદરતાના વર્ણન માટે શબ્દો જ ખુટી જાય.

બાકીના રૂમો, કીચન, બેડરૂમો, થિયેટર, પાર્કિંગ વગેરેને પણ સુંદર રીતે ઓપ આપવામાં આવ્યો હતો. જોનારાને એક નજરથી બંગલો ખરીદવાની ઈચ્છા થઈ જાય. એવી સુંદરતા હતી. બંગલાની પાછળ તરફ સુંદર બગીચો અને આગળ બાજુએ પાર્કિંગની વ્યવસ્થા રાખવામાં આવી હતી.

બગીચાથી એક બાજુ બાળકો માટેનુ ક્રિડાગણ બનાવવામાં આવ્યું હતુ અને બીજી

તરફ ડહી હોલ બનાવ્યો હતો. બંગલારની બહારની દિવાલમાં સુંદર કોતરણી કરેલી હતી. પહેલે માળે એક પુજારૂમ બનાવવામાં આવ્યો હતો. જેમાં આખી રામાયણના પ્રસંગોના સુંદર ચિત્રો દોરેલા હતા. સુંદર મજાનુ કલાત્મક મંદિર પણ બનાવેલુ હતુ.

બંગલારની અદભુત સુંદરતા માણતા માણતા રાત્રિ ક્યારે પડી ગઈ કોઈને ખ્યાલ પણ ના રહ્યો. બપોરના ભોજનની ચોકીદારે વ્યવસ્થા કરી આપી હતી. હવે અંધારૂ થતા પારેખ અંકલે કહ્યું, ચાલો બાળકો આપણો બધા હવે ઘરે જઈએ. અંધારૂ થવા લાગ્યુ છે ને આપણા ઘર પણ અહીંથી દુર છે.

હા, અંકલ અને આન્ટી તમે પણ અમારા ઘરે ચાલો. સાથે ડીનર લઈશુ અને ચર્ચા કરીશુ પાર્થવીએ કહ્યું

ડો. પારેખને કોઈ સંતાન હતુ નહી. બંને પતિ-પત્ની એકલા રહેતા હતા. અને તેમની પત્ની સમાજ કલ્યાણ માટેની સંસ્થા ચલાવતા હતા. આથી ઘરે કોઈ હતુ નહી માટે પાર્થવીએ આમંત્રણ આપ્યુ.

શ્યોર, પાર્થવી આજે તમારા ઘરે સાથે ડીનર લઈશુ. તમે પણ અમારા જ સંતાનો છો. અને સંતાનના ઘરે મા-બાપને આમંત્રણની જરૂર ન હોય. તે ન કહ્યું હોત તો પણ આપણો અમે આજે આવવાના જ હતા. દિવ્યા આન્ટીએ હક્કપૂર્વક કહ્યું

@snehnusarnamu

તો અંકલ અમારી સાથે જ રહેવા આવતા રહો ને અમને એકલવાયુ ન લાગે વૈદિકે ભાવુક થઈને કહ્યું

હા, બેટા હવે આ નવા બંગલામાં આપણો બધા સાથે શિફ્ટ થઈશુ ડો. પારેખે જવાબ આપ્યો

શ્યોર અંકલ ચાલો હવે બહુ મોડુ થશે ઋતુએ કહ્યું

ચાલો તમે તમારી કારમાં નીકળો અમે અમારી કાર લઈ પાછળ આવીએ છીએ પારેખ અંકલે કહ્યું

વૈદિક, ઋતુ, પાર્થવી અને હેતલ તેમની ગાડીમાં ગયા અને ડો. પારેખ અને તેના પત્ની પોતાની કારમાં આવ્યા. બંગલો ગામની બહાર હતો તેથી તેમના ઘરથી અંતર વધારે હતુ. છતાંય બંને ગાડી ધીમે ધીમે ઘર તરફ જવા લાગી.

ડો. પારેખની ગેરહાજરી છતાંય રસ્તામાં વૈદિકે પુછ્યુ, હવે બધાનો મત શું છે? બંગલો ખરીદવો જ છે ને?

ભાઈ અમે બધા તમારી સાથે જ છીએ. પરંતુ હેતલ જરાક મૂંઝાય છે ઋતુ એ જવાબ આપતા કહ્યું

હેતલ ખોટા વિચાર ન કરવા જોઈએ. શાંત થઈને વિચારજે. ખોટી અંધશ્રદ્ધામાં આપણો ન પડવું જોઈએ વૈદિકે હેતલને સમજાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો.

ભાઈ હું ખોટી અંધશ્રદ્ધામાં ફસાતી નથી પરંતુ અમે બંને બહેનો તો કાલે સવારે સાસરે જતી રહેશું. મને તમારી બંને ભાઈઓની ચિંતા થાય છે. હેતલે જવાબ આપ્યો

હેતલ ચિંતા જેવું કશું જ નથી. છતાંય પારેખ અંકલ આપણા ઘરે આવે જ છે. ડીનર પર ચર્ચા કરી નિર્ણય લઈશું વૈદિકે કહ્યું

ધીમી ગતિએ ચાલતી કાર રાત્રિના ૮-૨૦ કલાકે ઘરે પહોંચી ગઈ

હર્ષલકાકા રસોઈ બનાવી બધાની રાહ જોતા બેઠા હતા. બધા ખુશ-ખુશાલ થતા ઘરે પહોંચી આવ્યા. એ જોઈ કાકાને પણ ખુશી થઈ. અંદર હજી પહોંચ્યા જ ત્યાં પારેખ અંકલ અને આન્ટી પણ પહોંચી ગયા. બધાને કકડીને ભુખ લાગી હતી. આથી સીધા બધા ડાઈનિંગ ટેબલ પર ગોઠવાઈ ગયા.

હર્ષલકાકાએ પીરસતા પીરસતા કહ્યું કે એક ખુશખબર છે. બધા સાંભળો. હર્ષલકાકાની વાત સાંભળીને ચમકીને બધા હર્ષલકાકા સામે જોવા લાગ્યા.

@snehnusarnamu

જલ્દી બોલો કાકા આજે બધા બંગલો જોઈને એકદમ ખુશ છે. ખુશીના દિવસમાં એક વધારે ખુશીના સમાચાર ભેળવી દઈએ વૈદિકે કહ્યું

હા, મારાથી પણ હવે ખુશી ખમાતી નથી. આથી અત્યારે જ કહી દઉં. ઋતુ દિકરા માટે એક સરસ ઘરમાંથી માંગુ આવ્યું છે.

વાઉ, સરસ કાકા ક્યાંથી માંગુ આવ્યું છે? કોણ છે? છોકરી શું કરે છે? દિવ્યેશ અંકલે એકસાથે બધા સવાલો પૂછી નાખ્યા

મારો ભાઈ સુરતમાં કામ કરે છે તેના માલિકની દીકરી છે. તેનું નામ ગીતા છે. દેખાવે ખુબ જ સુંદર અને આકર્ષક છે. સ્વભાવે માયાળુ અને અભ્યાસે તેજસ્વી છે. બી. એ. સુધીનો અભ્યાસ કર્યો છે અને તેને હરવા-ફરવાનો શોખ છે. તેમજ જુદી જુદી જગ્યા વિશે માહિતી એકઠી કરીને તેના વિશે પુસ્તકો લખે છે. તેમા ફોટોગ્રાફરનો સાથ મળી જાય તો ચાર ચાંદ લાગી જાય

વાહ, સરસ સમાચાર બાયોડેટા મંગાવી આપજો અને ઋતુની બાયોડેટા મોકલાવી દેજો પછી મળવાની તારીખ નક્કી કરીશું. બરોબરને ઋતુ પારેખ અંકલે કહ્યું

તમે મોટા નક્કી કરો તે યોગ્ય ઋતુએ કહ્યું

બાય ઘ વે મારી પાસે પણ આવા જ સરસ ખુશીના સમાચાર છે. આપણી પાર્થવી દીકરી માટે લંડનથી માંગુ આવ્યું છે. દિવ્યાનો કઝીન છે. લંડનમાં મેડીકલ કોલેજનો ડીન છે. વિશાલ નામ છે પારેખ અંકલે કહ્યું

વાહ ખુબ જ સરસ આજનો દિવસ ખુબ જ સારો છે. આટલા સારા દિવસે હુ પણ તમને એક ખુશખબર આપવા માંગુ છે વૈદિકે એકદમ ખુશ થઈને કહ્યું

"ખુશી પે ખુશી, ખુશી પે ખુશી... ઈતની ખુશી અબ બરદાસ્ત નહી હોતી ભાય હેતલ વચમા બોલી.

હા આજે તો ખુશીનો ઓવરડોઝ થાય છે. એમા પણ વૈદિક તુ પણ સમાચાર આપી જ દે. દિવ્યા આંટી એ કહ્યું.

મે પણ મારી જીવંસંગીની શોધી લીધી છે. મારી સાથે જ કોલેજમાં અભ્યાસ કરતી હતી તે દિપીકાને હુ કોલેજકાળથી જ પ્રેમ કરું છું, અને તે પણ મને ખુબ પ્રેમ કરે છે. અમે બન્ને એ કેરિયર સેટ થયા બાદ લગ્ન કરવાનુ નક્કી કર્યું હતુ. આજે જ્યારે અમારા કેરિયર સેટ થઈ ગયા છે ત્યારે અને આજે આ વાત ચાલે છે તો હુ તમને કહુ છું કે હુ દિપીકા સાથે લગ્ન કરવા માંગુ છું વૈદિક વાત કરતા કરતા શરમાઈ ગયો.

વાહ વૈદિક ભાઈ, તમે તો છુંપા રૂસ્તમ નીકળ્યા. હેતલે વૈદિકની ટીખળ કરતા કહ્યું.

હવે હેતલ તુ જ બાકી છે, તે કોઈને શોધી લીધો તો નથી ને? કાંઈ હોય તો જરા પણ શરમાયા વિના કહી દેજે સાથે જ બધાનુ ગોઠવાઈ જાય. પારેખ અંકલે પુછ્યુ.

અરે ના અંકલ, હુ કાંઈ વૈદિક ભાઈ જેવી છુંપી રૂસ્તમ નથી. હેતલે કહ્યું.

હુ તો બધાને નગારા વગાડીને કહીશ પણ કોઈ મળવો તો જોઈએ ને... હેતલે કહ્યું અને બધા હસવા લાગ્યા.

ચુપ થા ઢેફલી, બહુ આવી નગારા વગાડવા વાળી. વૈદિકે પણ ટીખળ કરતા કહ્યું.

જાવા દે જાવા, હુ ઢેફલી નથી હો ભાઈ, હેતલે કહ્યું.

મારા માટે તો તુ હંમેશા ઢેફલી જેવી મીઠી મધુરી જ રહેવાની છો વૈદિકે કહ્યું.

જો તો ઋતુ કેવો શરમાય છે પારેખ અંકલે કહ્યું.

એ તો ભાભી ના સ્વપ્નમા ખોવાઈ ગયો લાગે છે. હેતલે કહ્યું.

બંધ થા ચિબાવલી, હુ કોઈના સ્વપ્નમા ખોવાણો નહી. અંકલ હુ શરમાતો નથી પણ આટલી બધી ખુશીમા હુ તો વિચારે ચડી ગયો છું. ઋતુએ જવાબ આપ્યો.

શુ વિચાર ઋતુ? દિવ્યા આંટીએ પુછ્યુ.

કઈ નહીં આન્ટી, બસ મમ્મી-પાપાની યાદ આવી ગઈ. આજે તેઓ જો આપણી સાથે હોત તો ખુશીથી ઉછળી પડત. ઋતુની આંખ વાત કરતા કરતા ભીની થઈ ગઈ

થોડી વાર શાંતી છવાઈ ગઈ. બધાની આંખના ખુણા ભીના થઈ ગયા ત્યાં પારેખ અંકલ બોલ્યા, હવે બધા આ ખુશીના માહોલમા આમ ઉદાસ ન થાઓ. નિસર્ગ અને વિશ્વાબેન ભલે આપણી વચ્ચે નથી. પરંતુ તે જ્યાં છે ત્યાં રહીને પણ આ ખુશીના સમાચારથી તેઓ ખુશ જ હશે. હવે તમે બધા ઉદાસ બનીને તેમને પણ ઉદાસ ન કરો.

બધા જમવાનુ શરૂ કરો ભોજન ઠંડુ થાય છે.

હા બધા જમી લો. હર્ષલકાકા એ પણ કહ્યું.

ખુશીના સમાચાર વચ્ચે બંગલાની ચર્ચા તો ભુલાઈ જ ગઈ. બીજા પંદર દિવસ આવેલ વાતની તપાસમાં અને ખુશીમાં જતા રહ્યા. બંગલા વિશે તો બધા ભુલી જ ગયા.

@snehnusarnamu

એક દિવસ ઓચિંતો બંગલાના માલિક વર્માનો ફોન આવ્યો ત્યારે ફરીથી બધાને વાત યાદ આવી ગઈ. બંગલો જોવા ગયાના દિવસે જ શુભ સમાચાર મળતા બધા અપશુકનની વાત વિસરી ગયા.

ફોન પર બંગલાના માલિક વર્માએ જણાવ્યું કે થોડા કાનુની કાગળની વિધી કરવાની છે, એ વિધી પૂર્ણ કર્યા બાદ દસ્તાવેજ બનાવી આપવામા આવશે એવું ડો. મહેતા સાથે નક્કી થયું હતું. ડીલ ફાઈનલનો જવાબ આપવાનો બાકી હતો. ડીલ ફાઈનલ કર્યા સાથે જ એક કરોડ આપવાના હતા.

વૈદિકે વર્માને કહ્યું કે બે-ત્રણ દિવસમા નક્કી કરી તે જવાબ આપશે. વૈદિકને હવે ખાત્રી હતી કે ડીલ ફાઈનલ થઈ જશે. વૈદિક આજકાલ ખુબ ખુશ રહેતો હતો. એક તો તેની પ્રેમિકા કે જેને તે દિલોજાનથી ચાહતો હતો તે તેની જીવનસંગીની બનવાની હતી અને બીજી બાજુ પિતાજીનું સ્વપ્ન પણ પૂરું થવા લાગ્યું હતું. બંગલાની કુલ કિંમત ત્રણ કરોડ હતી તેમાથી એક કરોડ ડીલ ફાઈનલ થયા વખતે આપવાના હતા.

વૈદિક માટે પૈસાની ખાસ કંઈ ચિંતા ન હતી. પિતાજીએ બધાને પ્રેમથી ભણાવ્યા અને ઉછેર્યા. સાથે બધા બાળકો માટે સારી એવી બચત કરી યોગ્ય રોકાણ કર્યું હતું. અને સાથે કુટુંબના નામે પણ સારી એવી બચત તેમજ મિલકતો હતી. હવે

માત્ર બધા સાથે ચર્ચા કરીને વર્માને જવાબ આપવાનો હતો. વૈદિકે નક્કી કર્યું કે આજે જ તે બધા સાથે મળીને નિર્ણય લઈ લેશે.

રાતે બધાએ મળી બંગલાની ડીલ ફાઈનલ કરવાનું નક્કી કર્યું. બંગલો જોયા બાદ અને ખુશીના દિવસો વચ્ચે હવે કોઈના મનમાં શંકા રહી ન હતી. હેતલને પણ બધાએ સમજાવી આથી તેને પણ કોઈ શંકા ન હતી. બીજે દિવસે વૈદિકે વર્માને ફોન કરી ડીલ ફાઈનલ કરીને દસ દિવસ બાદ પૈસા ચુકવવાનું નક્કી કર્યું. બંગલાની ખરીદી નક્કી થઈ જવાથી વૈદિકને ખુબ જ ખુશી થઈ.

પાર્થવી માટે આવેલું માગુ એકદમ યોગ્ય હતું. વિશાલ તેના માતા-પિતા સાથે લંડન રહેતો હતો. મૂળ તેઓ રાજકોટના હતા. અત્યારે તે મેડીકલ કોલેજનો ડીન હતો. પાર્થવી પણ મેડીકલ કોલેજની ડીન જ હતી. વિશાલ અને પાર્થવીએ એકબીજાને પસંદ કરી લીધા હતા.

ઋતુ અને ગીતાનું પણ નક્કી થઈ ગયું. બંનેએ પણ એકબીજાને પસંદ કરી લીધા. હવે બધાને ચિંતા માત્ર હેતલની જ હતી. હેતલનું ગોઠવાય જાય તો ચારેય ભાઈ બહેનોની સગાઈ સાથે થઈ શકે.

વિશાલે એક દિવસ પારેખ અંકલને હેતલ માટે પોતાના ફ્રેન્ડની વાત કરી. વિશાલનો ફ્રેન્ડ દિપેન કલકત્તામાં રહેતો હતો. મૂળ ગુજરાતી એવો દિપેન લંડન ભણવા ગયો ત્યારે તેની મુલાકાત વિશાલ સાથે થઈ હતી. દિપેનને પણ શ્રુત્યનો શોખ હતો. આથી તેની વાત હેતલ માટે વિશાલે કરી.

પારેખ અંકલે કલકત્તા તપાસ કરતા તેમનો પરિવાર એકદમ યોગ્ય હતો. આથી દિપેન અને હેતલની મુલાકાત ગોઠવી આપી. બંને પરિવારોએ એકબીજાને પસંદ કરી લીધા. દિપેન અને હેતલે પણ એકબીજાને પસંદ કરી લીધા.

પ્રકરણ - ૬ - સગાઈવિધિ

ચારેય ભાઈ-બહેનોનું નક્કી થઈ ગયું. હર્ષલકાકાએ સુચવ્યું કે ચારેયની સગાઈવિધિ તથા લગ્ન ધામધુમપૂર્વ ઉજવીશું. સગાઈના દિવસે આપણા વિસ્તારના તમામ ગરીબોને જમાડીશું અને લગ્નના દિવસે ગરીબ બાળકો માટે મફત કોચિંગ ક્લાસ ખોલીશું. હર્ષલકાકાનું સુચન બધાને ગમી ગયું. ઘરમાં આટલી મોટી ખુશીના પ્રસંગે પરોપકારનું કાર્ય કરવું તે સોના પર સુહાગા જેવું કામ હતું.

પારેખ અંકલે પણ સુચવ્યું કે લગ્નની તમામ વિધિઓ બંગ્લા નં ૩૧૩ માં ગોઠવવી. જેથી ડો. મહેતા અને મિસિસ મહેતાનો આત્મા રાજી થાય. આથી બંગ્લો ખરીદવાની વિધિ પૂર્ણ થઈ જાય પછી લગ્નની તારીખ ગોઠવવી.

ખુશીમાં ને ખુશીમા સમય ક્યાં વિતી જાય કોઈને ક્યાં ખબર પડે છે. દુઃખનો અને ગમગીનીનો એક દિવસ એક વર્ષ સમાન લાગે છે. ખુશીનું એક વર્ષ એક દિવસની જેમ વિતી જાય છે. ભાવિ ફિયાન્સ-ફિયાન્સી સાથે પરિચય કેળવવામાં ચારેય ભાઈ-બહેનનો મહિનો ક્યાં વિતી ગયો કંઈ ખબર જ ન પડી. મહા સુદ બીજના દિવસે ચારેયની ભાઈ-બહેનોની સગાઈવિધી નક્કી કરવામાં આવી. હવે ફક્ત એક જ મહિનો બાકી હતો. આથી બધા સગાઈવિધીની પૂર્વ તૈયારીમાં લાગી ગયા.

એકબાજુ બંગ્લો ખરીદવાની અને બીજી બાજુ સગાઈવિધીની તૈયારી એમ બેવડી તૈયારીમાં બધા દોડાદોડી કરવા લાગ્યા. પ્રસંગની તૈયારીમાં હમેંશા દિવસો ઓછા જ પડતા હોય છે. મહિનો ક્યાં વિતી ગયો કોઈને પણ ખબર ન પડી.

હવે સગાઈવિધિમાં બે દિવસ બાકી રહ્યા હતા. ચારેયની સગાઈવિધી સાથે કરવાની હતી. આથી આખો પ્રસંગ વડોદરામાં જ રાખવામાં આવ્યો હતો. ચારેય વેવાઈઓ તથા મહેમાનો આવી પહોંચ્યા હતા. આમ તો તેમના ઉતારા માટે હોટેલો બુક કરાવી જ હતી. પરંતુ નાના-મોટી તૈયારી માટે દોડા-દોડી ચાલુ જ હતી.

બધાને આમંત્રણ અપાઈ ગયું હતું. મોટો વિશાળ હોલ બુક કરવામાં આવ્યો હતો. ગરીબોના જમણાવાર માટે હોલ પાસે જ વાડી બુક કરવામાં આવી હતી. હોલને ખુબ જ સુંદર રીતે શણગારવામાં આવ્યો હતો. સગાઈનો દિવસ આવી પહોંચ્યો.

સવારે વહેલા ચારેય ભાઈ-બહેનો ઉઠી ગયાને તૈયાર થવા લાગ્યા. પાર્થવી અને હેતલને તૈયાર કરવા બ્યુટી પાર્લરમાંથી સ્પેશ્યાલીટ આવ્યા હતા. તૈયાર થતા થતા ઓચિંતા પાર્થવી અને હેતલને તેની મમ્મીની યાદ આવી ગઈને આંખના ખુણા ભીના થઈ ગયા. સગાઈના મુહુર્ત નવ વાગ્યા પહેલા હોલ પર પહોંચી જવાનું હતું. આથી તેઓ ફટાફટ તૈયાર થઈને હોલ પર પહોંચી ગયા. પારેખ અંકલ અને દિવ્યા

આન્ટી બધાના માતા-પિતા બની ઘરના પ્રસંગની જેમ તૈયારી કરવા લાગ્યા.

સગાઈની બધી વિધી ધામ-ધૂમપુર્વક પુર્ણ કરવામા આવી. તમામ ગરીબોને સગાઈમા મહેમાનો માટે હતુ તે જ જમણ જમાડવામા આવ્યું. બધાના આશિર્વાદ લઈ પ્રસંગ પુર્ણ થયો.

બંગલાની ખરીદીની તમામ પ્રક્રિયાઓ પુર્ણ થઈ જાય અને રહેવા માટે શીફ્ટ થઈ જવાય પછી લગ્નને તારીખ ગોઠવવાની હતી. આથી સગાઈના દિવસે ચારે વેવાઈ તથા પારેખ અંકલે મળી એક વર્ષ બાદ લગ્ન ગોઠવવા એવુ નક્કી કર્યું. આખરે ચારેય ભાઈ-બહેનોને યોગ્ય પાત્રો મળી ગયા હતા. બસ એક વર્ષના સમય બાદ બધું વ્યવસ્થિત થઈ જવાનુ હતુ. પારેખ અંકલ ખુબ જ ખુશ હતા. ડો. મહેતાના સંતાનોને હમેંશા પોતાના જ ગણાયા હતા હવે બસ તેઓના લગ્ન પતી જાય એટલે તેમની ફરજ પુરી કરવાનો સંતોષ થઈ જાય.

@snehnusarnamu

પ્રકરણ - ૭ - ઓચિંતિ મુશીબત

સગાઈને બે મહીનાનો સમય વિતી ગયો હતો. ચારેય ભાઈ-બહેન પોત પોતાના ફિયાન્સ-ફિયાન્સી સાથે ખુબ ખુશ હતા. બંગલાના છેલ્લા કાગળ તૈયાર થઈ જવાના હતા. હવે એકાદ-બે મહીના બાદ દસ્તાવેજ કરવાના હતા. ત્યાં અચાનક જ એક દિવસ સવારે ઓચિંતો ટેલિફોનનો અવાજ સંભળાયો. ટ્રીન... ટ્રીન... ટ્રીન... સવારન છ વાગ્યા હતા. વૈદિક નાહીને નીકળ્યો હતો. તેણે દોડીને ફોન રીસીવ કર્યો. અત્યારમા કોનો ફોન હશે તેવો મનમા વિચાર આવ્યો. થોડીવાર સામેથી કોઈ બોલ્યું નહીં. પછી બે-ત્રણ વાર હેલ્લો, હેલ્લો કર્યા બાદ સામેથી અવાજ આવ્યો, હેલ્લો, હું દિપેનના પપ્પા હાર્દિકભાઈ વાત કરૂં છું. દિપેનના મમ્મીને છેલ્લા ઘણા સમયથી ઝીણી ઝીણી તકલીફો રહ્યા કરતી હતી. ઘણા રિપોર્ટસ કરાવ્યા. પરંતુ, રોગ પકડાતો ન હતો. ગઈ કાલે કરાવેલા ચેકઅપનો રિપોર્ટસ આવ્યા અને ડોક્ટરે કહ્યું કે ‘આંતરડા નુ કેન્સર છે અને હાલ બીજા સ્ટેજમા કેન્સર છે. હાલત ખુબ ગંભીર છે અને બચવાના ચાન્સીસ ઓછા છે. વાત સાથે વૈદિકે ડુસકાનો અવાજ પણ સાંભળ્યો. વળી પાછા દિપેનના પપ્પાએ કહ્યું કે દિપેનના મમ્મીની ઈચ્છા છે કે તે મૃત્યુ પહેલા તેના દીકરાના લગ્ન જોઈ લે. તો જો શક્ય હોય તો બે મહીનામા હેતલ તથા દિપેનના લગ્નની વ્યવસ્થા... આટલું બોલતા દિપેનના પપ્પા રડવા લાગ્યા.

@snehnusarnamu

‘અંકલ, પ્લીઝ, કામ ડાઉન, આન્ટીની વાત સાંભળી ખુબ દુઃખ થાય છે. તમે ચિંતા ન કરો. દુનિયાભરના કેન્સર સ્પેશ્યાલીસ્ટ સાથે હું વાત કરી લઉં છું. મને આન્ટીના રિપોર્ટસ મેઈલ કરજો. હું તેના કેસની તપાસ કરીશ અને તમે જરાય ચિંતા ન કરો. લગ્નની તારીખ તમારી ઈચ્છા મુજબ ગોઠવી આપશું. તમે કોઈ જાતની ઉપાધિ ન કરો. તમે આંટીનું ધ્યાન રાખજો. લગ્નની તૈયારી તથા વ્યવસ્થા બધું અમે ગોઠવી આપશું વૈદિકે કહ્યું.

થેન્ક યુ બેટા હું ફરી ફોન કરીશ, જય શ્રી કૃષ્ણ..

જય શ્રી કૃષ્ણ અંકલ, બધાને યાદી આપજો. વૈદિકે કહ્યું. પછી ફોન મુક્યા બાદ તે પણ મુંઝવણમાં મુકાઈ ગયો.

ફોન નુ રિસીવર ફરી ઉંચકી તેણે પારેખ અંકલને ફોન કર્યો અને તેમને ઘરે બોલાવ્યા. હજુ તો સવારના સાત વાગ્યા હતા. પારેખ અંકલ પણ કસરત કરી નહાવા જતા હતા ત્યાં વૈદિકનો ફોન આવ્યો આથી ફટાફટ તૈયાર થઈ તેઓ વૈદિકના ઘર તરફ રવાના થયા. રસ્તામા પારેખ અંકલ પણ વિચારવા લાગ્યા કે અત્યારે શું બન્યું હશે? વૈદિકે અત્યારે સવારમાં મને કેમ બોલાવ્યો હશે? ઈમરજન્સી કેસ હોય તો મને ક્લિનીક પર બોલાવે, આમ અનેક વિચારો કરતા કરતા તે વૈદિકના ઘરે પહોંચ્યા.

પાર્થવી તો લેકચર માટે સવારે વહેલી જ નીકળી ગઈ હતી. ઋતુ પણ વહેલી સવારની ફોટોગ્રાફી માટે જંગલમાં ગયો હતો. ઘરે વૈદિક અને હેતલ જ હતા. વૈદિકે હેતલ તથા હર્ષલકાકાને હોલમાં બેસવા કહ્યું. આથી તેઓ પણ ચિંતામાં મુકાયા હજી કંઈ વાત થાય ત્યાં તો પારેખ અંકલ પહોંચી ગયા. પારેખ અંકલ નજીક જ રહેતા હતા આથી ફટાફટ પહોંચી ગયા.

પારેખ અંકલ આવી ગયા એટલે વૈદિકે બધી વાત કરી હેતલ ચેક અપની ખબર હતી. પરંતુ રિપોર્ટસ આવ્યા બાદ દિપેન સાથે વાત થઈ શકી ન હતી. હેતલ પોતાના ડાન્સગ્રુપ સાથે મુંબઈ ગઈ હતી. ગઈ કાલે મોડી રાત્રે જ આવી હતી. ફોનની બેટરી રસ્તામાં પૂરી થઈ જતા દિપેન સાથે રિપોર્ટસની વાત થઈ શકી ન હતી. વૈદિકની વાત સાંભળી તે ચિંતામાં ગરકાવ થઈ ગઈ.

સવારના સાત વાગી ગયા હતા. આથી પારેખ અંકલે કહ્યું કે તેઓ પહેલા કિલનિક પર ફોન કરી દે જેથી ડો. જમુનેશ અને ડો. બિલ્વ એકાદ કલાક ચલાવી લે. જેથી ઓ. પી. ડી. માં વધારે ભીડના થાય.

વૈદિકે કહ્યું, અંકલ, તમે પહેલા ફોન કરી દો પછી આપણે ચર્ચા કરીશું.

પારેખ અંકલે કિલનિક પર ફોન કર્યા બાદ કહ્યું કે, ખરેખર ચિંતાની બાબત છે. હેતલ બેટા આપણે પંડિતને બોલાવી તારા વહેલા લગ્ન ગોઠવી આપીએ તો તને કોઈ વાંધો તો નથી ને? પારેખ અંકલે ચર્ચા કરતા પહેલા હેતલને પુછી લીધું.

અંકલ, આ પરિસ્થિતિમાં દિપેનને તથા તેના પરિવારને મારી જરૂર છે. તમે પંડિતને પુછીને વહેલું મુહુર્ત જોવડાવી લો. આમ તો અમારા ચારેય ભાઈ બહેનોની ઈચ્છા એક જ દિવસે લગ્ન માટેની હતી. પરંતુ ઈશ્વરની ઈચ્છા કંઈક અલગ જ હશે. તમે પંડિતને પુછી લો મને કોઈ વાંધો નથી હેતલે કહ્યું

બેટા તારી વાત એકદમ સાચી છે. તું ખુબ જ સમજદાર છો. તમારા બધા ભાઈ બહેનોની ઈચ્છાને પણ હું સમજું છું. આપણે બધા વેવાઈઓને નમ્રતાપૂર્વક વિનંતી કરીશું. જો તેઓને અનુકુળતા પડશે તો બધાના લગ્ન સાથે ગોઠવીશું. પારેખ અંકલે કહ્યું

પરંતુ અંકલ વહેલામાં વહેલા લગ્ન માટે બધા વેવાઈઓ મારી જાય તો તૈયારી કઈ રીતે કરવી. વળી બંગલા નં. ૩૧૩ના કાગળો તૈયાર કરવાના બાકી છે. દસ્તાવેજ પહેલા આપણે ત્યાં કાંઈ આયોજન કરી શકીએ નહિ વૈદિકે ચિંતા સાથે કહ્યું

તું ચિંતા ન કર વૈદિક આપણે પહેલા મુહુર્ત જોવડાવી લઈએ પછી વેવાઈઓને વિનંતી કરી જોઈએ. તૈયારીનું પછી બધું જોઈ લઈશું. તું પહેલા પંડિતજીને ફોન કરીને

તેને મળવાનો સમય નક્કી કરી લે અંકલે કહ્યું

સારું હમણા જ ફોન કરૂં છું. વૈદિકે પંડિતજીને ફોન કરીને બપોર પછી મળવાનું નક્કી કરી લીધું

ફોન મુકીને વૈદિકે કહ્યું, અંકલ, આપણે લંચ બાદ પંડિતજીને મળવા જવાનું છે. હું ક્લિનિક પર જઈને કેન્સર સ્પેશ્યાલીસ્ટોને નેટ પર સર્ચ કરી તેઓ સાથે વાત કરી લઉં. હેતલ તુ ચિંતા ન કરજે

હા, હેતલ બેટા તુ દિપેન સાથે વાત કરી લેજે અત્યારે તેને માનસિક સ્પોર્ટની જરૂર છે. હું પણ તેની સાથે વાત કરી લઈશ. પારેખ અંકલે કહ્યું

વાતચીત કરીને પારેખ અંકલ તથા વૈદિક ક્લિનિક પર ગયા. હેતલ આજે ઘરે જ હતી. તેને દિપેન સાથે વાત કરી લીધી. સાંજે વૈદિક તથા પારેખ અંકલ પંડિતજીને મળવા ગયા. પંડિતે ૨૦મી મે તથા ૧૦મી જુન એમ બે મુહુર્ત કાઢી આપ્યા.

સાંજે ફરી બધા હોલમાં એકઠા થયા. પાર્થવીએ કહ્યું, હેતલ તે મને સવારે કેમ ફોન ના કર્યો?

દીદી, દિપેન સાથે વાત કર્યા બાદ તમને ફોન કરવો જ હતો. પરંતુ ક્લાસીસમાંથી ફોન આવ્યો અને ઈમરજન્સી હતી આથી તમને ફોન કરવાનો જ રહી ગયો હેતલે જવાબ આપતા કહ્યું

હા મને પણ કાંઈ ખબર જ ન હતી બપોરે ભાઈનો ફોન આવ્યો ત્યારે જ ખબર પડી ઋતુએ પણ કહ્યું

સવારે ટેન્શન જ એવું હતું કે કોઈને ફોન થયા નહીં. વળી નાહક તમને બંન્ને હેરાન કરવા એવી કોઈ જરૂરિયાત હતી જ નહીં. હવે હું અંકલ સાથે મળીને મુહુર્ત કઢાવી લાવ્યો છું. ૨૦મી મે તથા ૧૦મી જુનની તારીખ આપી છે વૈદિકે કહ્યું

બેટા તુ પહેલા દિપેનના પપ્પાને પૂછી લે પછી જે તારીખ નક્કી થાય તે મુજબ આપણે બીજા વેવાઈઓને પુછી શકાય પારેખ અંકલે કહ્યું

અંકલ ૨૦મી મે તો પંદર જ દિવસમાં છે. પંદર જ દિવસમાં ચાર ચાર લગ્નની તૈયારીઓ કેવી રીતે કરીશુ? વૈદિકે ચિંતા સાથે પુછ્યું

બેટા તુ પહેલા દિપેનના પપ્પાને પુછીને તારીખ નક્કી કરી લે તૈયારીનું પછી વિચારીશુ પારેખ અંકલે કહ્યું

ઓ. કે. હું હમણા જ ફોન કરૂં છું આટલું બોલીને વૈદિકે કલકત્તા ફોન જોડ્યો.

વાતચીત પૂરી થયા બાદ વૈદિકે બધાને કહ્યું કે દિપેનના પપ્પાએ ૧૦મી જુનનું મુહુર્ત નક્કી કર્યું છે તો આપણી પાસે એક મહિના જેટલો સમય છે.

એક મહિનામાં બધી તૈયારીઓ થઈ જશે. વૈદિક હુ તારી સાસરીમાં ફોન કરું છું. તુ ઋતુની સાસરીમાં ફોન લગાવી ૧૦મી જુનના લગ્ન રાખવાની માટે વિનંતી કર. પારેખ અંકલે કહ્યું

વૈદિકે ઋતુ ના સસરાને ફોન લગાવ્યો અને પારેખ અંકલે વૈદિકના સાસરામાં ફોન લગાવી વાત કરી. તેઓ વાત કરતા જ હતા ત્યાં પાર્થવીના સાસુ નો લંડનથી ફોન આવ્યો જે હેતલે એટેન્ડ કર્યો. બધાએ લગભગ અડધો કલાક સુધી વાતો કરી.

વાતચીત પૂરી થયા બાદ પારેખ અંકલે કહ્યું, વૈદિકના સસરા સાથે મે વાત કરી લીધી છે. તેઓને ૧૦મી જુને લગ્ન ગોઠવવા સામે કોઈ વાંધો નથી. આથી તેઓએ રાજીખુશીથી માની ગયા છે.

અંકલ મેં ઋતુના સસરાને વાત કરી તો તેઓને પણ કાંઈ વાંધો નથી. તેઓની ઈચ્છા પણ વહેલા લગ્ન લેવાની હતી વૈદિકે કહ્યું

તેઓ વાતચીત કરતા જ હતા ત્યાં હેતલ પાર્થવીની સાસુ સાથે વાત કરીને આવી. હેતલે આવીને કહ્યું, પાર્થવીદીદી તમારા સાસુ નો ફોન હતો તેઓ પણ વહેલા લગ્ન ગોઠવવા માંગતા હતા. આથી જ તેને ફોન કર્યો હતો. તેમનું કહેવું એમ હતું કે વહેલા લગ્ન ગોઠવાય જાય તો તમારા વિઝા અને પાસપોર્ટ એમ બધા કાગળ તૈયાર થઈ જાય. આવતા વર્ષે વિશાલની કોલેજમાં એક્સ્ટ્રા વર્ગ ખોલવાના છે જેમા તને સેટ થઈ જાવ. પછી વિશાલ પણ ખુબ જ વ્યસ્ત બની જશે. આથી તેઓની ઈચ્છા વહેલા લગ્ન લેવાની છે. મેં ૧૦મી જુનની વાત કરી તો તેઓને કોઈ વાંધો નથી. તેઓ હમણા થોડા દિવસોમાં અહીં આવી જશે હેતલે પોતાની વાત પૂરી કરી ત્યાં ઋતુએ કહ્યું, અંકલ દિપેનના મમ્મીની તબિયત સારી નથી તો આપણે સાદાઈથી લગ્ન ગોઠવી લઈએ. ધામધુમની જરૂર નથી

બેટા, તારી વાત સાચી છે. હુ અને વૈદિક બે દિવસ પછી કલકત્તા જવાના છે ત્યાં રૂબરૂ મળીને બધી ચર્ચાઓ કરી લઈશું. પછી જ આપણે લગ્નની તૈયારી કરીશું પારેખ અંકલે જવાબ આપ્યો

અંકલ હુ કેન્સર સ્પેશ્યાલીસ્ટો સાથે વાતચીતો કરું છું. કાંઈ ઈલાજ મળશે તો આપણે તેઓને કલકત્તાથી સાથે લઈ જાશું વૈદિકે કહ્યું

ભાઈ મે વિશાલને પણ વાત કરી લીધી છે. તે લંડનમાં બધા સાથે સંપર્ક કરશે. પાર્થવીએ કહ્યું

હેતલબેટા, તુ જરા પણ ચિંતા ન કરજે. તારા સાસુને કંઈ પણ થવા નહીં દઈએ. પારેખ અંકલે કહ્યું.

અંકલ, ઓચિંતુ આવુ બની ગયુ, આથી દિપેન ખુબ જ ઉદાસ છે. કાલે રાતના પિતા-પુત્ર બન્નેને ઉંઘ પણ આવી નથી. પરાણે હસતુ મોઢુ રાખીને મમ્મી સાથે રહે છે

હેતલ, જીંદગી જ એવી અટપટી છે ને કે જેનો કોઈ તોડ નથી. ક્યારે કંઈ ઘટના કેમ ઘટી જાય છે તે કોઈ સમજી શકતુ નથી. આપણી મમ્મીના અકસ્માત બાદ આપણે તો સાવ અનાથ બની ગયા હતા પરંતુ ડોક્ટર સાહેબની મહેરબાની કે આપણે ક્યાં થી ક્યાં પહોંચી ગયા. ઈશ્વરે રચેલી આ દુનિયા ખુબ જ અનેરી છે પાર્થવી એક સાથે ઘણું બોલી ગઈ.

હા, બેટા ઈશ્વરની લીલા ક્યા કોઈ સમજી શક્યુ છે?મોટા મહાત્મા પણ તેની લીલાને પામી શકતા નથી. આપણે તો પામર તુચ્છ જીવ છીએ. પારેખ અંકલે કહ્યું.

હા, અંકલ જીંદગીમાં ક્યારે શું બની જાય તેનો અંદાજો લગાવવો મુશ્કેલ છે વૈદિકે કહ્યું

હસતા રમતા નિર્સર્ગને ઓંચિતા... પારેખ અંકલ આગળ બોલી ન શક્યા પરંતુ બધા સમજી ગયા. થોડીવાર ગમગીની છવાય ગઈ

બાય ઘ વે ચાલો હવે હુ નીકળુ છું. મોડુ ઘણુ થઈ ગયુ છે. તમે બધા સુઈ જાઓ ફરી મળશુ. પારેખ અંકલે ઉભા થઈ કહ્યું.

ઓ, કે, બાય અંકલ બધાએ લગભગ એક સાથે કહ્યું.

પ્રકરણ - ૮ - મુશ્કેલી ટળી

બીજે દિવસે સાંજે વૈદિક ક્લિનીક પરથી આવ્યો ત્યારે આવતાવેત જ બુમ પાડીને હેતલને બોલાવી. હેતલ ઘરે જ હતી. હેતલ સાથે પાર્થવી અને ઋતુ પણ આવ્યા.

શું થયું ભાઈ? હેતલે પુછ્યું.

મે વિશ્વલેવલના કેન્સર સ્પેશ્યાલીસ્ટ સાથે વાત કરી ત્યારે જાણ્યું કે દિલ્હીના ડૉ. આહુજા જે અત્યારે અમેરિકામાં કેન્સર પર રિસર્ચ કાર્ય કરે છે તેણે જણાવ્યું કે આંતરડામાં રહેલી એકાદ ગાંઠનો ઈલાજ શક્ય છે અને ભારતમાં જ કેરેલા ખાતે તેમની ટીમ કાર્યરત છે. મે દિપેનને ફોન કરી જણાવી દિધું છે. તેઓ કાલે કેરેલા પહોંચી જશે. મે ડૉ, આહુજા પાસેથી એડ્રેસ પણ લઈ લીધું છે. આપણે આવતીકાલે કેરેલા જવાનું છે. વૈદિકે બધી માહિતી આપી.

ભાઈ અમે પણ તમારી સાથે આવશું. ઋતુ તથા પાર્થવી એક સાથી બોલી ઉઠ્યા.

ના તમે લોકો તમારા કાર્ય પર ધ્યાન આપો. હું અને હેતલ પારેખ અંકલ સાથે જઈશું. અંકલને પણ મે વાત કરી દીધી છે. વૈદિકે કહ્યું.

ભાઈ હમણા હું ફ્રી જ છું. હું તમારી સાથે આવીશ. એક સે ભલે દો ઋતુએ કહ્યું.

ઓ, કે, તું આવજે. પાર્થવી દીદી તમે અહીં રહેજો. ઓપરેશન એકાદ દિવસમાં પુરૂ થઈ જશે એટલે અમે આવી જઈશું. તમે તમારી કોલેજમાં ધ્યાન આપજો. ખોટી રજા બગાડવાની જરૂર નથી વૈદિકે કહ્યું.

સારું વૈદિકભાઈ હું અહીં રહીશ પાર્થવીએ કહ્યું

ચાલો જમીને વહેલા સુઈ જઈએ. હેતલ, ઋતુ કાલે વહેલી પાંચ વાગ્યાની ફ્લાઈટ છે. હું તમારી ફ્લાઈટની ટિકિટ બુક કરાવી દઉં. તમે જવાની તૈયારી અત્યારથી જ કરી લેજો વૈદિકે કહ્યું

ઓ. કે. ભાઈ ઋતુ તથા હેતલે કહ્યું

બીજે દિવસે સવારે વૈદિક, ઋતુ, હેતલ તથા પારેખ અંકલ ફ્લાઈટમાં કેરેલા જવા નીકળ્યા અને તેઓ ત્યાં પહોંચ્યા ત્યારે દિપેનનો પરિવાર ત્યાં એરપોર્ટ પર હાજર જ હતો. ત્યાંથી બધા સાથે ડૉ. આહુજાએ આપેલા સરનામે પહોંચી ગયા. ત્યાં ગયા પછી હોસ્પિટલમાં દિપેનના મમ્મી જહાન્વીબહેનને એન્ટ્રમિટ કરી લીધા. ડોક્ટરોએ જણાવ્યું કે બધા ટેસ્ટ કરી લીધા પછી ગાંઠનું ઓપરેશન કરવામાં આવશે

દિપેનના પરિવારે વૈદિક, ઋતુ, હેતલ તથા પારેખ અંકલને ઘણું કહ્યું તમે જતા રહો

ખોટા હેરાન ન થાવ અમે છીએ હવે હોસ્પિટલમાં પહોંચી ગયા પછી કાંઈ ચિંતા નથી. પરંતુ બધાએ ના પાડી દીધી. બીજે દિવસે બધા ટેસ્ટ કર્યા બાદ ઓપરેશન કરવામાં આવ્યું અને ઓપરેશન સફળ થયું. પાંચ દિવસ બાદ રજા આપવામાં આવી. બધા પહેલા કલકત્તા ગયા. કલકત્તા પહોંચી ગયા બાદ ત્યાં પાર્થવીનો ફોન આવ્યો, હેલો, વૈદિક આન્ટીને હવે કેમ છે?હું આજે જ કલકત્તા આવું છું. પછી તમારી સાથે જ પાછી આવીશ. વૈદિકે કહ્યું કે જરૂર નથી પરંતુ પાર્થવી ના માની.

ફોન મુક્યા પછી વૈદિકે પારેખ અંકલને કહ્યું કે આપણે બધા વેવાઈઓને પણ ખુશીના સમાચાર આપી દઈએ. જેથી તેઓ પણ ચિંતા મુક્ત થઈ જાય. પારેખ અંકલે કહ્યું કે, સાચી વાત છે. ચાલો ફોન કરી દઈએ

વૈદિકે તથા પારેખ અંકલે બધાને ફોન કરીને સમાચાર આપી દીધા. દિપેનના ઘરમાં પણ બધા ખુબ જ ખુશ હતા. થોડીકાર વાર પછી બધા હોલમાં બેઠા ત્યારે દિપેનના પપ્પા હાર્દિકભાઈએ કહ્યું કે,

તમારા બધા નો ખુબ ખુબ આભાર. આજે હું ખુબ જ ખુશ છું કે દિપેનને તમારા જેવા કુટુંબમાં સગપણ થયું. તમારા બધાના હિસાબે આજે જહાન્વીને નવું જીવન મળ્યું છે.

તેમાં આભાર શેનો એ તો અમારી ફરજ હતી. આખરે તમે અમારા સંબંધી રહ્યા. અમે તો માત્ર આંગળી ચીંધ્યાનું પુણ્ય કર્યું છે. બાકી તો બધી ઉપરવાળાની મરજી જ છે. વૈદિકે કહ્યું

ના આભાર તો માનવો જ જોઈએ ને. આજની રવિ સદીમાં ક્યાં કોઈ માટે મહેનત કરે છે. તમારા જેવા જુજ લોકો જ આપણા સમાજમાં બચ્યા છે. તમારા જેવા લોકોને કારણે જ આપણા દેશમાં આદર્શો બચ્યા છે હાર્દિકભાઈએ કહ્યું

અંકલ પ્લીઝ હવે ક્યારેય પોતાના વખાણ સાંભળવા જોઈએ નહિં. અમે માત્ર ફરજ નિભાવી છે. બાકી ધ વે હવે આન્ટીને સારું છે.

અરે હા ફસ્ટ ક્લાસ તે રૂમમાં બેસીને બધા સાથે વાતો ના ગપાટા મારે છે

અંકલ આજે પાર્થવીદીદી આવી જાય પછી આવતીકાલે અમે બધા નીકળી જઈશું. હેતલ ભલે થોડા દિવસ અહીં રોકાઈ વૈદિકે કહ્યું

હા તમે તમારે નીકળી જજો તમે અમારા માટે આમેય ઘણો સમય બગાડ્યો છે. દિપેને કહ્યું

પાર્થવી બપોરે આવી ગઈ. આન્ટીનું ઓપરેશન સફળ થયું હતું. આથી

હાર્દિકભાઈએ કહ્યું કે ૧૦મી જુન બહુ વહેલુ થશે. આથી વૈદિકે પંડિતને મળીને ૨૧મી જુલાઈનુ મુહુર્ત નક્કી કર્યું. બધા વેવાઈઓને પણ ૨૧મી જુલાઈનુ મુહુર્ત અનુકુળ આવી ગયુ. આથી ચારેય ભાઈ-બહેનો લગ્ન ૨૧મી જુલાઈના રાખવામાં આવ્યા. બંગ્લાના માલિક વર્માએ પણ બંગલામાં લગ્નવિધિ ગોઠવવા અંગે સંમતિ આપી દીધી.

બીજે દિવસે સવારે બધા વડોદરા જવા નીકળી ગયા. હેતલ થોડા દિવસ માટે સાસરીમાં રોકાય ગઈ. વડોદરા આવીને બધા પોતપોતાના કાર્યમાં વ્યસ્ત બની ગયા. ચાર-પાંચ દિવસ રોકાયા બાદ હેતલ પણ પાછી ફરી ગઈ. હવે દિપેનના મમ્મીની તબિયત ખુબ જ સારી હતી.

@snehnusarnamu

પ્રકરણ - ૯ - અંકલની ગિફ્ટ

થોડા દિવસ બાદ ચારેય કપલ વડોદરામાં ડો. મહેતાના ઘરે એકઠા થયા. ડો. પારેખે તેમને બધાને બોલાવ્યા હતા. ડો. પારેખ તેમને લગ્નની ભેટ માટે તેઓનું હનીમુન સ્પોનશર કરવા માગતા હતા. આથી બધાને એકઠા કર્યા. ખુબ આગ્રહપૂર્વક અને પ્રેમથી ગિફ્ટ આપવાનું કહ્યું ત્યારે બધા એકઠા થયા હતા. ડિનર બાદ બધા હોલમાં બેઠા હતા.

અંકલ, આ બહુ મોટી ગિફ્ટ કહેવાય આવડી મોટી ગિફ્ટ ના હોય. પ્લીઝ અંકલ બહુ આગ્રહ ન કરો હવે." વિશાલે વેબ કેમેરામાંથી લંડનથી કહ્યું

મારે ક્યા સંતાન છે જે કંઈ છે તે તમે જ બધા છો. તમારા જીવનના આવડા મોટા યાદગાર પ્રસંગે હું તમને કંઈક યાદગાર ભેટ આપવા માંગુ છું મને ના ન કહેશો" પારેખ અંકલે કહ્યું

પરંતુ અંકલ આટલી મોંઘી ભેટ જરૂરી જ છે?" દિપીકાએ કહ્યું

દીકરી પ્લીઝ, હવે તમારે મારી ભેટ લેવાની જ છે તે ગમે તેટલી સસ્તી હોય કે મોઘી. તમે બધા તમારા હનીમુન માટેના મનપસંદ સ્થળ જણાવી દો એટલે હું ટિકિટ બુક કરાવી દઉં" પારેખ અંકલે કહ્યું [snehnusarnamu](https://www.snehnusarnamu.com)

ઓ. કે. અંકલ તમે આટલો આગ્રહ કરો છો તો અમે ના નહિ પાડીએ" વૈદિકે કહ્યું

પરંતુ તમારા માટે મારી એક શરત એ છે કે તમારે તમારા મનપસંદ સ્થળ વિશે જણાવવાનું છે. તેમા કોઈ જાતની કંજુસાઈ ન કરતા નહિતર મને દુઃખ થશે" પારેખ અંકલે કહ્યું

ઓ. કે. અંકલ તમારા પ્રેમ ખાતર અમે કોઈ જાતની કંજુસાઈ નહિ કરીએ" હેતલે કહ્યું

ચાલો જલ્દી જલ્દી સ્થળ જણાવો અને મારી ઈચ્છા મુજબ ઓછામાં ઓછા પંદર દિવસ તો રોકાજો. કારણ કે આ દિવસો ફરીથી નહિ આવે. તમારી સૌ સૌની અનુકુળતા મુજબના દિવસ અને તારીખ કહો આથી હું ટિકિટ, હોટેલ અને ત્યાંથી ફરવાના સાધનની સગવડ કરી આપું" પારેખ અંકલે કહ્યું

અંકલ યુ આર સો સ્વીટપાર્થવીએ કહ્યું ત્યારે વિશાલે પણ વેબકેમેરામાંથી આરંખની મિચકારી મારીને હામી પુરાવી.

અંકલ મે તથા હેતલે નક્કી કર્યું હતું કે મમ્મીની તબિયત સારી નથી તો હનિમુન પર

ન જવું પરંતુ ઘરના બધાનો બહુ આગ્રહ છે. આથી અમે કલકત્તામાં જ આસપાસના સ્થળે જઈશુ અમારૂં બહુ દુર જવું નથી" હેતલે કહ્યું

હા, અંકલ અમારે બહુ દુર જવું નથી." દિપેને કહ્યું.

વેલ હેતલ તથા દિપેન માટે કલકત્તાની દુર ફિક્સ તારીખ કે સમય કંઈ નક્કી છે?" અંકલે પુછ્યું

હા, અંકલ લગ્ન પછી ત્રીજા દિવસે બધી વિધીપૂર્ણ થયા બાદ પપ્પાએ નીકળવાનું કહ્યું છે આથી અમે ૨૪મી જુલાઈએ નીકળીશુ અને દસ દિવસ બાદપમી ઓગષ્ટે પાછા આવીશું. ૭મી ઓગષ્ટે મમ્મીનો જન્મદિવસ છે આથી અમેપમી તારીખે પાછા આવી જઈશુ." હેતલે વિગતવાર કહ્યું

સરસ દીકરા તમારી બંનેની કલકત્તાની દુર માટેની ૨૪મી જુલાઈથીપમી ઓગસ્ટ સુધીની ટિકિટ કઢાવી આપુ છું" અંકલે કહ્યું

હેલો એવરીબડી સોરી મારે ક્લાસ છે આથી હું મારી વાત કહી દઉં પછી મારે નીકળવાનું છે." વિશાલે વેબ કેમેરામાંથી કહ્યું

શ્યોર બેટા તુ તારો પ્લાન પહેલા જણાવી દે"

@snehnusarnamu

મેં અને પાર્થવીએ નક્કી કર્યું છે કે હનીમુન માટે એવું સ્થળ પસંદ કરીએ જેમાં અમને રસ હોય જેથી હનીમુન દિવસો વિશેષ યાદગાર બની જાય. વ્યવહારિક રીતે જોઈએ તો હનીમુન માટે રોમેન્ટીક સ્થળ પસંદ કરવાનું હોય એક એવું સ્થળ જ્યાં બે વ્યક્તિઓ એવી રીતે જોડાઈ જાય કે જીંદગીભર અલગ ન પડે. હનીમુનના સ્થળે કામ ધંધો, ચિંતા બધું છોડીને જવાનું હોય છે. પરંતુ મારા મતે વ્યક્તિને જે વસ્તુમાં વિશેષ રસ હોય તે જ મળી રહે તો મનુષ્યને અનેરો આનંદ મળી જાય છે. હું અને પાર્થવી મેડીકલ ક્ષેત્ર સાથે સંકળાયેલ છીએ. અમે અમારા વિદ્યાર્થીઓને પારંપરિક રીતે એલોપેથી શિખવાડીએ છીએ. એમાં થોડું પરિવર્તન લાવવા માંગીએ છીએ. ભારતનું પ્રાચીનજ્ઞાન આયુર્વેદ વિશે જાણવા માંગીએ છીએ અને બંને પદ્ધતિમાં રહેલી સામ્યતા અને ભિન્નતા જેવા મુદ્દા સમજીને વિદ્યાર્થીઓને પણ પરિચય આપવા માંગીએ છીએ અને આ બધી માહિતી અમે હિમાલયની ખુશનુમાં તળેટી પરથી જ મેળવી શકીએ છીએ. આથી અમે બંને હિમાલય જવા માંગીએ છીએ અને ત્યાંથી જ પાછા લંડન નીકળી જઈશું. અમે અહીંથી લગ્નના બીજે દિવસે એટલેર૨મી જુલાઈના રાતે જ નીકળી જઈશું અને એક મહિનો ત્યાં રોકાઈને૨પમી ઓગસ્ટે ત્યાંથી લંડન નીકળી જઈશું" વિશાલે પોતાની વાત કરી

બેટા તારી વાત સાચી છે. પરંતુ હું એક સલાહ આપવા માંગુ છું કે હનીમુન એ લગ્ન

જીવનનો ખુબ અગત્યનો હિસ્સો છે. એ સમયને ખુબ જ આનંદપૂર્વક માણવાનો હોય છે માટે તેના માટે ખુબ જ રોમેન્ટિક તથા આહલાદક સ્થળ પસંદ કરાય. આપણા રસ તથા શોખ પુરા કરવા માટે તો આખી જીંદગી પડી છે. તેના માટે કાંઈ આવો સુંદર સમય વેડફાઈ નહીં." અંકલે સલાહ આપી

અંકલ તમે સાચુ જ કહો છો. પરંતુ માણસને જે વસ્તુનો શોખ હોય તેમાં જ તેને વિશેષ આનંદ આવે છે. આનંદ સાથે વિતાવેલી તમામ પળો જીવનભરનુ સંભારણુ બની રહે છે." પાર્થવીએ કહ્યું

ઓ. કે. બેટા તમારા બંનેની એ જ ઈચ્છા છે તો હું હવે તમારી હિમાલયની ટિકિટ બુક કરાવી આપુ છું."

થેન્ક્સુ વેરી મચ અંકલ હવે નીકળુ છું. ક્લાસમાં બધા વેઈટ કરતા હશે. લવ યુ ઓલ. હુ દસ જ દિવસમાં ત્યાં આવુ છું ત્યારે બધાને મળીશ. બાય અંકલ એન્ડ ગુડનાઈટ એવરીબડી" વિશાલે કહ્યું

બાય વિશાલ" બધાએ એકસાથે કહ્યું

પાર્થવીએ ફ્લાઈગ કિસ આપ્યુ સામે વિશાલે સ્માઈલ આપી અને કેમેરો બંધ કર્યો. આથી પાર્થવીએ પણ વેબકેમેરો બંધ કરીને લેપટોપને શટડાઉન કર્યું.

વૈદિક તુ તો હવે કહે તમારા બંનેનો શો પ્લાન છે?" પારેખ અંકલે પુછ્યુ.

અંકલ, તમે એક ડોક્ટર છો આથી તમને તો ખબર જ છે કે ડોક્ટરની લાઈફ એટલે જંગમા ગયેલા સૈનિક જેવી હરહંમેશ તૈયાર જ રહેવાનું. આથી મે અને દિપીકાએ નક્કિ કર્યું છે કે જીવનની શરૂઆત કરતા પહેલા થોડા દિવસ રોમેન્ટીક અને હળવા થઈને ગુજારીએ. આથી અમે પેરિસ જવાનુ નક્કિ કર્યું છે. ઘ મોસ્ટ રોમેન્ટિક પ્લેસ ઈન ધ વર્લ્ડ. તારીખ અને સમય તમે નક્કિ કરી આપો." વૈદિકે કહ્યું.

બેટા તને છુંટ જ છે. હુ ક્લિનિક સંભાળી લઈશ. જેટલો સમય જવુ હોય્ એટલો સમય તમે જઈ શકો છો. છ મહિનાની ટિકિટ બુક કરાવી આપુ?" પારેખ અંકલે હસતા હસતા કહ્યું.

ના ના અંકલ, કોઈ પણ વસ્તુનો અતિરેક સારો નહીં છ મહિના નહીં દિપીકા એક મહિનો ઠીક રહેશેને?" વૈદિકે કહ્યું.

હા વૈદિક, એક મહિનો ઠીક રહેશે. હનીમુન એક જ વખત મનાવવા જવાય એવુ થોડુ છે આપણે તો દર વષે હનીમુન પર જઈશુ" દિપીકા એ જવાબ આપ્યો.

અરે વાહ ભાભી એકદમ સાચી વાત કરી આ નાનકડી ક જીંદગીનો શો ભરોસો

ક્યારે દગો દઈ દે કોને ખબર છે?તેના કરતા એકબીજાની સાથે ભરપુર સમય વિતાવીને જીંદગીને પુરેપુરી માણી લેવી જોઈએ" હેતલે કહ્યું

હેતલ ખુબ જ સરસ તો દર વર્ષે તમારા બધા હનીમુન પેકેજની ગિફ્ટ મારા તરફથી જ ફિક્સ." પારેખ અંકલે કહ્યું

અંકલની વાત સાંભળીને બધા ખડખડાટ હસી પડ્યા

એમા શું વાંધો છે આખરે તમે મારા જ સંતાનો છો"

રાઈટ અંકલ સંતાનો તો ખરા એનો મતલબ એમ નહીં કે સાવ પિતાજીનો ફાયદો ઉઠાવ્યા કરવો" વૈદિકે કહ્યું

ઓ. કે. બાબા તે બધું પછી જોઈ લઈશું અત્યારે તમારા બન્નેની પણ ૨૨ જુલાઈથી ટિકિટ બુક કરાવી આપું છું." પારેખ અંકલે કહ્યું.

ઋતુ બેટા હવે તમે બન્ને જ બાકી છો. બોલો તમારી ચોઈસ શું છે?" પારેખ અંકલે પુછ્યું.

અંકલ અમારા વિચાર પણ પાર્થવી દીદી સાથે મળતા આવે છે. આપણા શોખની જગ્યાએ જઈએ તો એ પ્રવાસ યાદગાર બની રહે. આથી ઋતુને ફોટોગ્રાફી અને મને પ્રવાસવર્ણન લેખનનો શોખ છે માટે અમારે આખા ભારતની સફર કરાવે છે. આથી આખા ભારતની સફર માટે અમે બન્ને એક વર્ષ માટે હનીમુન પર જવા માંગીએ છીએ." ગીતાએ કહ્યું.

એક વર્ષ???" હેતલે આશ્ચર્ય સાથે કહ્યું.

હા એક વર્ષ અમે સાથે રહીને ભારતની અજાયબી જાણીશું અને માણીશું. અને અમારા જીવનનો સૌથી યાદગાર પ્રવાસ બનાવી દઈશું." ઋતુએ જવાબ આપ્યો.

પ્રવાસ અને અજાયબી માણવામા ક્યાંય હનિમુનને ભુલી ન જતા બન્ને..." હેતલે કોમેન્ટ કરી.

ચુપ થા ઢેફલી..." ઋતુએ મજાકમા કહ્યું.

ભાઈ હવે તો મને ઢેફલી ન કહો." હેતલે છણકો કર્યો.

ઓ. કે. , ઓ. કે. તમે ભાઈ-બહેન હવે મજાક બંધ કરો. ઋતુ મારી પણ તમને એ જ સલાહ છે કે આ રોમેન્ટીક પળો ને માણવાનો સમય છે. લાંબા પ્રવાસમા એ સમય વેડફી દેવો ન જોઈએ. કામ કરવા માટે ઘણો સમય પડ્યો છે આપણી પાસે પણ તમે જો નક્કિ કરી લીધું હોય તો ક્યારે નીકળશો?કઈ રીતે જવાનું છે?જરાક વિગતે

જણાવો" પારેખ અંકલે કહ્યું.

પરંતુ અંકલ એ પહેલા હુ તમને સ્પષ્ટ કરવા માંગુ છું કે આટલો બધો ખર્ચ અમે તમારા પર નાખવા માંગતા નથીગીતા હજુ બોલતી જ હતી ત્યાં વચ્ચેથી અટકાવી પારેખ અંકલ બોલ્યા.

જો બેટા, મે પહેલા જ કહ્યું હતુ કે તમે મારા જ સંતાનો છો. હવે કોઈએ ખર્ચા બાબતે વાત કરી તો મને એમ જ લાગશે કે તમે મને પોતાનો ગણતા જ નથી" પારેખ અંકલે કહ્યું.

સોરી અંકલ આખા ઈન્ડિયાની ટુર છે એથી કહ્યું વી આર સોરી હવે નહિ કહીએ" ઋતુએ કહ્યું

બેટા ઓ. કે. હવે માફી માંગવાની જરૂર નથી. મને તારીખ, સ્થળ કહો તો હુ ટિકિટ બુક કરાવી આપુ" પારેખ અંકલે કહ્યું

અંકલ અમારે લાંબા ટુર પર જવાનુ છે. આથી લગ્ન બાદ એકાદ મહિનો તૈયારી કરીનેરજમી ઓગસ્ટે નીકળવા માંગીએ છીએ. એક પછી એક સ્થળ માટે પ્રોપર નક્કશો બનાવીને સ્થળ નક્કી કરી જણાવીશું" ઋતુએ કહ્યું

શ્યોર બેટા પરંતુ જલ્દી કરજો. નક્કશો તૈયાર કરીને લગ્ન પહેલા જ આપી દેજો જેથી ટિકિટ બુકિંગ માટે સરળતા રહે" અંકલે કહ્યું

ઓ. કે. અંકલઋતુએ કહ્યું

ચાલો હવે બધા સુઈ જાવ હવે રાત્રિના સાડા અગિયાર વાગી ચુક્યા છે. સવારે મળીને વાતો કરજો હુ હવે નીકળુ છું. મારી અર્ધાગિની ઘરે મારી રાહ જોતી હશે" પારેખ અંકલે ઉભા થઈને કહ્યું

બાય અંકલ" બધાએ એકસાથે કહ્યું

બાય એન્ડ ગુડ નાઈટ એવરીવન" અંકલે જતા જતા કહ્યું

પ્રકરણ - ૧૦ - લગ્ન

લગ્નનો હવે એક મહિનો જ બાકી રહ્યો હતો. બધાને તૈયારી કરવાની હતી. આથી બધા તૈયારીમાં લાગી ગયા. લગ્નની તૈયારીમાં મહિનો ક્યાં વિતી ગયો ખબર જ ન પડી. બીજી બાજુ ગરીબ વિદ્યાર્થીઓ માટે મફત કોચિંગ સેન્ટર બનાવવાની પણ કાર્યવાહી પુરજોશથી ચાલવા માંડી.

લગ્નની આગલી રાત પણ આવી ગઈ. આગલી રાતે સંગીત સંધ્યા તથા દાંડિયા રાખવામાં આવ્યા હતા. સઘળો કાર્યક્રમ બંગલા નં. ૩૧૩માં પર રાખવામાં આવેલો હતો. બંગલો આખો સજાવવામાં આવ્યો હતો.

આગલી રાત્રીનો કાર્યક્રમ બધાએ ખુબ આનંદ અને ઉત્સાહ સાથે ઉજવ્યો. લગ્નનો દિવસ આવી પહોંચ્યો. ગરીબ માણસોનું જમણાવાર હોલમાં તથા આમંત્રિતોનું જમણાવાર બહાર બગિચામાં રાખવામાં આવ્યું. અને લગ્નની તમામ વિધિઓ પણ બહાર બગિચામાં જ રાખવામાં આવી હતી. ખુબ જ શાનદાર અને ભવ્યાતીભવ્ય રીતે અને પારંપરીક રીતે લગ્નની ઉજવણી કરવામાં આવી.

લગ્ન બાદ બીજા દિવસે ફેમેલી અને અંગત લોકો માટે પાર્ટીનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. પાર્ટી પણ ભવ્ય અને શાનદાર રીતે યોજવામાં આવી. પાર્ટી પૂરી કરી રાત્રે જ પાર્થવી અને વિશાલ તો હનિમુન માટે નીકળી ગયા.

આયોજન મુજબ બધું ખુશાલીપુર્વક અને વિના વિઘને પુર્ણ થયું. પારેખ અંકલ પણ પોતાના ભાઈ સમાન મિત્રના સંતાનોની લગ્નની જવાબદારી પુર્ણ કરી હળવાકુલ બની ગયા. મનનો બોજ હવે હળવો બની ગયો હતો.

પ્રકરણ - ૧૧ - ડો. પારેખનું મનોમંથન

પ્રસંગ બાદ ડો. મહેતાના રૂમમા જઈ તેના ફોટા પાસે જઈ ડો. પારેખ ગળગળા બની ગયા. આંખમા આંસુ સાથે ફોટા સામે જોઈને બોલ્યામારી પહેલા જતો રહ્યો ને ??? વિશ્વાસઘાતી... મારી સાથે જીવનભરનો સાથ ન નિભાવી શક્યો ને ??? તારી ખુબ જ યાદ આવે છે. ઘરમા આવા મંગલકારી પ્રસંગે તારી ગેરહાજરી ખુબ જ સાલતી હતી. પણે પણે એવુ લાગતુ હતુ કે ક્યાંકથી તુ દોડતો આવીને મને કોઈ કામ શોંપીશ. પરંતુ એકાએક તારી ગેરહાજરી ની યાદ આવતા આંખ ભીની બની જતી હતી.

હવે અહીંની બધી જવાબદારી પૂરી થઈ ગઈ છે. મને પણ તારી પાસે હવે બોલાવી લે અને તારી સાથેની મિત્રતાની એક આ ફરજ તો પૂર્ણ કર... આટલુ જ બોલતા ડો. પારેખ ધ્રૂસકે ધ્રૂસકે રડવા લાગ્યા. ક્યાંય સુધી એકલા બેસી રડતા જ રહ્યા.

હર્ષલકાકાએ આવીને ડો. પારેખને પાણી આપી શાંત કર્યા. હર્ષલકાકા પાણી આપીને ડો. મહેતાને ભેટી પડ્યા અને કહ્યું દીકરા, બસ કર હવે. શાંત થઈ જા. નિસર્ગની યાદ બધાને આવે જ છે. આવા ખુશીના પ્રસંગે બધાની આંખના ખુણા ભીના જ હતા. ગમે તેટલી કોશિશ કરીયે પણ નિસર્ગને તો ભુલી શકાય તેમ જ નથી. પરંતુ દીકરા રડવાથી કંઈ થતુ નથી. હવે થોડો કઠણ થા.

નિસર્ગ તથા વિશ્વા ઉપરથી બધુ જોઈ જ રહ્યા હશે. તેમના આર્શિવાદ તેમના સંતાનો પર વરસી જ રહ્યા છે. પ્રભુની ઈચ્છા સામે આપણું કશુ ચાલતુ જ નથી. સંતાનોના આ પ્રસંગને માણવાનુ નિસર્ગ દીકરાના નસીબમા નહી હોય. તુ હવે રડીને તેની આત્માને દુઃખ ના પહોચવા દે. તારે જ હવે આ સંતાનોના વડિલ બની બધાને સંભાળવાના છે. ચાલ હવે નીચે આવ બધા તારી રાહ જોવે છે.

ઓ. કે કાકા, ચાલો ડો. પારેખે કહ્યું.

નીચે ડો. પારેખના પત્ની દિવ્યાબહેન તથા વૈદિક તથા દિપીકાને જવા માટેની તૈયારી કરાવતા હતા. પાર્થવી તથા વિશાલ હનિમુન માટે નિકળી ગયા હતા. હેતલ અને દિપેન પણ કલકતા જતા રહ્યા હતા. ઋતુ અને ગીતા પોતાના એક વર્ષના હનિમુન આટે તૈયારી માટે મુંબઈ ગયા હતા.

ડો. પારેખ નીચે ઉતર્યા ત્યારે દિવ્યાબહેને કહ્યું કે પાર્થવીનો કોલ આવ્યો હતો કે તેઓ શિમલા પહોચી ગયા છે. બીજે દિવસે વૈદિક અને દિપાલી પણ હનિમુન માટે પેરીસ નીકળી ગયા. પારેખ અંકલ અને દિવ્યા આન્ટી તેમને એરપોર્ટ છોડીને ઘરે આવે છે ત્યારે ઘર ખાલી લાગે છે

ડો. પારેખ તથા દિવ્યાબહેન ડો. મહેતાના ઘરે આવે છે ત્યારે સુનકાર તેમને ઘેરી લે છે. ડો. પારેખ સોફા પર ફસડાઈ પડે છે. દિવ્યાબહેન બાજુમાં બેસીને કહે છે, દિવ્યેશ ઉદાસ શેના થાવ છો? તમે તમારો મિત્રધર્મ સારી રીતે નિભાવી દીધો છે. ચારેય સંતાનોને સારા ઠેકાણા મળી ગયા છે

હા દિવ્યા પણ નિસર્ગે જે આપણા માટે કર્યું છે. તેની સામે આપણે તો કંઈ પણ કર્યું નથી. નિસર્ગે તો આપણા માટે ભગવાન સમાન છે. આપણા એ દિવસો ક્યારેય ભુલાય એમ નથી જ્યારે આપણે લવમેરેજ કર્યા ત્યારે અમદાવાદમાં આપણા બંનેના સગા-સંબંધીઓએ સંબંધ કાપી નાખ્યો હતો. નાત-જાતના ભેદભાવને માનવાવાળા આપણા સગા-સંબંધીઓ મારી બ્રાહ્મણ તથા તારી વાળંદ જ્ઞાતિના લગ્નને સાખી ન શકતા આપણે વડોદરા જેવા અજાણ્યા શહેરમાં આવી ગયા હતા. આ અજાણ્યા શહેરમાં આવી ગયા હતા. આ અજાણ્યા શહેરમાં હોટેલમાં રહેતા આપણે જ્યારે ફરવા નીકળ્યા ત્યારે ઓચિંતા એ ઘટના ઘટી હતી.

હા દિવ્યેશ એ ઘટનાને કેવી રીતે ભુલી શકાય પમી ઓગસ્ટ ૧૯૮૫ નો એ દિવસ આપણે જ્યારે ફરવા નીકળ્યા હતા ત્યાં એકાએક...

અરેરે, કોઈ ક્યડાઈ ગયું ટોળામાંથી કોઈક બોલ્યું. ઘડીવારમાં તો મોટી ભીડ એકઠી થઈ ગઈ.

મદદ કરો મારા પતિને પહેલા ટૂંકે કચડી નાખ્યા મે કહ્યું ત્યારે ત્યા રહેલા લોકો તમને ડો. મહેતાના કિલનિક પર લઈ ગયા. બે ત્રણ ત્યક્તિઓ પોતાના વાહન લઈને કિલનિક પર સાથે આવ્યા. મારી આંખમાં તો આંસુ રોકાતા જ ન હતા.

ડો. મહેતા એ તુરંત જ તમને દાખલ કરી લીધાને એક પણ સેકન્ડ બગાડ્યા વિના તમારી સર્જરી કરી. ડો. મહેતાએ દિવસ-રાત જોયા વગર તમારી સારવાર કરી. પુરા ત્રણ મહિના તમે કિલનિકમાં દાખલ હતા. ત્યાં સુધી રહેવાની જમવાની મારી પુરી સગવડ ડો. મહેતાએ પોતાના ઘર પર કરી આપી હતી

હા, દિવ્યા સારવાર બાદ જ્યારે નિસર્ગે જાણ્યું કે મારી પાસે એમ. ડી. ની ડી. ગ્રી. છે ત્યારે તેને પોતાની કિલનિકમાં જ તેના પાર્ટનર તરીકે મને ચાન્સ આપ્યોદિવ્યેશ પારેખે કહ્યું

દિવ્યેશ એ આખી વાત જ્યારે યાદ આવે છે ત્યારે એમ લાગે છે કે ઈશ્વરે આવા દેવદુત જેવા માણસોને લોકોના ઉદ્ધાર માટે ઘડ્યા છે દિવ્યાબહેને કહ્યું

ડો. મહેતાએ આપણા પરિવારને પણ અંગત રસ લઈને મનમેળ કરાવ્યો અને જ્યારે તેમને ખબર પડી કે આપણને કોઈ સંતાન થઈ શકે તેમ નથી ત્યારે ઋતુને

આપણે સોંપી દેવા કહ્યું હતું. પરંતુ આપણે જ તેને એમ કહીને ના પાડી હતી કે તેમના સંતાન એ આપણા સંતાન છે. નિર્સર્ગનુ વ્યક્તિવ જ એવું હતું કે ભૂલી શકાય તેમ નથી. ડો. દિવ્યેશે કહ્યું.

તેઓએ પોતાના તમામ ગુણોને તેમના ચારેય સંતાનોમા રોપી દીધા છે જે આપણે જોઈ શકીએ છીએ. દિવ્યાબહેને કહ્યું.

નિર્સર્ગના બધા જ સંતાનો તેમના જેવા જ સદગુણી અને પરોપકારી છે. ડો. દિવ્યેશે કહ્યું.

આજે આપણે જે કંઈ છીએ તે તમારા મિત્રને જ આભારી છીએ. નહીં તો આ અજાણ્યા શહેરમા આપણું શું અસ્તિત્વ હોત? ? ? આજે તેમના સંતાનો આપણા નિ-સંતાનપણાની કમી પૂરી કરી રહ્યા છે દિવ્યાબહેન બોલ્યા.

તેમના ચારેય સંતાનોને હિસાબે આપણે ક્યારેય આપણા નિ-સંતાનપણાનો એહસાસ પણ થતો નથી ડો. દિવ્યેશે કહ્યું.

@snehnusarnamu

પ્રકરણ - ૧૨ - પેરિસમાં હનિમુન

પેરિસ મા

વૈદિક અને દિપીકા પેરિસ પહોંચી ગયા. પેરિસ એરપોર્ટ પર પહોંચીને હોટલ પર ગયા. ડો. પારેખે તેમના માટે એફિલ ટાવર નજીક સારામા સારી હોટેલ બુક કરાવી હતી.

વૈદિક અને દિપીકા કોલેજકાળથી એકબીજાના ગાઢ પ્રેમમાં હતા. તેઓ બંનેનો પ્રેમ એ માત્ર શારીરિક આકર્ષણ ન હતો, પરંતુ બંને વચ્ચેનો પ્રેમ સાચો અને પવિત્ર હતો.

બંને એકબીજાને ખુબ ચાહતા હતા. બંનેને એકબીજા વિના એક પળ પણ ચાલતું ન હતું. છતાં પણ ક્યારેય તેઓએ મર્યાદાની હદ વટાવી ન હતી. બંનેએ પોતાનું પ્રથમ મિલન એટલે કે સુહાગરાત પેરિસમાં મનાવવાનું નક્કી કર્યું હતું. પેરિસ એક રોમેન્ટિક શહેર તરિકે જાણીતું હતું આથી તેઓએ હનિમુન અને સુહાગરાત માટે આ સ્થળ પસંદ કર્યું હતું.

પેરિસ પહોંચીને તેઓ બંને ખુબ ખુશ હતા. આજે તેઓ માત્ર પ્રેમી જ નહીં પણ આજથી બંને જીવનસાથી હતા. બંને થોડા દિવસ એકબીજાના સાથમાં ગુજારવાનું નક્કી કર્યું. પરંતુ શહેરના આકર્ષણના લીધે તેઓ બે દિવસ બાદ જ શહેર ફરવા માટે નીકળી પડ્યા.

વૈદિક પોતાના માતા-પિતા સાથે અહીં આવી ચુક્યો હતો. આથી તેને શહેર વિશે ઘણી માહિતી હતી. વળી તેને જુદી જુદી ભાષાઓ શીખવાનો શોખ હતો. આથી તેણે ફ્રેન્ચ ભાષા પણ શીખી હતી. તેથી તેના માટે પેરિસમાં ફરવું અઘરું ન હતું.

તેઓની હોટેલ એફિલ ટાવરથી નજીક જ હતી. આથી તેમણે સૌ પ્રથમ એફિલ ટાવરની મુલાકાત લેવાનું નક્કી કર્યું. હોટેલમાંથી સવારે નાસ્તો લઈને તેઓ મેટ્રોમાં નીકળ્યા. થોડી જ સેકન્ડમાં તેઓ એફિલ ટાવર પહોંચી ગયા. એફિલ ટાવરની ભવ્યતા જોઈને બંને મંત્રમુગ્ધ બની ગયા. ઘડીવાર સુધી તો તેઓ એકબીજાનો હાથ પકડીને એકીટશે એફિલ ટાવર સામે જોતા રહ્યા.

એફિલ ટાવર પાસે અનેક લોકો એકઠા થયા હતા. બધા પ્રવાસીઓ ટાવરની સુંદરતામાં ખોવાયેલા હતા. વૈદિક અને દિપીકાએ એફિલ ટાવરના અનેક ફોટા પાડીને પોતાના મિત્રોને સેન્ડ કરી દીધા. બંને એકબીજા સાથે પણ એફિલ ટાવર નજીક ફોટોગ્રાફ પડાવી લીધા. ત્યારબાદ તેઓ એફિલ ટાવરની સફરે ગયા.

એફિલ ટાવરની ચારેય બાજુ એક એક લિફ્ટ સુવિધા હતી. જેમાં બેસીને ઉપર

તરફ જઈ શકાય. ચારેય તરફ મોટી મોટી લાઈન હતી. પરંતુ બધા શિસ્તબદ્ધ રીતે લાઈનમાં આગળ વધતા હતા. વૈદિક તથા દિપિકા લાઈનમાં અડધો કલાક ઉભા રહ્યા ત્યારે તેમનો વારો આવ્યો. લિફ્ટમાં ઉપર જઈને પેરિસ શહેરને જોવાનો રોમાંચ કંઈક અનેરો જ હતો. બંનેએ મન ભરીને શહેરની સુંદરતા માણી. બીજા માળેથી તેઓ ત્રીજા માળે ગયા. જયાથી આખા શહેરના દર્શન કરી શકાતા હતા. તેઓએ ઉંચાઈથી આખા પેરિસ શહેરને જોયું. તેઓ મન ભરીને જોતા જ રહ્યા જોતા જ રહ્યા અને સમયનું કાંઈ ભાન જ ન રહ્યું.

પેટમાં ઉંદરડા દોડવા લાગ્યા ત્યારે ખબર પડી કે બપોર થઈ ચુકી છે. તે દિવસનું વાતાવરણ પણ ખુશનુમા હતું. આથી શહેર ખુબ જ સુંદર લાગતું હતું. તેઓને પેરિસની સૌંદર્યતા માણતા મન ધરાતું જ ન હતું. ઉંચાઈએથી પણ શહેરના અસંખ્ય ફોટા પાડ્યા. કક્કડીને ભુખ લાગી ત્યારે તેઓ એ એફિલ ટાવરના પહેલે માળે આવેલી રેસ્ટોરન્ટમાં લંચ લીધું અને ત્યાં જ મીની થિયેટરમાં એફિલ ટાવર વિશેનો શો દેખાડવામાં આવતો હતો. તે શો જોયો. સાંજ ઢળવા આવી ત્યારે તેઓ નીચે ઉતર્યા. એફિલ ટાવરની ફરતે સુંદર મજાનો બગીચો અને હરિયાળી હતી. તેમાં તેઓ ક્યાંય સુધી ફર્યા પછી તેઓ ટાવર સામે બેસીને તે સુંદર ટાવરને જોતા રહ્યા.

તેઓ ભારતથી ઘણા દુર હતા. વૈદિકને ઘરના બધાની ખુબ જ યાદ આવી ગઈ. આથી તેણે બધાને ફોટા મોકલાવીને એફિલ ટાવરની સુંદરતા વિશે વાત કરી. દિપિકાએ પણ પોતાના માતા-પિતા તથા ભાઈ-બહેનને ફોટા મોકલાવી વાતો કરી.

સાંજ ઢળવા લાગી ત્યારે તેઓ ઉભા થયા. એફિલ ટાવરને બાય બાય કહીને બંને પ્રેમી પંખીડા સીન નદીની સફર કરવા નીકળી ગયા. પેરિસની સીન નદી શહેરની વચ્ચેથી પસાર થતી હતી. સીન નદીમાં બોટમાં બેસીને તેને શહેરને નીચેથી જોયું. પેરિસ શહેર ખુબ જ સુંદર અને સ્વચ્છ શહેર છે. બોટમાં સફર કરતા કરતા શહેરની સુંદરતાને તેઓ માણતા રહ્યા. અંધારૂ ઢળવા લાગ્યું ત્યાં સુધી તેઓએ બોટની સફર કરીને તેઓ રોમાંચ અને ઉત્સાહ સાથે તેઓ હોટેલમાં પાછા ફર્યા.

હોટેલમાં આવી તેઓ ખુબ જ ખુશ હતા. વૈદિકે બધાને ફોન કરી વાતો કરી દિપિકાએ પણ બધા સાથે વાત કરી. રાત્રે ડિનર લઈ તેઓ સુઈ ગયા.

બીજે દિવસે તેઓ પેરિસનો ભવ્ય ઓપેરા શો જોવા ગયા. ઓપેરા થિયેટરની ભવ્યતા અને સુંદર નક્શીકામ જોઈ બંને મંત્રમુગ્ધ બની ગયા. દુનિયાનું સૌથી મોટું સંગીત થિયેટર જોઈ તેઓનું હૈયું નાચવા લાગ્યું.

ઓપેરામાં જેવો સુંદર સંગીત શો હતો તેનાથી પણ વિશેષ થિયેટરનું નક્શીકામ હતું. સંગીત શો ખરેખર ખુબ જ સુંદર હતો. તેના સંસ્મરણો હમેશાને માટે તેના

ઐદ્ય પર છવાઈ ગયા. આજે પણ તેઓ સીન નદીમા સફરે નીકળી ગયા.

પેરિસમા આવીને હજુ ચાર જ દિવસ થયા હતા છતાં પણ જાણે વર્ષોથી બન્ને સાથે અહીં હોય તેવો એહસાસ તેઓને થતો હતો.

@snehnusarnamu

પ્રકરણ - ૧૩ - પેરિસ અને હિમાલયની સફર

હિમાલયમાં -

પાર્થવી અને વિશાલ પણ છેલ્લા પાંચ દિવસથી હિમાલયની સફરે નીકળ્યા હતા. આમ તો તેઓએ ભારતના પ્રાચીનજ્ઞાન આયુર્વેદ વિશે જાણવા માટે આ પ્રવાસ કર્યો હતો. પરંતુ આયુર્વેદની સાથે તેઓએ ભરપુર કુદરતી સૌંદર્યનો આનંદ માણ્યો.

હિમાલયએ માત્ર એક જ પહાડ નથી. પરંતુ અનેક પર્વતોનો સમુહ છે. જેમાં કુદરતે મન મુકીને સુંદરતા મુકી છે. બરફાચ્છાદિત આ પર્વત પર કુદરતની મન મુકીને કુપા વરસે છે. હિમાલય પર અનેકવિધ આયુર્વેદિક વનસ્પતિના ખજાના ભરેલા છે અને રંગબેરંગી ફુલોના તો ભંડાર છે. દુનિયાના કોઈ પણ સ્થળે ન હોઈ તેવી ભરપુર સૌંદર્યતાનો ભંડાર છે.

હિમાલય ભારત સિવાય ચીન, નેપાલ, ભુતાન, પાકિસ્તાન, જેવા પાડોશી ચારેય દેશોને સ્પર્શે છે. ભારતના તો ઘણા રાજ્યોને હિમાલય સ્પર્શે છે. આમ તો હિમાલય એ ખુબ મોટો, સુંદર અને ઉપયોગી પર્વતીય સમુહ છે. વાંકાચુકા રસ્તાઓ, વાતાવરણમાં વિષમતા, કડકડતી ઠંડી જેવી અનેકવિધ મુશ્કેલીઓ વચ્ચે પણ નૈસર્ગિક વાતાવરણ અને કુદરતી સૌંદર્યતા ના હિસાબે અખુટ આનંદ આવતો હતો. હિમાલયમાં રહેલા પ્રત્યેક સ્થળમાં અવનવી વિશેષતાઓ રહેલી છે.

અઢળક ઔષધીય વનસ્પતિ અને તેના ગુણ વિશે જાણી પાર્થવી તથા વિશાલ આશ્ચર્યમાં ગરકાવ થઈ ગયા. કહેવાય છે ને કે મનુષ્યની દિલથી ઈચ્છા હોય તો રસ્તો આપોઆપ મળી જાય છે. પાર્થવી અને વિશાલને આયુર્વેદિક વનસ્પતિ વિશે જ્ઞાન મેળવવું હતું. આથી તેઓને સ્થાનિક નિવાસી ઋતુ પરાંજયનો સાથ મળી ગયો. જે હિમાલયમાં રહેલી અનેક ઔષધીય વનસ્પતિનો અભ્યાસ કરતો હતો. ઋતુને બે હજાર પાંચ સો એંસી ઔષધીય વનસ્પતિ વિશે જ્ઞાન હતું. અને તે બધી વનસ્પતિઓની ઉપયોગિતા ને જાણતો હતો. આથી ઋતુ પરાંજય પાર્થવી અને વિશાલને પોતાની પ્રયોગશાળામાં પણ લઈ ગયો અને પોતે બનાવેલી સી. ડી. આપી જેમાં એક સો અડતાલીસ વનસ્પતિની ઓળખ અને ઉપયોગ વિશે વર્ણન હતું. બાકીની વનસ્પતિની સી. ડી. બનાવવાની હતી તે બની જાય પછી મોકલાવશે એવું ઋતુએ કહ્યું

આમ પાંચ દિવસ કુદરતી અવનવી અજાયબી માણી તેમાં વિતી ગયા.

પેરિસમાં-

૨૯મી જુલાઈએ વૈદિક તથા દિપીકા દુનિયાના નંબર વન એવું મ્યુઝિયમ લુપ્ત મ્યુઝિયમ જોવા ગયા. દુનિયાના નંબર વન એવા આ મ્યુઝિયમ જોવા માટે તેઓએ બે દિવસ ફાળવ્યા હતા. પરંતુ લુપ્ત મ્યુઝિયમ ને આરામથી જોવા માટે એક મહિનો પણ ઓછો પડે તેમ હતો.

મ્યુઝિયમમાં ખુબ જ ભીડ હતી. પરંતુ વૈદિક અને દિપીકાને ભીડ સાથે કાંઈ નિસ્બત ન હતો. તેઓએ માત્ર મ્યુઝિયમમાં રહેલી કળાઓને નીરખવી હતી. લુપ્ત મ્યુઝિયમમાં તેઓએ મોનાલિસા, લાસ્ટ સપર, ધી લેસ મેકર જેવા પ્રખ્યાત ચિત્રો તથા જાતજાતની વસ્તુઓનો સંગ્રહ જોયો.

મ્યુઝિયમમાં રહેલી કળાકૃતિઓ સિવાય તેની દિવાલ પર દોરેલા ચિત્રો અને કોતરણી ખુબ જ અદ્ભુત હતી. તેમાં દેશ વિદેશની અનેક કૃતિઓ હતી. બે દિવસ મ્યુઝિયમ જોવામાં કેવી રીતે પસાર થઈ ગયા કાંઈ ખબર જ ન પડી.

૩૧મી તારીખે તેઓ ફરીથી સીન નદીની સફરે નીકળી ગયા. રાત્રે તેઓએ ખુલ્લી બસમાં પેરિસ શહેરની રોશની જોવાનું નક્કી કર્યું. રાત્રિ પડી ત્યારે ડિનર લઈ તેઓ ખુલ્લી બસમાં નીકળી પડ્યા. રાત્રિમાં પેરિસ શહેરની અનોખી અદા નિહાળી. એફિલ ટાવરની રોશની અનેરી જ હતી. આખા શહેરની સુંદરતા નિહાળી બંને હોટેલ પર પહોંચ્યા ત્યારે તરોતાજા બની ગયા.

વડોદરામાં-

ઋતુ અને ગીતા મુંબઈથી પરત આવી ચુક્યા હતા. આજે ૧લી ઓગસ્ટ હતી. તેઓએ દિવસભર આરામ કર્યો. ક્લિનિક માંથી જ્યારે પારેખ અંકલ ઘરે આવ્યા ત્યારે દિવ્યાબહેનને લઈને ઋતુને મળવા આવ્યા. પારેખ અંકલ અને દિવ્યા આન્ટી સાડા આઠ વાગ્યે ઋતુને મળવા પહોંચી ગયા. બધાએ સાથે ડિનર લીધું અને ડિનર બાદ બધા હોલમાં બેઠા.

ઋતુ, તમારા બધા વિના અમને અહીં ગમતું જ ન હતું. વૈદિક અને દિપીકાના ગયા બાદ સાવ સુનકાર જ થઈ ગયો હતો. પારેખ અંકલે વાતની શરૂઆત કરતા કહ્યું.

તમારી વાત સાચી છે અંકલ અમારા બધાના ગયા પછી તમે લોકો સાવ એકલા જ થઈ ગયા હતા. આથી અમે અમારા ઈન્ડિયા ટુરનો પ્લાન વૈદિકભાઈ અહીં આવી જાય પછી ૧૦મી ઓગસ્ટનો બનાવ્યો છે. અમે પણ ભાઈ-ભાભીને મળી શકીએ અને અમે ઈન્ડિયા ટુર પર જઈએ ત્યારે તમને એકલતા પણ ન સાલે ઋતુએ કહ્યું

સારું, ઋતુ તારો વિચાર સારો છે. બાપ ધ વે તમે ઈન્ડિયા ટુર માટે પ્લાન બનાવી લીધો છે તો મને જણાવ તો હું વહેલી તકે ટિકિટો બુક કરાવી લઉં પારેખ અંકલે કહ્યું

ઋતુએ પોતાનુ લેપટોપ ખોલીને ઈન્ટિયા ટુરનુ ફોલ્ડર ખોલીને પારેખ અંકલને દેખાડતા કહ્યું,

અંકલ જુઓ અમે ઈન્ટિયા ટુર માટે આ પ્લાન બનાવ્યો છે. અમે વડોદરાની ૧૦મી ઓગસ્ટે મહારાષ્ટ્રની સફરે જશુ ત્યાંથી ગોવા, કર્ણાટક, કેરેલા, તમિલનાડુ, આન્ધ્રપ્રદેશ, ઓરીસ્સા, ઈશાનના રાજ્યો, બિહાર, છત્તીસગઢ, મધ્યપ્રદેશ, ઉત્તરપ્રદેશ, દિલ્હી, ઉત્તરાખંડ, હિમાચલ પ્રદેશ, જમ્મુ કશ્મીર, પંજાબ, હરિયાણા, રાજસ્થાન થઈને પરત ગુજરાતની સફર કરીને પરત વડોદરા આવીશું. અત્યારે દરેક રાજ્યની સફર માટે દસ દિવસ ફાળવ્યા છે. પછી સમય, સંજોગ પ્રમાણે ફેરફાર કરીશુ

તારો પ્લાન ખુબ જ સરસ છે તે દરેક સ્થળ વિશે ઝીણવટપૂર્વક માહિતી એકઠી કરી છે. તે તારા પ્રેઝન્ટેશનમાં જોઈ શકાય છે. વેલ ડન માય સન. પરંતુ ઋતુ હુ અત્યારે તમને મહારાષ્ટ્ર, ગોવા, કર્ણાટક, કેરેલા માટેની ટિકિટ કઢાવી આપુ છું. પાછળની પછીથી કઢાવીશુ. કાંઈ ફેરફાર થાઈ તો વાંધો ન આવે પારેખ અંકલે કહ્યું

હા અંકલે તે ખુબ જ સારું આપણે હવે ટેકનોલોજીના સહારે કનેક્ટ રહેશુ. ભલેને ગમે તેટલા દુર હોઈએઋતુએ કહ્યું

@snehnusarnamu

બેટા હજુ વિચારી લેજો આવડી ટુરમાં ધ્યાન રાખજો. આખા ભારતની સફર એ ખુબ જ મુશ્કેલ કામ છે. અમને અહીં હમેંશા તમારી યાદ આવતી રહેશે અને ચિંતા પણ થતી રહેશેપારેખ અંકલે કહ્યું.

અંકલ ડોન્ટ વરી, કાંઈ નહી થાય. ખોટી ચિંતા ન કરજો. સાહસ છે ત્યાં જ સફળતા છે. ઋતુએ કહ્યું

સારૂ દિકરા ૧૦મી તારીખની તમારા બંનેની ટિકિટ કઢાવી આપુ છું. પારેખ અંકલે કહ્યું

"બાય ધ વે દીદી નો ફોન હતો. તેઓ બંને ખુબ જ એન્જોય કરે કરે છે. હિમાલય પર તેઓને ખુબ જ નવુ નવુ જ્ઞાન મળ્યુ છે. બંને બહુ મજા આવે છે. તમને સ્પેશયલ થેન્ક્સ કહ્યું છે. પછી તમને કોલ કરશે ત્યાં કવરેજની ખુબ જ પ્રોબ્લેમ છે. ઋતુએ કહ્યું

હા મને પણ વૈદિક, પાર્થવી, હેતલના Whats app પર મેસેજ મળતા રહે છે. તેઓ બધા ખુબ જ આનંદ કરી રહ્યા છે. મારા સંતાનો આનંદથી રહેતા હોય એ મારા માટે ખુશીની વાત છે. હવે મને કોઈ ચિંતા નથી અંકલે કહ્યું

હેતલને પણ આજે ફોન કર્યો હતો ત્યારે તેને કહ્યું કે આન્ટીની તબિયત પણ હવે

એકદમ સારી છે. તેઓ પણ ખુબ જ એન્જોય કરી રહ્યા છે ઋતુએ કહ્યું

પેરિસમાં --

પહેલી ઓગસ્ટે વૈદિક અને દિપીકા સાંઝે એલિસ રસ્તા પર વોક કરવા નીકળ્યા. પેરિસના સાંઝે એલિસ રસ્તા ખુબ જ વિશાળ, સુઘડ અને એકદમ સ્વચ્છ છે. રસ્તાની બંને બાજુ રહેલી દુકાનો પણ ખુબ જ સ્વચ્છ અને આકર્ષક હતી.

બંનેએ લાંબા રસ્તા પર ચાલતા ચાલતા પેરિસની સ્વચ્છતા જોઈને વિચાર કર્યો કે ભારતના ક્યાં શહેરના રસ્તાઓ આવા સુંદર અને સુઘડ હશે. લોકોને સ્વચ્છતા ગમે છે તો શા માટે પોતાના જ શહેરને માણસો ગંદુ કરે છે? વાતો કરતા કરતા સાંજ ક્યારે પડી ગઈ તેની તેઓને ખબર પણ ન પડી.

રસ્તા પર વોક કરીને તેઓ ફેશ થઈ ગયા. સુંદર અને સ્વચ્છ રસ્તા પર ચાલવાથી તેઓ નો બધો થાક દુર થઈ ગયો. સાંજે હોટેલ પર જઈને તેઓએ બધા સાથે ફોન પર વાતો કરી.

હિમાલયમાં--

હિમાલય પર્વતીય પ્રદેશમાં પાર્થવી તથા વિશાલ રોજ કુદરતની નવી નવી અજાયબી વિશે જાણતા હતા. અને એક અનુપમ સૌંદર્યને માણતા હતા. અવનવી ઔષધીય વનસ્પતિની ઉપયોગિતા જાણી તેઓ ઉંડા આશ્ચર્યમાં ગરકાવ થઈ જતા હતા.

હિમાલયના પહાડી પ્રદેશનું કુદરતી સૌંદર્ય અદ્ભુત હતું. તેની સૌંદર્યતા આગળ દુનિયાની બધી સુંદરતા ઝાંખી હતી. કુદરતના કરિશ્મા વચ્ચે નો આ પ્રદેશ ખરેખર ખુબ જ અદ્ભુત હતો.

અનેક ધાર્મિક સ્થળોના તેમણે દર્શન કર્યા. ગંગા નદીના પ્રવાહને નિહાળ્યો. તેમજ પર્વતના ઉંચા-નીચા ઢોળાવવાળા રસ્તા પર સફર કરીને તેઓને એક અનેરો આનંદ લીધો.

વેલી ઓફ ફ્લાવર્સ ના પ્રદેશ છીયાલેખ પર અનેક જાતજાતના રંગબેરંગી ફુલોની દુનિયામાં જાણે તેઓ ખોવાઈ જ ગયા. જાતજાતના કલરના ફુલોને જોઈ તેઓને સ્વર્ગની અનુભુતી કરી. તેઓને ખબર પડી ગઈ કે હિમાલયને શા માટે ધરતી પરનું સ્વર્ગનું કહેવામાં આવે છે.

હિમાલય પ્રદેશમાં અતિશય ઠંડી, કપરા ચઢાણ જેવી મુશ્કેલીઓ હતી. છતાં પણ આ પ્રદેશ છોડી ને જવાનું બંનેનું મન થતું ન હતું. પરંતુ તેઓને આખા પ્રદેશમાં સફર કરવાની હતી તેથી તેઓ આગળ વધવા લાગ્યા.

પેરિસમા--

વૈદિક અને દિપીકા ને પેરિસમા હવે છેલ્લુ જ અઠવાડિયુ જ હતુ. આ અઠવાડિયામાં તેઓ ફરીથી એફિલ ટાવર જોવા ગયા. સીન નદીની સફર કરી. ફરી એક વાર રાત્રે પેરિસની રોશની જોઈ. નોટેડર્મ ચર્ચમા ગયા. લીડો થિયેટરનો પ્રખ્યાત શો જોયો. પેરિસમા ભરપુર પ્રેમભરી યાદો માણીને પેરિસની યાદોને હૃદયમાં કંડારીને તેઓ ૭ મી ઓગષ્ટે શહેરને અલવિદા કરી વતન તરફ પરત જવા માટે ફ્લાઈટ પકડી.

બરોડા એરપોર્ટ પર ઋતુ, ગીતા, પારેખ અંકલ, દિવ્યા આનટી અને હર્ષલકાકા સૌ પીક-અપ કરવા આવ્યા ત્યારે બધાની આંખમા આંસુ આવી ગયા.

ઘરે પહોંચીને બધાએ હળી મળીને પેટ ભરીને વાતો કરી. પેરિસની સુંદરતા, હનીમુનનો આનંદ વગેરે જેવી અનેક વાતો કરી રાત્રે ડિનર લઈ પારેખ અંકલ અને આંટી ઘરે ગયા.

કલકત્તામાં--

કલકત્તામાં હેતલ તથા દિપેન પણ આનંદ સાથે હનીમુન મનાવીને પાછા ફર્યા. પાછા આવીને બધાએ દિપેનના મમ્મી જહાન્વીબહેનનો જન્મદિવસ ખુબ ધામધુમપુર્વક ઉજવ્યો. જહાન્વીબહેનની તબિયત પણ હવે સારી હતી એટલે બધા ખુબ ખુશ હતા.

એરપોર્ટ પર-

ઋતુ અને ગીતા આજે ઈન્ડિયા ટુર પર જવાના હતા. તેઓને એરપોર્ટ પર મુકવા જવા માટે વૈદિક-દિપીકા, પારેખ અંકલ-દિવ્યા આનટી બધા આવ્યા હતા. પારેખ અંકલે ગળગળા અવાજે કહ્યું, દીકરા ધ્યાન રાખજે અને રોજ સંપર્કમાં રહેજે ખોટું સાહસ ના કરતા કંઈ પણ જરૂર પડે તો કહેજો. તમારી મહારાષ્ટ્ર સફરની ટિકિટ કઢાવી દીધી છે. ત્યાંથી ગોવા સફરની પણ ટિકિટ બુક કરાવી દીધી છે ત્યારબાદ કર્ણાટકની ટિકિટ થોડા દિવસમાં કઢાવી આપીશ. તમારૂ ધ્યાન રાખજો

અંકલ તમે ચિંતા ન કરો. અમે ધ્યાન રાખીશુ. ફરીથી તમારો ખુબ ખુબ આભારઋતુએ કહ્યું

ફ્લાઈટનુ એનાઉસમેન્ટ થઈ ગયુ ત્યારે બધાની આંખ ભીની થઈ ગઈ. ભારે હૈયે વૈદિક, દિપીકા, અંકલ અને આંટીએ ઋતુ તથા ગીતાને વિદાય આપી.

પ્રકરણ - ૧૪ - મુંબઈની સફર

મુંબઈ એરપોર્ટ પર ઉતરીને ગીતાએ કહ્યું અંકલને ફોન કરે દો, તે ચિંતા કરતા હશે. એરપોર્ટ પર ચેક આઉટ કરી બહાર નીકળી ઋતુએ સૌ પ્રથમ ઘરે ફોન કરી દીધો. પારેખ અંકલને પણ ફોન કર્યા બાદ તેઓ ટેક્સી માટે રસ્તા પર ગયા.

ઋતુએ એક ટેક્સી હાયર કરી હોટેલ મરિન પ્લાઝા જવા નીકળ્યા. રસ્તામા ટેક્સી ડરાઈવરે પુછ્યુ સાહેબ હનીમુન માટે આવ્યા છો કે શું?

હા, બહુ ઉંડી દ્રષ્ટી લાગે છે તમારી? ઋતુએ જવાબ આપતા કહ્યું.

અરે એમા શું છે સાહેબ, અમારે તો રોજ નો ઘંઘો છે. લોકોના ચહેરા જોઈને તેના મનની વાતો જાણી લઈએ છીએ. ડરાઈવરે કહ્યું.

ખુબ સરસ ઋતુએ કહ્યું.

સાહેબ મુંબઈ એક દોડતુ ભાગતુ શહેર છે, તેમા ટકી રહેવુ હોય તો તમારામા કંઈક ખાસિયત હોવી જોઈએ. ડરાઈવરે કહ્યું.

અરે, વાહ દોસ્ત મને મુંબઈ વિષે કંઈક જણાવો એટલે કે કંઈક સારી અને યાદગાર જગ્યાઓ વિષે હુ જાણી શકું. ઋતુએ કહ્યું.

સાહેબ, મુંબઈ તો સવ્વનની નગરી છે. તેમા તમે જ્યાં પણ જાઓ તો એક યાદગીરી બની રહેશે. ડરાઈવરે કહ્યું.

અરે એમ નહીં યાર, મને ફોટોગ્રાફી નો શોખ છે તો એવી જગ્યાઓ વિષે મને જણાવ ઋતુ એ ફરીથી પુછ્યુ.

સાહેબ અમારે તો મુસાફર જેવુ હોય તેને ત્યાં મુકી જઈએ. બાકી બહુ વધુ ખબર અમને ન પડે. તમે ત્યાં હોટેલવાળાને પુછજો તો તે તમારા માટે બધી વ્યવસ્થા કરી આપશે. આ મારા કોન્ટેક્ટ નંબર છે જરૂર પડે ત્યારે કોલ કરજો કાર્ડ આપતા ડરાઈવરે કહ્યું.

સારૂ ઋતુએ કહ્યું

હોટેલ પાસે પહોચીને ડરાઈવરે ટેક્સી ઉભી રાખીને કહ્યું, સાહેબ તમારી મરીન પ્લાઝા હોટેલ આવી ગઈ છે. કાંઈ કામકાજ હોય તો કહેજો

ઋતુએ ઉતરીને સામાન ઉતારી ટેક્સી ડરાઈવરને પૈસા ચુકવી આપ્યા અને ડરાઈવરનો આભાર માન્યો.

હોટેલ પણ ડો. પારેખે અગાઉથી બુક કરાવી આપી હતી. આથી તેઓ પાસેથી ચાવી લઈને રૂમમાં ગયા. વેઈટરે બધો સામાન પહોંચાડી આપ્યો. બપોર થઈ ચુકી હતી. આથી ઋતુ અને ગીતા ફેશ થઈ જમવાનુ મંગાવ્યુ જમીને તેઓએ થોડીવાર આરામ કર્યો.

આજનો દિવસ બંનેએ એકબીજા સાથે ગુજારવાનો નક્કી કર્યો. ઋતુ પાંચ વાગ્યે હોટેલ મેનેજરને મળીને આવતીકાલે ફરવા અંગે નક્કી કરી આપ્યો. મેનેજરે કહ્યું કે આવતીકાલે એક ટેક્સી વિથ ગાઈડ મુંબઈની સફર કરાવી આપશે. મહારાષ્ટ્રની સફરની વ્યવસ્થા કાલના દિવસમાં કરી આપશે સાથે સુચન કર્યું કે બંને આજે મરીન ડ્રાઈવ પર દરિયાકિનારે સફર કરી આવે ઋતુ અને ગીતા બંને દરિયાકિનારે સફર પર ગયા અને ઢળતા સુર્ય સુધી આનંદ લીધો

સવારના પાંચ વાગ્યે વેઈટરે નોક કરીને બંને ઉઠાડ્યા. મેનેજરે ખુદ આવીને કહ્યું કે તેઓની ટેક્સી તૈયાર છે જેમાં ગાઈડ પણ છે તે બંને મુંબઈ દર્શન કરવા લઈ જશે. આવતીકાલે તેઓની ટેક્સી મહારાષ્ટ્ર દર્શન માટે લઈ જશે. મેનેજરના ગયા પછી બંને ફટાફટ તૈયાર થઈ નાસ્તો લઈને ટેક્સીમાં ગયા ત્યારે છ વાગી ચુક્યા હતા. વહેલી સવારે પણ શહેર દોડતુ જ હતુ. નાઈટ શિફ્ટવાળા ઘરે જવાની ઉતાવળમાં હતા. વળી વહેલી ડ્યુટી વાળાઓને ઓફિસે જવાની ઉતાવળ હતી. કોઈને ટ્રેન પકડવી હતી કે કોઈને બસ. બધા પોતપોતાની ઉતાવળમાં દોડતા હતા.

સૌ પ્રથમ તેઓ ગેટ વે ઓફ ઈન્ડિયા જે કોલાબામાં આવેલો છે ત્યાં ગયા. રાજા પંચમ જયોર્જ અને રાણી મેરીની ભારતની મુલાકાતની સ્મૃતિમાં તે બનાવવામાં આવેલો હતો. છત્રપતિ શિવાજી અને સ્વામી વિવેકાનંદની પ્રતિમાઓ ત્યાં સ્થાપિત કરેલ છે. તેની સામે જ વિખ્યાત તાજ હોટેલ આવેલી છે. દરવાજા પાસે ઘણીબધી હોડીઓ લાંગરેલી હોય છે જે લોકોને એલિફન્ટા ગુફાઓ પર લઈ જાય છે. સુંદર ગેટ વે ઓફ ઈન્ડિયા ઋતુએ ઢગલાબંધ ફોટા પાડ્યા.

ત્યારબાદ તેઓ નરીમાન પોઈન્ટ પર ગયા. જ્યાંનુ કુદરતી સૌંદર્ય જોઈ તેઓ ખુબ જ ખુશ થયા. પછી ફ્લોરા ફાઉન્ટ જયા રોમન પુષ્પદેવી ફ્લોરાનુ પથ્થરનું પુતળુ આવેલુ છે અને આસપાસ ઘણા ફુવારા અને પૌરાણિક દેવી-દેવતાઓની મુર્તિઓ આવેલી છે. આખા દિવસમાં તેઓએ છત્રપતિ શિવાજી ટર્મિનલ જેનુ નામ વલ્લર હેરિટેજ સાઈટમાં આવેલુ છે. સુંદર કોતરણી કરેલુ આ રેલ્વે મથક ખુબ જ સુંદર છે. તે ભારતનુ પ્રથમ રેલ્વે ટર્મિનલ છે. મણિભવન એટલે કે ગાંધી મેમોરિયલ જે ખુબ જ વિશાળ અને સુંદર ગાંધીજીનુ મ્યુઝિયમ છે. જેમાં ગાંધીજીના જીવનની માહિતી સાચવવામાં આવેલી છે.

મલબાર હિલ પર આવેલા કમલા નેહરૂ પાર્ક જેવા સુંદર બગીચાની સફરની એસસ્લ વલ્લર અને વોટર કિંગ્ડમની વિવિધ રાઈડસની મજા માણી. મહાલક્ષ્મી મંદિર અને મુંબાદેવી મંદિરમાં માથુ ટેકવ્યુ. હેગિંગ ગાર્ડન પર આથમતા સુર્યનું સ્યંદર દ્રશ્ય માણ્યુ. તારાપોરવાલા એકવેરિયમમાં જુદી જુદી માછલીઓ જોઈ. બપોરે લંચ ઓબેરોય હોટેલમાં લીધું. નહેરૂ સાયન્સ સેન્ટર અને નહેરૂ પ્લેનેટોરિયમમાં વિજ્ઞાન તથા અવકાશ વિજ્ઞાનનું જ્ઞાન મેળવ્યું. એક દિવસ મુંબઈ દ્રશન માટે ખુબ ઓછો પડ્યો પરંતુ મોડી રાત થતા તેઓ હોટેલ પર આવી થોડું ઘણું જમીને સુઈ ગયા. બીજા દિવસની સવાર પણ ક્યારે પડી ગઈ કાંઈ ખબર જ ન પડી.

@snehnusarnamu

પ્રકરણ - ૧૫ - ઋતુ અને ગીતાની ભારત યાત્રા

આજે તેઓ માથેરાન જવાના હતા. ત્યાં એક દિવસ ગુજારી સાંજે એલિફન્ટાની ગુફાઓ જોઈને હોટેલ પર પરત આવવાના હતા માથેરાનના કુદરતી વાતાવરણ વચ્ચે દિવસ ક્યાં પસાર થઈ ગયો કાંઈ જ ખબર ન પડી. એલિફન્ટા ગુફાઓની સુંદર કોતરણી શિવ, વિષ્ણુ, બ્રહ્માની મુર્તિઓ જોઈને તેઓ ઘણા ફોટા પાડ્યા. ત્યાં હોડીમાં સફર કરીને ગેઈટ વે ઓફ ઈન્ડિયા પાસે આવ્યા. ફરી રાત્રે હોટેલ પર જઈ સુઈ ગયા. ચોથા દિવસે સવારે તેઓ મહારાષ્ટ્ર દર્શન માટે નીકળ્યા. હોટેલ માલિકે તેને જણાવ્યું કે પ્રાઈવેટ ટેક્સીનું ભાડું તેઓને મોઘું પડશે. આથી તેઓ ગાઈડ લઈને તેઓ સ્વતંત્ર સફર કરે આથી સવારે ગાઈડ હાજર જ હતો. હોટેલમાંથી જરૂરી સામાન લઈને તેઓ નીકળી પડ્યા.

પહેલા તેઓ પુના ગયા ત્યાંથી મહાબળેશ્વર, લોનાવાલા, ખંડાલા જેવા ગિરિમથકોમાં ફર્યા જ્યાં અખુટ કુદરતી સૌંદર્ય માણ્યું. કુદરતી સ્ટ્રોબેરીનો સ્વાદ ચાખ્યો પંચગીનીમાં આવેલી અનેક શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ જોઈ. પુનામાં તેઓએ ઘણાં મહેલો, બગીચા, પાતાળેશ્વરની ગુફાઓ જેમાં ઉત્કૃષ્ટ કોતરણીઓ કરેલી છે અને પાસે એક મ્યુઝિયમ પણ આવેલું છે.

પુના પછી તેઓ રત્નાગીરી ગયા. જે લોકમાન્ય ટિળકનું જન્મ સ્થળ છે. જ્યાંની મીઠી મધુરી કેરીઓ દેશવિદેશમાં ખુબ જ પ્રખ્યાત છે. અહીં તેમણે લોકમાન્ય ટિળકનું એક મ્યુઝિયમ પણ જોયું અને વિશાળ કેરીના બગીચા પણ જોયા. અને પાસે આવેલું કુદરતી સૌંદર્ય વચ્ચેનું ગણપતિનું મંદિર જોયું.

ત્યાંથી તેઓ ઓરંગાબાદ ગયા અને અજંટા તથા ઈલોરાની ગુફાઓ જોઈ જ્યાં રહેલા ભીતચિત્રો અને શિલ્પકળાઓ જોઈને બંને મંત્રમુગ્ધ બની ગયા. આમ મહારાષ્ટ્રમાં દસ દિવસ કેમ પુરા થઈ ગયા કાંઈ ખબર જ ન પડી. છેલ્લા દિવસે ફરી હોટેલ પર તેઓ આવી ગયા. હોટેલ પર પહોંચીને બંને ખુબ જ ખુશ હતા. ઋતુએ પોતે પાડેલા અદ્ભુત ફોટાઓ લેપટોપ પર અપલોડ કર્યા અને ગીતાએ પોતાના અનુભવનું વર્ણન નોટપેડ પર કર્યું પછી ઘરના બધાને ફોન કરીને આનંદ તથા રોમાંચની આપ લે કરી પછી સામાન પેક કરીને હોટેલમાં ચેક આઉટ કરી. રાત્રે ગોવાની બસમાં બેસી ગોવા જવા નીકળ્યા.

રાત્રે ગોવામાં હોટેલ પર આરામ કરીને સવારે તેઓ ગોવા ફરવા નીકળ્યા. ગોવામાં આવેલા કિલ્લાઓ જોયા બીચ ઉપર આનંદ માણ્યો. બે દિવસ ગોવા રોકાયા ત્યારબાદ ફરીથી મુંબઈ ગયા અને ત્યાંથી કર્ણાટકની ફ્લાઈટમાં બેસી ગયા.

ફ્લાઈટમાં એક ખુબસુરત કપલ મળ્યું. જેઓની સાથે તેઓની ચાર વર્ષની દીકરી

ચપ્સી હતી. આજના આ ભૂરા હત્યાના યુગમાં ચાર વર્ષની ચપ્સીને તેના માતા પિતા ખુબ લાડ લડાવતા હતા. તેની માતા તેને અવનવી વાતો શીખવાડતી હતી. આ જોઈને ગીતાનુ માતૃત્વ પણ છલકાઈ ઉઠ્યુ. ઋતુ તેની આરંખો જોઈ બધુ સમજી ગયો અને હળવેકથી તેનો હાથ દબાવ્યો. બંનેએ મૌનથી વાત કરી લીધી.

બેંગ્લોર હોટેલ પરથી ટેક્સી લઈને બંને હોટેલ પર પહોંચ્યા ત્યારે સવારના પાંચ વાગ્યા હતા. ફેશ થઈ નાસ્તો કરી બંનેએ બપોર સુધી આરામ કર્યો. બપોરે લંચ લઈને હોટેલના માલિકને મળી બેંગ્લોર દર્શન માટે વ્યવસ્થા કરી. મહારાષ્ટ્રમાં દસ દિવસ ખુબ ઓછા પડ્યા હતા. આથી બપોર પછી જ બેંગ્લોર દર્શન માટે નીકળી ગયા.

બેંગ્લોર અતિ સુંદર અને ચોખ્ખુ ચણક શહેર છે. તે ગાર્ડન સીટી તરીકે પણ ઓળખાય છે. બેંગ્લોરમાં તેઓએ લાલ બાગ બોટેનિકલ ગાર્ડન જે સુંદર બગીચો છે તે જોયો. વિશાળ અને અતિ ભવ્ય બેંગ્લોર પેલેસ જોયો. કુબેન પાર્ક પણ જોયો. તેના સિવાય ગંગાધરેશ્વર મંદિર, ટીપુ સુલતાનનુ મંદિર અને તેના જ પાસે આવેલુ વેંકટરામાસ્વામી મંદિર જોયુ.

બેંગ્લોર શહેરની સુંદરતા અને સ્વચ્છતા જોઈને બંને ખુબ ખુશ થયા જાણે વિદેશમાં પહોંચી ગયા હોય તેવો આભાસ થતો હતો. વળી ટેકનોલોજી ક્ષેત્રે પણ શહેર ઘણું આગળ પડતુ હતુ. ઋતુએ ઘણાં ફોટોગ્રાફ પાડ્યા. બે દિવસ સુધી બેંગ્લોર શહેરમાં ફર્યા. બીજા દિવસે સાંજે ઋતુ લેપટોપ પર ફોટા અપલોડ કરતો હતો ત્યારે પાર્થવી દીદીનો મેસેજ આવ્યો જેમાં તેમણે લીધેલી હિમાલયની મુલાકાત અને વિવિધ આયુર્વેદિક વન્સપતિઓ વિશે માહિતી હતી. તેઓની હિમાલયની મુલાકાત પુરી થઈ ગઈ હતી. તેઓ આવતીકાલે લંડન જવા નીકળવાના હતા. પાર્થવીએ લખ્યુ હતુ કે સ્વર્ગની આ ભુમિ છોડવાનુ જરાય મન થતુ ન હતુ. પરંતુ હવે જવુ જરૂરી પણ હતુ.

ઋતુએ પણ પોતાની મહારાષ્ટ્રની સફર અને બેંગ્લોરની સ્વચ્છતા વિશે વાતો કરી. તેઓએ ઘણી વાર સુધી મેસેજ દ્વારા વાતો કરી. પછી ઋતુને ઘરની યાદ આવી ગઈ. આથી વૈદિકભાઈને ફોન કરીને વાતો કરી. પછી ખુબ જ થાક મહેસુસ થતા તેઓ સુઈ ગયા. સવારે ઉઠી ફેશ થઈ નાસ્તો લઈ પાર્થવી દીદીને ફોન કર્યો તેઓ એરપોર્ટ પર પહોંચી ગયા હતા. ઋતુ અને ગીતાએ પાર્થવી અને વિશાલ સાથે ઘણી વાતો કરી. પછી તેઓ કાર્નાટક દર્શન માટે નીકળ્યા.

કાર્નાટકમાં પણ એક ગાઈડ લઈ સ્વતંત્ર સફરે નીકળી ગયા. કાર્નાટકમાં તેઓએ બન્નરઘટા નેશનલ પાર્ક જે સુંદર ટેકરીઓ અને વૃક્ષો વચ્ચે આવેલ છે. ઘણા

કિલ્લાઓ, લીલીછમ લીલોતરી વચ્ચે આવેલુ બેલુર ગામ. ગુફાઓ અને શિલ્પ કળાઓથી ભરપુર બદામી શહેર જોયુ. ગોળ ગુંબજ જોયો, ગોકર્ણ બીચ પર બેસીને દરિયાની મજા માણી. તુંગભદ્રા નદીના કાંઠે આવેલુ ઐતહાસિક હમ્પી શહેર જોયુ. ભારતનો સૌથી ઉંચો જોગ ફોલ્સ જોયો. લીલાછમ વન વચ્ચે આ ધોધમાં ચાર ફાંટા પડે છે. ઉપરથી નીચે પડે છે ત્યારે જાણે વરાળ બની જાય છે તેવો આભાસ થાય છે. ધોધના સુમધુર અવાજ વચ્ચે અહીંથી ખસવાનુ મન પણ થતુ નથી.

દક્ષિણના કાશ્મીર એવુ સુંદર અને લીલોતરીથી ભરપુર કોડાગુ શહેર જોયુ. જેમાં સર્પાકાર નદીઓ અને તેજાનાની સુંગધ અને અખુટ કુદરતી સૌંદર્યતા વેરાયેલી છે. અહીં કાજુ, એલચી, કોફીના બગીચાઓ જોયા. ખીણો અને ઉંચા પર્વત પર જઈને અખુટ સૌંદર્યની મજા માણી. મેંગ્લોર શહેર જોયુ. આમ કર્ણાટકમાં દિવસો ક્યાં પસાર થઈ ગયા કાંઈ ખબર જ ન પડી. કર્ણાટકમાંથી તેઓ આંધ્રપ્રદેશ જવા નીકળ્યા. બંને ખુબ જ ખુશ હતા.

લંડનમાં

પાર્થવી અને વિશાલ લંડનમાં પહોંચી ગયા હતા તેઓ એકબીજા સાથે ખુબ જ ખુશ હતા અને હિમાલયની સફરને ભુલી શકતા ન હતા. પાર્થવી માટે લંડનનુ વાતાવરણ ખુબ જ નવુ હતુ પરંતુ તે થોડા દિવસમાં સેટ થઈ ગઈ.

આંધ્રપ્રદેશમાં

આંધ્રપ્રદેશમાં ઋતુ અને ગીતા હૈદરાબાદમાં ઉતર્યા. હૈદરાબાદ ખુબ જ શાંત અને સુંદર શહેર છે. હોટેલમાં થોડો સમય આરામ કર્યા બાદ તેઓ શહેરની સફરે નીકળી પડ્યા. હૈદરાબાદ શહેરમાં તેઓ ચાર મિનાર જોવા ગયા જે પ્લેગની નાબુદીની સ્મૃતિમાં મહંમદ કુલી કુતુબ શાહે બનાવ્યો હતો, બિરલા મંદિર જે સુંદર સફેદ આરસનુ બનાવેલુ છે અને જેમાં રામાયણ અને મહાભારતના પ્રસંગો દર્શાવતી સુંદર કોતરણી કરવામાં આવેલ છે જ્યાં જઈ એક શાંતિની અનુભુતિ થઈ તે સિવાય હુસેન સાગર, લુમ્બિની પાર્ક જેવા અનેક સ્થળોએ ગયા. બીજા દિવસે તેઓ રામોજી ફિલ્મ સીટી જોવા ગયા. સુંદર, અદ્ભુત, વિશાળ ફિલ્મ સીટીની સફર કરી તેઓને ખુબ જ મજા આવતી હતી. ફરી ત્રીજા દિવસે ગાઈડ લઈ તેઓ આંધ્રપ્રદેશની સફર નીકળી ગયા.

આંધ્રપ્રદેશમાં તેઓ નાગાર્જુન સાગર બંધ જોવા ગયા. પુટ્ટપર્ટીમાં શ્રી સત્યસાંઈબાબાનુ નિવાસ સ્થાન જોવા ગયા. જગ વિખ્યાત તિરૂપતી બાલાજીનુ મંદિર જોવા ગયા. મંદિરની સફર દરમિયાન ઋતુ ફોટોગ્રાફીમાં વ્યસ્ત હતો અને તેનો

ફોન ગીતા પાસે હતો. ત્યારે કલકત્તાથી હેતલનો ફોન આવ્યો અને હેતલે ગુડ ન્યુઝ આપ્યા કે તે માં બનવાની છે. તેના સાસુને આમ તો સાંરૂ છે પરંતુ એક રમકડું મળી જાય તો તે બધુ વિસરી જાય આથી તેઓએ વહેલાસર બાળક માટે નક્કી કર્યું. ઋતુને ફોન આવ્યો તો તે ન્યુઝ સાંભળીને ખુશીના માર્યો ઉછળી પડ્યો અને હેતલને અભિનંદન આપ્યા અને કહ્યું કે થોડા સમય પછી તેઓ કલકત્તાની સફરે પહોંચશે ત્યારે તેને મળવા જઈશે.

વડોદરામાં

વૈદિક આપણા ફ્રી કોચિંગ સેન્ટરમાં વિદ્યારથીઓના ઘસારાને હિસાબે જગ્યા ટુંકી પડે છે. વળી સ્ટાફ પણ ઓછો પડે છે પારેખ અંકલે જણાવ્યું

અંકલ મને પણ આ વાત જાણવા મળી પરંતુ આપણે ફાળાનો ધોધ પણ ચાલુ થઈ ગયો છે. થોડાક શ્રીમંત લોકો પાસેથી વધારે ફાળો લઈને બીજુ બિલ્ડિંગ બનાવી લઈ સ્ટાફની ભરતી કરી લઈશું વૈદિકે કહ્યું

વૈદિક આ વાત સાચી જ છે. બંગ્લા નં. ૩૧૩ માં શિફ્ટ થઈ જાઈએ ત્યારબાદ આપણા મકાન પણ કોચિંગ સેન્ટરને આપી દઈશું બાય ધ વે બંગ્લાના દસ્તાવેજની વિધિ પૂર્ણ થઈ ગઈ? પારેખ અંકલ વાત સાથે પુછ્યું

@snehnusarnamu

અલમોસ્ટ અંકલ બસ પંદર દિવસ બાદ દસ્તાવેજ થઈ ત્યારબાદ સાફ સફાઈ કરાવીને ઋતુના આવ્યા બાદ હવન કરાવી શિફ્ટ થઈ જશું વૈદિકે જવાબ આપ્યો

કિલનિક પર આજે પેશન્ટ ઓછા હતા એથી વૈદિક અને પારેખ અંકલ એથી વૈદિક અને પારેખ અંકલ વાતો કરતા હતા ત્યાં દિપીકાએ આવીને કહ્યું વૈદિક, હેતલદીદી એ આવડા મોટા ગુડ ન્યુઝ આપ્યા તો આપણે તો આપણે કંઈક ગિફ્ટ મોકલાવી જોઈએ

હા દિપીકા તે સાંરૂ યાદ કરાવ્યું આજે જ આપણે ગિફ્ટ ખરીદી લઈ કાલે હેતલ પાસે જઈ આવ્યેવૈદિકે કહ્યું

હા બેટા તમે લોકો જઈ આવો હું કિલનિક સંભાળી લઈશ પછી અમે પણ ગિફ્ટ લઈ જઈ આવીશું પારેખ અંકલ કહ્યું

પ્રકરણ - ૧૬ - લંડનમાં પાર્થવીનું પ્રથમ લેકચર

લંડન

લંડનમાં હવે પાર્થવી સેટ થઈ ગઈ હતી. તે વિશાલ સાથે મેડીકલ કોલેજ પણ સંભાળવવા લાગી હતી. આજે પ્રથમવાર તેઓનું કપલ લેકચર હતું. લંડન જેવા શહેરમાં જ્યાં વિદ્યાર્થીઓ મેડિકલનો અભ્યાસ કરવા આવતા હોય ત્યારે તેઓને ભારતની પ્રાચીન પદ્ધતિ આયુર્વેદ વિશે સમજાવવું એ ખુબ અજુગતું લાગતું હતું. પરંતુ તેઓ બંનેએ ખુબ અભ્યાસ કરીને પોતાનું લેકચર તૈયાર કર્યું હતું. મનમાં થોડો ભય પણ હતો. પરંતુ બંને મેડીકલક્ષેત્રના નિષ્ણાંત હતા. આથી ભયને કાબુમાં રાખીને ઉત્સાહપૂર્વક લેકચર હોલમાં પ્રવેશ્યા.

લેકચર હોલ ખુબ જ વિશાળ હતો. તેમાં અર્ધગોળાકાર બેઠક વ્યવસ્થા હતી. કોલેજના બધા વિદ્યાર્થીઓ બેસી શકે એવડો હોલ બનાવવામાં આવ્યો હતો. જનરલ વિષય પર ચર્ચા કરવાની હોય ત્યારે વિદ્યાર્થીઓને આ હોલમાં બેસાડવામાં આવતા હતા. જુનિયર વિદ્યાર્થીઓ નીચે એમ સિનિયોરીટીના ક્રમમાં વિદ્યાર્થીઓને બેસાડવામાં આવ્યા હતા. બધા વિદ્યાર્થીઓ પાસે પોકેટ માઈક હતા.

વિશાલ અને પાર્થવી હોલમાં આવ્યા ત્યારે લગભગ બધા જ વિદ્યાર્થીઓ પોતપોતાની બેઠક પર બેસી ગયા હતા. હોલમાં નીરવ શાંતિ હતી. વિશાલે માઈક લઈને શરૂઆત કરી, હેલો, ફ્રેન્ડ્સ આ મારી પત્ની પાર્થવી છે તેને તો તમે ઓળખો જ છો તે આપણી કોલેજમાં સિનિયર લેકચરર છે. આજે તે તમને બધાને એલોપેથી વર્સિસ આયુર્વેદનું લેકચર આપવા માંગે છે અને તેમાં હું પણ તેણીનો સાથ પુરાવીશ. તમે મહેરબાની કરીને શાંતિથી સાંભળજો. તમારા કોઈ પ્રશ્નો હોઈ તો અમને જણાવજો. આ એક નવો વિષય છે. તમને તેમાં રસ પડે તો આપણી કોલેજમાં તેના વિષે વધારે લેકચર ગોઠવીશું. નહિતર આજના દિવસે માત્ર જાણકારી મેળવી લો. ઓ. કે. હવે હું પાર્થવીને વિનંતી કરું છું કે પોતાની વાત રજુ કરે

પાર્થવીએ પોતાની વાત રજુ કરતા કહ્યું, હેલો ફ્રેન્ડ્સ, હું આ કોલેજમાં નવી છું. પરંતુ આ ક્ષેત્રમાં નવી નથી. મે ભારતમાં ગુજરાત રાજ્યમાં વડોદરા ખાતે આઠ વર્ષ સુધી મેડીકલ કોલેજમાં ડીન કમ લેકચરર તરીકે કાર્ય કરેલ છે અને મેડીકલ ક્ષેત્રનું ઉંડાણપૂર્વકનું જ્ઞાન મેળવ્યું છે.

મેડીકલ ક્ષેત્રની અનેકવિધ પદ્ધતિઓ છે. તેમાંની એક છે આયુર્વેદ. આયુર્વેદએ સૌથી પ્રાચીનતમ પદ્ધતિ છે. એલોપેથીનો પ્રચાર થતા અને તેનો વ્યાપ વધતા લોકોએ આયુર્વેદને એલોપેથીનો દુશ્મન બનાવી દીધો છે. બંને પદ્ધતિઓ મુલતરોગને ઠીક કરવા માટે જ વપરાય છે. બે ભાઈઓના ઝઘડામાં જેમ વકીલ ફાવી જાય

છે. તેમ આપણા આ બધા મતભેદમાં દવા કંપનીઓ ફાવી જાય છે. ડોક્ટર તરીકે આપણી પહેલી ફરજ દર્દી પ્રત્યેની છે. દર્દીનું હિત અને તેની જીંદગી આપણા માટે મહત્ત્વની વસ્તુ છે. આપણે ક્યારેય કોઈ એક પદ્ધતિ વિશે પુર્વગ્રહ રાખવો જોઈએ નહિ. જ્યાં એલોપેથીની મર્યાદા છે અને જ્યાં હજી સંશોધન બાકી છે એવા ક્ષેત્રમાં બીજી પદ્ધતિનો ઉપયોગ કરવાથી કોઈ હાનિ નથી. કોઈ ગંભીર બિમારીને અંતે કોઈ વ્યક્તિ મૃત્યુને આરે ઉભેલ છે ત્યારે બીજી કોઈ પદ્ધતિનો ઉપયોગ કરવામાં કોઈ બાધ નથી. આવા અનેક કિસ્સાઓમાં જ્યાં એલોપેથીની મર્યાદા છે ત્યારે આપણે થોડી આયુર્વેદ અને નિસર્ગોપચારનો ઉપયોગ કરવાથી મર્યાદા હળવી કરી શકાય છે. હું તમારો સમય વધારે તો નહીં લઉં પરંતુ મારે તમને આ વિષય પર થોડુંક વધારે જ્ઞાન આપવું છે.

મેમ, એક મિનિટ પ્લીઝ તમે સાચું કહો છો અને તમારી વાતને અમે સમજીએ છીએ. પરંતુ એ બધી દવાઓનો પુરવઠો, તેની કિંમત જેવા પ્રશ્નો ઉભા થશે. તો તેનો ઉપાય શો છે? એક વિદ્યાર્થીએ પુછ્યું

સારો પ્રશ્ન માંગ જ્યારે ઉભી થશે ત્યારે દવા કંપનીઓ પુરવઠો આપોઆપ પુરો પાડશે. જ્યારે કિંમતનો સવાલ છે ત્યારે જે વસ્તુ ફાયદાકારક નીવડે તેના માટે કિંમત કોઈના માટેય મોટો પ્રશ્ન નહિ રહે. નિસર્ગોપચાર માટેની કિંમત તો સાવ મામુલી જ છે. આપણે આયુર્વેદ સાથે નિસર્ગોપચાર વિશે પણ માહિતી મેળવવાની છે. તેની વાત હવે હું જણાવું છું ડોક્ટર તરીકે આપણે જ્યારે ખુબ વ્યસ્ત કારકિર્દીમાં હોઈએ છીએ ત્યારે એક દર્દી પાછળ આપણી પાસે સમય ખુબ જ ઓછો રહે છે ત્યારે દર્દીને નિસર્ગોપચાર વિશે સમજાવવું અને તેના માટે સુવિધા પુરી પાડવી એ ખુબ જ કઠિન કાર્ય છે. પરંતુ જે દર્દી જરૂરિયાતમંદ છે તે દર્દીઓને યોગ્ય સવલતો પુરી પાડવાથી ચોક્કસ ફાયદો થાય છે. સમયની બાબત તો હમેંશા પશ્ન રહેશે. પરંતુ દર્દીના મહત્તમ હિત ખાતર સમયનું આપણે યોગ્ય આયોજન કરવું જ જોઈએ. હવે આગળની વાત મારા પતિ ડૉ. વિશાલ તમને કરશે

હેલો, એવરીબડી પાર્થવીએ મેડીકલની એટલે કે ઉપચારની જે બે પદ્ધતિ વાત કરી તે ખુબ પ્રાચીન પદ્ધતિ છે અને તેની ખાસ વિશેષતા એ છે કે તેની આડઅસર ખુબ નહિંવત છે. અમારી એવી ઈચ્છા છે કે એક ડોક્ટર તરીકે આપણે એવી પદ્ધતિનું જ્ઞાન હોય તો દર્દીને ચોક્કસ ફાયદો થઈ શકે હું તમારો બધાનો વધારે સમય બગાડીશ નહિ. પરંતુ જે કોઈને આ બાબત શીખવામાં રસ હોય તેને માટે આપણી કોલેજ દ્વારા એક નવો વર્ગ ચાલુ કરવામાં આવે છે. જેમા આયુર્વેદ તથા નિસર્ગોપચાર વિશે તદ્દન નિ-શુલ્કમાં જ્ઞાન આપવામાં આવશે જે કોઈને જોડાવું હોય તે ઓફિસમાંથી એક ફોર્મ ભરી જોડાય શકશે અભ્યાસ પૂર્ણ થયા બાદ કે થોડા

વર્ષો બાદ પણ તમને જરૂર લાગે તો આ વર્ગમાં જોડાય શકો છો. નિ-શુલ્કની સ્કીમ ફક્ત આપણા કોલેજના વિદ્યાર્થીઓ માટે જ છે. આવતીકાલથી જ વર્ગ શરૂ કરી દેવામાં આવશે વિશાલે પોતાની વાત પુરી કરી

સર, હું તમને એક પ્રશ્ન પુછવા માંગુ છું કે બેવડી પદ્ધતિના ઉપયોગ દ્વારા દર્દીઓને કોઈ આડઅસર થાય તો શું કરવું? એક વિદ્યાર્થીએ પુછ્યું

આપણે આપણા આયુર્વેદના વર્ગમાં તેના વિશે વિગતે ચર્ચા કરીશું. અને તમને ખાલી માહિતી પુરતો પણ રસ હોય તો પણ તમે આ વર્ગમાં જોડાય શકો છો વિશાલે જવાબ આપ્યો

પરંતુ સર આપણા મેડીકલના અભ્યાસમાં આટલી બધી દવાઓ તથા મિશ્રણોના નામ યાદ રાખવા અને સાથે બીજી પદ્ધતિઓની દવાઓના નામ યાદ રાખવાએ થોડું મુશ્કેલ કાર્ય નથી? બીજા વિદ્યાર્થીએ પુછ્યું

મુશ્કેલ તો ખરું પરંતુ તમને એક બુક આપવામાં આવશે જેમાં બિમારીઓ પ્રમાણે વિભાગ રાખવામાં આવ્યા છે અને દરેક બિમારીને લગતી દવાઓ તથા તેની અસરકારકતાની સુચિ આપવામાં આવી છે જરૂર પડે તો તમે બુકનો ઉપયોગ કરી શકશો પાર્થવીએ જવાબ આપ્યો.

@snehnusarnamu

થોડીવાર શાંતિ છવાય રહી પછી વિશાલે કહ્યું કે ટેન મિનિટ રેસ્ટ બાદ પ્રેક્ટિકલ સેશનમાં બધા મળજો.

પાર્થવી અને વિશાલ હોલમાંથી નીકળ્યા પછી પાર્થવીએ પોતાનો સેલ ઓન કરતા જ રીંગ વાગી. ફોન પીક અપ કરીને પાર્થવીએ કહ્યું, હેલો હેતલ કેમ છે? અરે વાઉ ગુડ ન્યુઝ કોન્ટ્રેબ્યુલેશન. કેટલા મહિના થયા? સરસ. મન તો થાય છે કે ઉડીને આવી જાઉં. હા બેબીને જોવા ચોક્કસ આવીશ. હું વિશાલને ફોન આપુ છું પાર્થવીએ વિશાલને ફોન આપ્યો

હાય હેતલ જરૂર આવીશું હા હા ચોક્કસ વિશાલે વાત પુરી કરી.

ફોન મુક્યા બાદ વિશાલે પાર્થવીને કહ્યું કે આપણે આવા સમાચાર ક્યારે બધાને આપીશું?

શું તમે પણ? પાર્થવીએ છણકો કર્યો.

પ્રકરણ - ૧૭ - ઋતુની બિમારી

આંધ્ર પ્રદેશ-

તિરૂપતી બાલાજીનું મંદિર જોઈ ઋતુ અને ગીતા વિશાખાપટ્ટનમ ગયા. જે ભારતના પૂર્વકિનારાનું રત્ન ગણાય છે. તે જોયું. આમ ને આમ દિવસો ક્યાં પસાર થઈ ગયા કાંઈ ખબર જ ન પડી. અંદમાન-નિકોબારની ગુરૂવારની ટિકિટ હતી. અંકલ સાથે સવારે હજી ઋતુએ વાત કરી અને સાંજે પાંચ વાગ્યે નીકળવાનું હતું ત્યાં બપોરે ઑચિતા ઋતુની તબિયત બગડી સવારથી તેનું માથું તો દુઃખતું જ હતું. આગલા થોડા દિવસોથી તેને થાક તથા પેટની ગરબડ તો જણાતી જ હતી પરંતુ સફરના આનંદમાં તેને સામાન્ય ગણી ખાસ ઈલાજ કર્યો ન હતો. બપોર બાદ ઉલટી અને તાવ આવ્યો અને ધીરે ધીરે તકલીફ વધવા લાગી. ગીતા હોટેલ મેનેજરની મદદ લઈને ઋતુને વિશાખાપટ્ટનમના દવાખાને લઈ ગઈ. ડોક્ટરે ઉલટી તથા તાવની દવા કરી વિવિધ ટેસ્ટ કર્યા. હવે ફ્લાઈટમાં પહોંચી શકાય તેમ ન હતું. આથી ગીતાએ પારેખ અંકલને ફોન કર્યો. તેઓ ત્યારે ક્લિનિક પર જ હતા. વૈદિક પણ ત્યાં જ હતો. આજે જ પાંચ વાગ્યે બંગ્લા નં. ૩૧૩નો દસ્તાવેજ કરાવવાનો હતો. તેઓ હજી નીકળવાના જ હતા ત્યાં ગીતાનો ફોન આવ્યો. ગીતાની વાત સાંભળીને વૈદિક તથા પારેખ અંકલ ચિંતામાં મુકાય ગયા. બંને એ ત્યાં આવવા કહ્યું પરંતુ ગીતાએ ના પાડી કે તે સંભાળી લેશે. એકાદ કલાક પછી રિપોર્ટસ આવ્યા ત્યારે ખબર પડી કે ડેંગ્યુ છે. ડેંગ્યુનું નામ સાંભળીને પારેખ અંકલ, દિવ્યા આન્ટી, વૈદિક, દિપીકા બધા દોડીને વિશાખાપટ્ટનમ પહોંચી ગયા.

ડોક્ટરે કહ્યું કે કાંઈ ચિંતા જેવું નથી. થોડા દિવસ પ્રાથમિક સારવાર લેવાથી સારું થઈ જશે. પરંતુ વૈદિકને સ્પેશ્યાલીસ્ટની સલાહ લેવી હતી. આથી તેના મિત્ર ડો. અજય દુબે ડેંગ્યુ માટે સ્પેશ્યાલીસ્ટ હતા. આથી બધો સામાન પેક કરાવીને ઋતુને લઈને મુંબઈ ગયા બધા. દસ્તાવેજનું કાર્ય મોકુફ રાખ્યું અને સોમવારે પારેખ અંકલ અને આન્ટી હેતલના ઘરે જવાના હતા તે પણ પોસ્ટ પોન્ડ કર્યું. હેતલને આ હાલતમાં કાંઈ ખબર ન પડે એટલે દિપીકાએ આન્ટીની તબિયત થોડી ખરાબ છે એવું બહાનું કાઢી આપ્યું.

મુંબઈમાં ડો. અજય દુબેના દવાખાનામાં ઋતુને દાખલ કરી દીધો. ડો. અજય દુબેએ પણ કહ્યું કે ચિંતા જેવું કાંઈ નથી. પરંતુ થોડો આરામ અને સારવારની જરૂર છે. એક અઠવાડિયું હોસ્પિટલમાં રહીને બધા રિપોર્ટ કઢાવી તેઓ વડોદરા આવી ગયા.

ઑચિતા ભારત પ્રવાસમાં આવું બનવાથી ગીતાને ડિપ્રેશન થઈ આવ્યું. વારંવાર

તેને ડિપ્રેશનના એટેક આવવા લાગ્યા. ઋતુએ તેને ઘણી સમજાવી પરંતુ તેનું ટેન્શન ઓછું થતું જ ન હતું.

એ ડાર્લિંગ, પ્લીઝ હું સાજો સારો રહું એ તને ગમતું નથી? આમ તને ઉદાસ જોઈ મારી હાલત થોડી સુધરવાની છે ઋતુએ કહ્યું

ગીતા કાંઈ જવાબ ન આપી શકી

ઋતુએ ગીતાને ભેટીને માથે હાથ ફેરવીને કહ્યું

જાનું, કાંઈ ચિંતા જેવું નથી. દવા અને સારવારથી બધું સારું થઈ જશે. પછી ફરી પાછા આપણે હનીમુન ટુર પર જઈ શકીશું ઋતુએ કહ્યું

ના ઋતુ હવે નહિ પ્લીઝ એકસાથે આવડું ટુર નહીં ગીતાએ આર્સુ સાથે જવાબ આપ્યો

ઓ. કે. ચાર હવે છોડ તું જરાક હસ તો મારામાં કાંઈક શક્તિ આવે. તને ખબર જ છે કે તારી ખુશી એ જ મારી શક્તિ છે અને જીવન છે ગીતાને ભીંસમાં લઈને ઋતુએ કહ્યું

પરંતુ હવે થોડા દિવસ કાંઈ કામ નહીં. ઉજાગરા નહીં બસ આરામ જ કરવાનો ગીતાએ કહ્યું.

જો હુકમ મેરે આકા. હું તો બસ તારી બાહોમાં જ પડ્યો રહીશ ઋતુએ મજાક કરતા કહ્યું.

મજાક છોડો ચાલો જમવા જઈએ ગીતાએ કહ્યું

ઋતુ અને ગીતા હાથ પકડીને નીચે જમવા આવ્યા ત્યારે વૈદિક અને દિપીકા ત્યાં હજી જમવા જ બેઠા હતા. ઋતુ અને ગીતા પણ સાથે ડાઈનિંગ ટેબલ પર જમવા બેસી ગયા.

ઋતુ અને ગીતા આવ્યા એટલે વૈદિકે પુછ્યું, ઋતુ કેમ છે તારી તબિયત? હવે કેવું લાગે છે?

ઋતુએ જવાબ આપતા કહ્યું, ભાઈ હવે સારું છે. કાંઈ ખબર પણ પડતી નથી. તમે બધા ચિંતા કરો છો. પણ મને કાંઈ લાગતું પણ નથી.

હા, ઋતુ એક ડોક્ટર તરીકે તો હું બધું જ સમજું છું પરંતુ એક મોટા ભાઈ તરીકે મને તારી ચિંતા થાય છે. લોકો સાચું જ કહે છે ને કે દર્દીને ભયંકર તકલીફ હોય તો પણ ડોક્ટરનો હાથ ધ્રુજતો નથી. પરંતુ પોતાના સગાની નાનકડી અમથી તકલીફમાં એ

જ ડોક્ટરનુ આખુ શરીર ધ્રુજવા લાગે છે. ઋતુ તુ મારા દીકરા જેવો છે. ડેન્ચુ જેવુ ભયાનક નામ સાંભળીને મારી તો રાતની ઉંઘ જ ઉડી ગઈ છે. હુ જાણુ છું કે દવા દ્વારા બધુ સારુ થઈ જશે. પરંતુ તારી નાનકડી પણ તકલીફ હુ જોઈ શકતો નથી વૈદિક ગળગળો થઈ ગયો.

ચીલ ભાઈ ચીલ. હવે મને ઘણુ સારુ છે. થોડા દિવસો દવા લઈને હુ દોડતો થઈ જઈશ વળી પાછું પાર્થવીદીદી અને વિશાલ જીજુએ આયુર્વેદિક અને હર્બાલ ઉપાયો સુચવ્યા છે. તેનો ઉપયોગ કરીને રોગ જડમુળમાંથી નીકળી જશે. તમે હવે નાહક ચિંતા છોડો ઋતુએ ભાઈના ખભે હાથ મુકીને કહ્યું.

ઋતુભાઈ થોડી ચિંતા તો થઈ જ જાય. અંગત સગાની બિમારી હોય એટલે ઉપાધી તો થઈ જ જાય. પરંતુ ગીતા તુ જરાય ચિંતા ન કરતી. આપણે બધા સાથે મળીને રોગને ભગાડી મુકીશુ દિપીકાએ કહ્યું.

હા ભાભી તમારા બધાનો સાથ છે તો મારાથી ચિંતા થોડી કરાય ગીતાએ જવાબ આપ્યો.

@snehnusarnamu

પ્રકરણ - ૧૮ - બંગલાની તપાસ

બપોર બાદ પારેખ અંકલ અને દિવ્યા આન્ટી ઘરે આવ્યા. આજે રવિવાર હતો આથી કિલનિકમાં રજા હતી. આથી બધા હોલમાં બેઠા હતા ત્યારે પારેખ અંકલે કહ્યું, આ બંગલા નં. ૩૧૩ માં જ કાંઈ તકલીફ છે. વારંવાર મુશ્કેલીઓ આવી પડે છે.

દિવ્યા આન્ટીએ પણ કહ્યું, પાર્થવી નો ફોન પણ ફોન હતો કે તે ખુબ જ ચિંતા કરે છે. આપણો કોઈ સારા જયોતિષ શાસ્ત્રીને બતાવીને તપાસ કરી લઈએ

શુ અંકલ-આન્ટી તમે પણ એવી વાતો કરો છો. આવી નાની મોટી વાતો તો બનતી જ હોય છે. તેમાં બંગલાને દોષ દેવાની શુ જરૂર છે? ઋતુએ કહ્યું.

હવે બસ ઋતુ બધાના મનના સમાધાન માટે પણ આપણો તપાસ કરવી જોઈએ પારેખ અંકલે કહ્યું

ઓ. કે. અંકલ તમારા બધા ના મનની ચિંતા દુર કરવી જ હોય તો આપણો પ્રખર જયોતિષ શાસ્ત્રી અંકિત ત્રિવેદી નો સંપર્ક કરવો જોઈએ વૈદિકે કહ્યું.

સોરી બેટા પણ તમને પુછ્યા વિના મે અંકિત ત્રિવેદી સાથે વાત કરી લીધી છે અને કાલે તે બંગલો જોવા આવશે તમારે બધાએ સવારના નવ વાગ્યે ત્યાં પહોંચી જવાનું છે પારેખ અંકલે કહ્યું

અંકલ એમાં શુ સોરી કહેવાનું તમે સારું કર્યું. બધાના મનનું સમાધાન થઈ જશે. અમે બરોબર નવ વાગ્યે પહોંચી જઈશું તમે પણ સાથે આવજો વૈદિકે કહ્યું.

હા હુ પણ હાજર રહીશ પારેખ અંકલે કહ્યું.

રાત્રે ડિનર લઈ બધા છુટા પડ્યા. બીજે દિવસે સવારે વૈદિક અને દિપીકા, ઋતુ અને ગીતા બરાબર ૮-૪૫ વાગ્યે બંગલે પહોંચી ગયા ત્યારે પારેખ અંકલ અને દિવ્યા આન્ટી ત્યાં હાજર જ હતા. બંગલાની ચાવી પણ વૈદિકે ચોકીદારને કહી મંગાવી રાખી હતી.

બરોબર ૮-૫૮ મિનિટે એક કાળા રંગની સ્વિફ્ટ કાર બંગલાના ગેઈટ પાસે આવીને ઉભી રહી. તેમાંથી કાળા રંગના સુટમાં સજ્જ અને કાળા ગોગલ્સ પહેરીને જયોતિષ શાસ્ત્રી અંકિત ત્રિવેદી નીકળ્યા. ચોકીદારે ગેઈટ ખોલ્યો એટલે અંકિત ત્રિવેદી બગીચામાં આવ્યા જ્યાં બધા એકઠા થયા હતા.

બંગલાની ચાવી છે ને હુ આખો બંગલો જોવા માંગુ છું. અંકિતે આવતાવેંત કહ્યું.

હા હા જરૂર ચાલો તમને બંગલો દેખાડુ પારેખ અંકલે જયોતિષ શાસ્ત્રી અંકિત

ત્રિવેદીએ આખાય બંગલાનુ નિરીક્ષણ કર્યું. બંગલાના ખુણે ખુણાનુ તાપમાન પણ માપ્યુ. પોતાને યોગ્ય લાગે એવી તપાસ કરીને બોલ્યા.

મિ. પારેખ એન્ડ મિ. મહેતાસ મે આખોય બંગલો તપાસી લીધો છે. હવે હુ નીકળુ છું. મારા રિપોર્ટર્સ તમને હુ બે દિવસમાં બનાવીને આપીશ સાવ ટુંકી વાત કરીને અંકિત ત્રિવેદી પોતાની કારમાં બેસીને નીકળી ગયા.

અંકિત ત્રિવેદીના ગયા પછી વળી ઋતુએ કહ્યું કે બધી અંધશ્રદ્ધા છોડી ને દે હવે. પરંતુ વૈદિકે તેને સમજાવ્યો કે એકવાર હવે ભલે બધાના મનનુ સમાધાન થઈ જતુ. પછી બધા ઘરે આવી ગયા. હેતલને હજુ ઋતુ વિશે કાંઈ ખબર જ પડવા દીધી ન હતી.

@snehnusarnamu

પ્રકરણ - ૧૯ - બંગ્લાનુ રહસ્ય

બે દિવસ બાદ અંકિત ત્રિવેદીનો ફોન આવ્યો કે તેના રિપોર્ટસ હજુ તૈયાર નથી. તે હજુ વધુ તપાસ કરવા માંગે છે. તેને બંગ્લાની ચાવી માંગી એટલે વૈદિકે પટ્ટાવાળા સાથે ચાવી મોકલાવી દીધી. અંકિત ત્રિવેદીએ ફરીથી બંગ્લા પર જઈને પોતાને જરૂરી એવી બધી તપાસ કરી લીધી.

બીજા બે દિવસ બાદ અંકિત ત્રિવેદીએ જણાવ્યું કે આવતીકાલે તે બંગ્લા નં. ૩૧૩ પર રિપોર્ટસ લઈને આવશે. આખરે રિપોર્ટસમાં શું હશે તેની ચિંતામાં વૈદિકને રાત્રે ઉંઘ પણ ન આવી. વહેલી સવારે તે તૈયાર પણ થઈ ગયો.

અંકિત ત્રિવેદીએ આપેલા સમય સવારના દસ વાગ્યા પહેલા બધા ૯-૩૦ મિનિટે બંગ્લા પર પહોંચી ગયા. બરાબર દસ વાગ્યામાં બે મિનિટની વાર હતી ત્યારે જયોતિષ શાસ્ત્રી અંકિત ત્રિવેદી પોતાની બ્લેક કલરની સ્વિફ્ટમાં બેસી કાળા સુટબુટમાં સજ્જ થઈને પહોંચી ગયા. પોતાની સાથે પોતાનું એક લેપટોપ અને એક નાની બ્રિફકેસ લઈને આવ્યા હતા.

મિ. વૈદિક એન્ડ મિ. ઋતુ ચાલો બધા આપણે હોલમાં જઈએ અને પછી વાત કરીએ અંકિતે આવતાવેંત કહ્યું.

બધા હોલમાં ગયા. હોલમાં જઈને અંકિતે વૈદિક, ઋતુ, દિપીકા, ગીતા, પારેખ અંકલ, દિવ્યા આન્ટી બધાને ફરતા સોફા પર બેસાડ્યા અને વચ્ચે ટેબલ પર લેપટોપ ચાલુ કરીને રાખ્યું. અંકિતે બંગ્લાનો આખો ડાયાગ્રામ દેખાડ્યો. ત્યારબાદ બંગ્લાના અલગ અલગ ચિત્રો દેખાડીને કહ્યું,

વડોદરાનો આ આલીશાન બંગલો છે. દેખાતા જ મન મોહી જાય તેવો મનમોહક આ બંગલો લગભગ ૨૦ વર્ષ પહેલા વડોદરાના જ વેપારીએ બંધાવ્યો હતો. હવે જ્યારે આ બંગલો બંધાવ્યો ત્યારે આ બધી જમીન એ વેપારીની ન હતી. ૨૦૦૦ ફુટની જમીન તેની હતી. ૧૦૦૦ ફુટ જમીન ગેરકાયદેસર રીતે વાળી લીધેલ છે. અને બાકીની જમીન ત્રણ ખેડુત પરિવારની છે. ત્રણ ખેડુત પરિવારમાંથી બે ભાઈઓના પરિવાર તેના કરજદાર હતા.

બે આદિવાસી ભાઈઓના કરજ પણ કાંઈ બહુ મોટા ન હતા અને જમીનની કિંમત સામે સાવ મામુલી હતા. છતાં અભણ આદિવાસી આ ભાઈઓ પાસે ખોટી રીતે અંગુઠા મરાવી જમીન હડપ કરી લીધી હતી. તેઓના જીવનનો આધાર જમીન હતી. વેપારીએ જમીન પડાવી લેતા તેઓ કંગાળ બની ગયા. ત્રીજો પરિવાર એક ભીલ પરિવાર હતો. તેઓ તો વેપારીના કરજદાર પણ ન હતા. તેઓનો કોઈ વાંકગુનો પણ

ન હતો. તેમને એક દીકરો-દીકરી હતા. દીકરો અભ્યાસ કરતો હતો અને દીકરીના લગ્ન લેવાના હતા. તેમના ઘરનો તમામ ખર્ચો જમીનની ઉપજ દ્વારા નીકળતો હતો. આવકનું બીજું કોઈ સાધન પણ ન હતું. ત્યારે વેપારીએ તેને ફોસલાવી પટાવી ખોટી લાલચો આપીને અંગુઠો મરાવીને તેમની જમીન હડપ્પ કરી લીધી.

જમીન હડપ્પ કરી લેતા ભીલ પરિવારની રોજીરોટી છિનવાઈ ગઈ. આવકનો કોઈ બીજો સ્ત્રોત ન રહેતા દીકરીના લગ્ન અને દીકરાનો અભ્યાસ રોકાઈ ગયા. ખાવાના સાંસા પડતા ભીલ પરિવારે સામુહિક આપઘાત કરી લીધો. ખુબ જ ભયંકર રીતે સળગીને તેઓએ આપઘાત કરી લીધો. આદિવાસી ભાઈઓની જમીન છીનવાઈ જતા તેઓ રસ્તા પર આવી ગયા. ભીખ માંગવા લાગ્યા અને તેઓની હાલત ખુબ જ ખરાબ બની ગઈ. રસ્તા પર આવી જતા મોટાભાઈના દીકરાની વહુને બદમાશોની ટોળી ઉઠાવી ગઈને તેનો બળાત્કાર કરીને મોતને ઘાટ ઉતારી દીધી અને આ આઘાત સહન ન થતા તેનો પતિ પાગલ થઈ ગયો. આમ બંને પરિવારની હાલત ખુબ જ કફોડી બની ગઈ.

આજે પણ તેમના વંશજો ભીખ માંગીને ગુજરાન ચલાવે છે. રસ્તા પર રઝળીને જીવન વિતાવે છે. બંગલો બંધાવતી વખતે વેપારીને પૈસા ખુટી ગયા આથી તેને બિચારા મજૂર અને કડિયાઓને પણ પૈસા ચુકવ્યા નહિ. આમ આટલા બધા ખરાબ કાર્ય પછી આ બંગલો બંધાવ્યો આથી બધી નેગેટીવ ઊર્જા આ બંગલામાં રહેલી છે. આ બધા કારણોને હિસાબે બંગલો અપશુકનિયાળ બની ગયો લાગે છે.

ખુબ જ ભયાનક મિ. અંકિત તમે જે માહિતી પુરી પાડી તે ખુબ જ દુઃખદાયક છે. બંગલો અપશુકનિયાળ હોય કે ના હોય પરંતુ જે અન્યાયી વસ્તુ બની છે. તે ખુબ જ ખરાબ બાબત છે. મારા હૈયામાં એક આઘાત લાગ્યો માણસો પૈસા, સ્વાર્થ ખાતર આટલા બધા કુર શા માટે બની જાય છે? મિ. અંકિત ભીલ પરિવાર તો મૃત્યુ પામ્યો તેના માટે તો આપણે કંઈ ન કરી શકીએ પરંતુ પહેલા આદિવાસી ભાઈઓના પરિવાર અને મજૂર અને કડિયાના પરિવારના નામ ઠેકાણા મળે તો હું તેમને ન્યાય અપાવવા માંગુ છું. વૈદિકે કહ્યું

જુઓ મિ. વૈદિક હું તમારી લાગણી સમજી શકુ છું. આ કુરતા અને અન્યાયપૂર્વકનું વર્તન તદ્દન ઘૃણાસ્પદ છે. પરંતુ આપણી પણ કેટલીક મજબૂરી છે. કડિયાઓ અને મજૂરોના નામ ઠેકાણા શોધવા અસંભવ છે. વીસ વર્ષ પહેલાના આ નાના વર્ગનું સરનામું શોધવું શક્ય નથી. પરંતુ પહેલા બંને આદિવાસી પરિવારનું સરનામું હું આપી શકુ એમ છું. મેં મારી રીતે તપાસ કરી લીધી છે. મોટાભાઈના પરિવારમાં તેનો મોટો દીકરો જે પાગલ બની ગયો હતો તે ગુજરી ગયો છે. મોટાભાઈ અને તેના પત્નિ પણ અવસાન પામ્યા છે. તેનો બીજો દીકરો તેમના પરિવાર સાથે રેલ્વે સ્ટેશન પર

ભીખ માંગે છે.

જ્યારે નાના ભાઈના પરિવારના ઘણા સભ્યો પાગલ થઈ ગયા છે અને તે રસ્તે રખડે છે. નાનાભાઈનો એક દિકરો અને દીકરાની પત્ની પોતાના પરિવાર સાથે પાસેના ગામડામાં જઈને ભીખ માંગે છે. અંકિત ત્રિવેદીએ માહિતી આપી

ખુબ જ ઘૃણાસ્પદ વાત મિ. ત્રિવેદી પેલા વેપારીને તો ફાંસીએ લટકાવી એવો જોઈએ ગીતાએ કહ્યું.

ગીતા તેને ફાંસીએ લટકાવતા પહેલા પેલા બંને પરિવારોને શોધી ન્યાય અપાવવો ખુબ જ જરૂરી છે ઋતુએ કહ્યું.

મિસિસ મહેતા વેપારીને તો ખુબ જ કમોત મળ્યું છે. તેની બંને કિડની ફેઈલ થઈ જતા તેના શરીરમાં અસંખ્ય જીવાત પડી ગઈ હતી. અને રિબાઈ રિબાઈને તેનું મૃત્યુ થયું છે. ઈશ્વરે તેને સજા આપી દીધી છે અને અત્યારે તેનો પરિવાર પણ ગરીબાઈમાં જીવે છે. અંકિતે કહ્યું

તમે મને પહેલા આદીવાસી પરિવારો પાસે લઈ જાઓ મારે તેમને યોગ્ય મદદ કરવી છે. તેમની જમીનના પૈસા ચુકવવા છે વૈદિકે કહ્યું

મિ. વૈદિક તમારે પૈસા ચુકવવાના ન હોય પેલા વેપારીના પરિવારે ચુકવવાના હોય અંકિત ત્રિવેદીએ કહ્યું

હું પણ સમજું છું એ વાતને કે મારે ચુકવવાના ન હોય પરંતુ ઈશ્વરે આજે મને એટલા પૈસા આપ્યા છે અને કોઈને મદદ કરવાનો મોકો આપ્યો છે ત્યારે હું તક શા માટે જતી કરું? મારે તે ગરીબ, દુઃખિયારા પરિવારની મદદ કરવી છે. વૈદિકે કહ્યું

મિ. વૈદિક ખુબ જ ઉમદા વિચારો છે તમારા. આજની આ દુનિયામાં તમારા જેવા માણસો મળવા ખુબ મુશ્કેલ છે. તમારી ભાવના જોઈને મારી લાગણી પણ જાગી ઉઠી છે. હું શક્ય એટલી તમારી મદદ કરીશ અને આપણે બધા સાથે મળીને તેઓની મદદ કરીશું. આવતીકાલે હું પુરતી તપાસ કરી રાખીશ અને કાલે જ તમને તેઓ પાસે લઈ જઈશ. અંકિતે કહ્યું.

બીજે દિવસે સવારે અંકિતે ત્રિવેદી વૈદિકને રેલ્વે સ્ટેશન પર લઈ ગયો. ત્યાં રહેલા ચત્રીનભાઈ જે પહેલા આદીવાસી પરિવારના સભ્ય હતા તેઓને મળ્યા ત્યાં રહેલા ભીખારીઓની પરિસ્થિતિ જોઈને વૈદિકને ખુબ દુઃખ થયું. આથી વૈદિકે બધા ભીખારીઓને નાનકડા મકાન અને નાનકડી નોકરી અપાવવાનું વચન આપ્યું. આદિવાસી પરિવારના બધા સભ્યોને મળીને તેમને યોગ્ય કિંમત ચુકવીને તેના પરિવારના બધા સભ્યોને નાની મોટી નોકરી શોધી આપી અને રહેવા માટેની સગવડ

કરી આપી.

ત્યારબાદ બંગ્લા નં. ૩૧૩ માં યોગ્ય વિધિ અને હવન કરાવીને પારેખ અંકલ સાથે બધા રહેવા માટે શિફ્ટ થઈ ગયા. થોડા જ દિવસમાં ઋતુની બિમારી પણ એકદમ સારી થઈ ગઈ.

હેતલે એક સુંદર દિકરાને જન્મ આપ્યો અને પિતાજીના જન્મદિવસે ચારેય ભાઈ-બહેનોએ બંગલામાં એક સુંદર પાર્ટી રાખી અને ગરીબોને દાન આપ્યું. આજરે મિ. મહેતાની અંતિમ ઈચ્છા પૂર્ણ થઈ ગઈ.

@snehnusarnamu